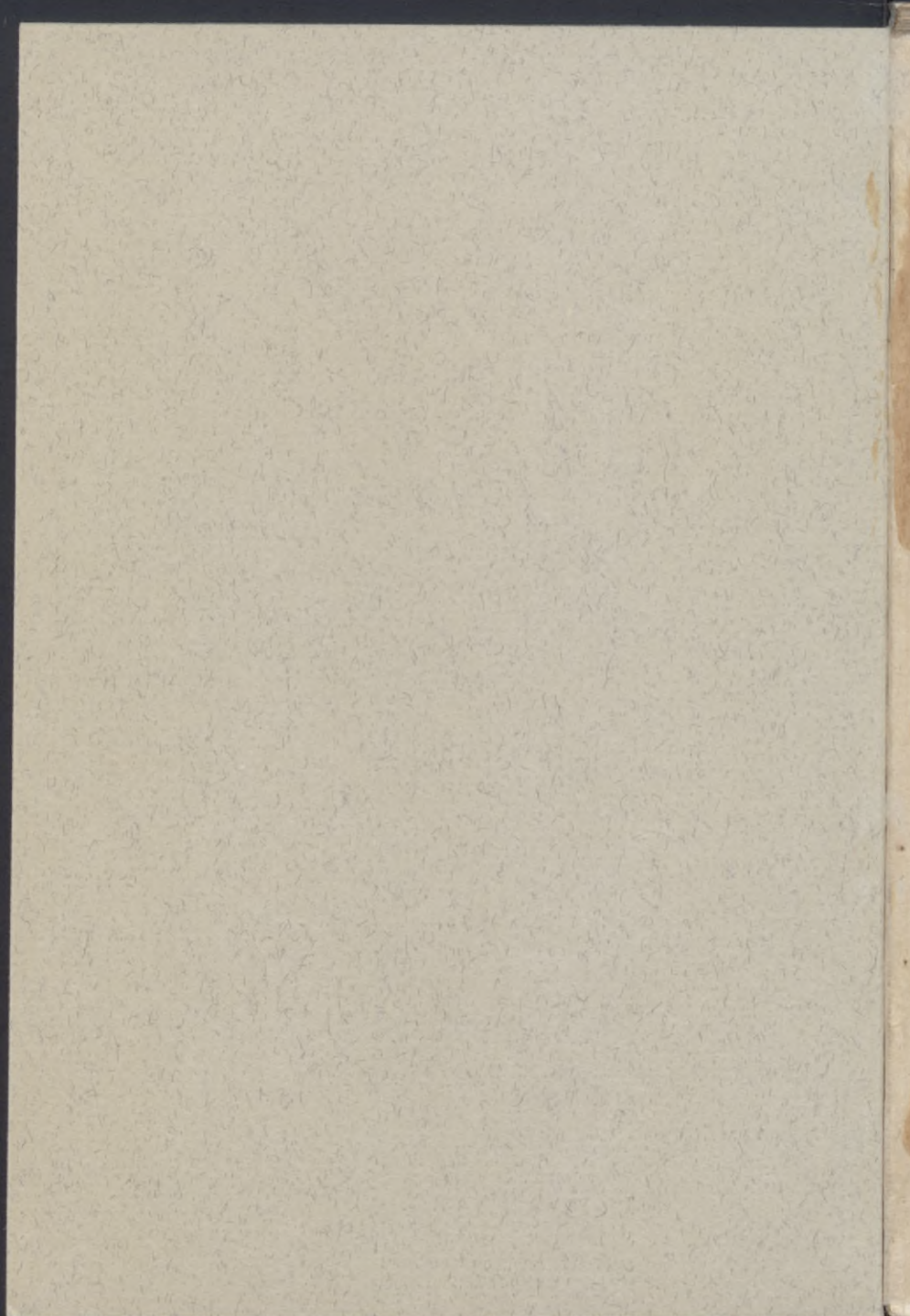

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Kyrkohist.
Sv Acta

Steta
Svenska Missionsförbundets

Årsberättelse

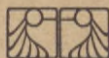
för

dens tjuguniönde verksamhetsår

• 1906 •

Utgifven i Maj 1907

Stockholm, Svenska Boktryckeri-Äktiebolaget 1907

Pris 25 öre

SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS EXPEDITION

DROTNINGGATAN 77
:: STOCKHOLM ::

ALLM. TELEFON 4634

RIKSTELEFON 8525

Hålles öppen alla helgfria dagar kl. 9 f. m.—3 e. m.

Ordföranden, lektor P. Waldenström, träffas i missionsangelägenheter i regel på Expeditionen hvarje helgfri dag mellan kl. 11—12 f. m.

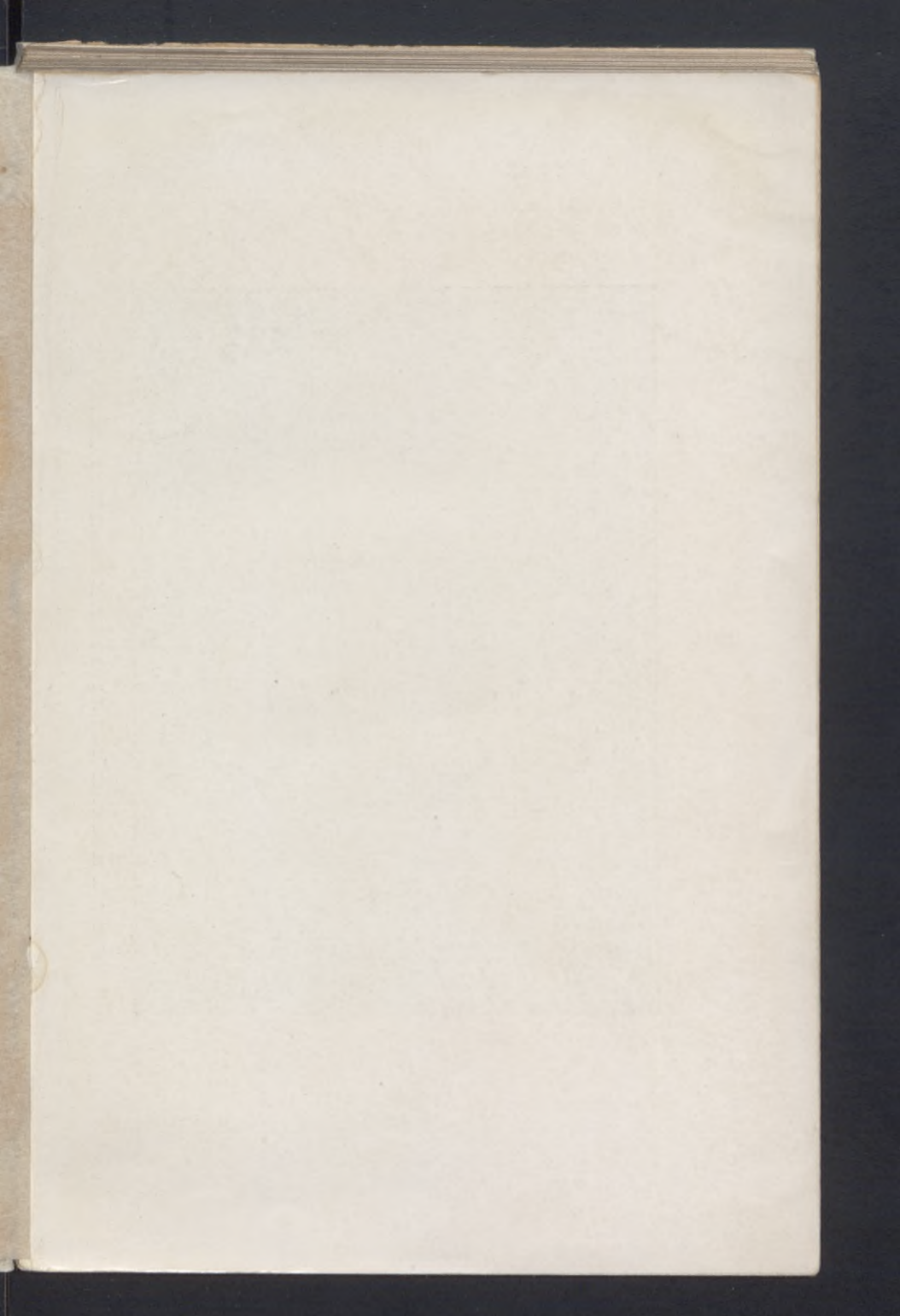
Alla meddelanden, som röra Svenska Missionsförbundet och dess verksamhet, jämte gåfvor till missionen och rekvisitioner af böcker m. m. adresseras till Svenska Missionsförbundets Expedition.

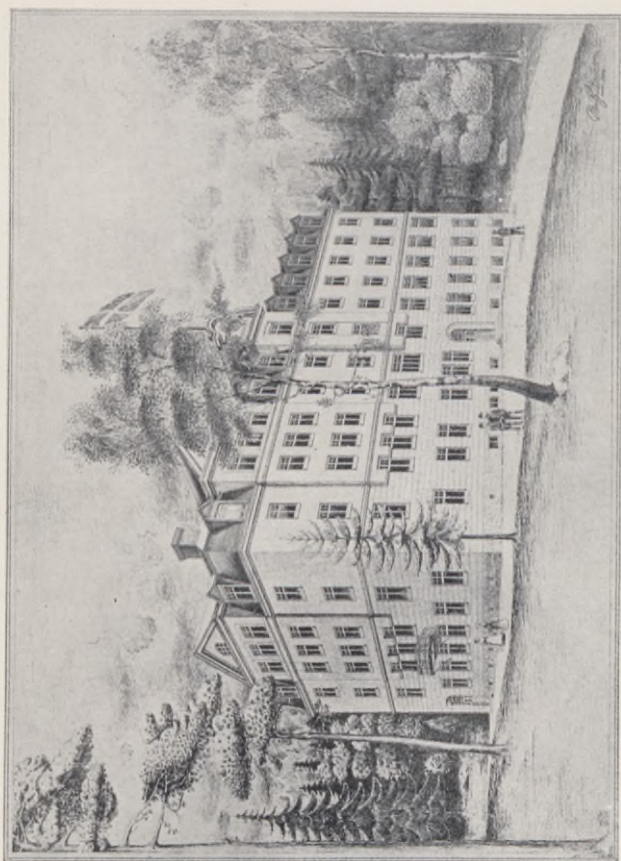
I testamenten och gåfvobref, som upprättas till förmån för Svenska Missionsförbundets verksamhet i allmänhet eller till någon särskild gren däraf, torde noga angifvas, att det är till Svenska Missionsförbundets mission. När ett testamente t. ex. endast innehåller, att ett visst belopp skall tillfalla hednamissionen, så kan ju ovisshet uppstå, om det är Svenska Missionsförbundet eller något annat sällskap, som skall hafva penningarne.

Sparbössor för insamlande af medel till vår yttre och inre mission utdelas gratis och kunna rekvireras från Svenska Missionsförbundets Expedition.

Församlingsböcker, blanketter till flyttningsbetyg och dopattester, ritningar till missionshus, text- och klassböcker för söndagsskolan, sångböcker m. m. tillhandahållas på Expeditionen och kunna därifrån rekvireras.

So. 33
726

SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS MISSIONSINSTITUTET PÅ LIDINGÖN

SVENSKA
MISSIONSFÖRBUNDETS
ÅRSBERÄTTELSE

FÖR

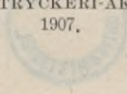
DESS TJUGUNIONDE VERKSAMHETSÅR

1906

UTGIFVEN I MAJ 1907

STOCKHOLM
SVENSKA BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAGET
1907.

“Vaken och bedjen”.

Mark. 13: 23.

Så lydde Jesu ofta förnyade uppmaning till sina lärjungar. Och han tillade: »Hvad jag säger till Eder, det säger jag till alla: Vaken.»

Huru väl lärjungarne behöfde denna uppmaning, det se vi af den heliga berättelsen om Getsemane-natten. Och huru väl vi behöfva den, det ha vi till vår ledsnad ofta erfarit. Vi ha ingenting att i det stycket berömma oss af framför Herrens första lärjungar. Tvärtom. De lefde under helt andra omständigheter än vi. De fingo göra upplevelser, som ingen före dem gjort. De hade, när de af Jesus fingo denna uppmaning, ännu icke lärt känna betydelsen af andens strid mot köttet. De visste icke, hvad striden gällde, och de hade icke heller fattat betydelsen af att vaka med Jesus. Men vi ha icke blott skriftens vittnesbörd om allt detta, vittnesbörd, som de första lärjungarne saknade, utan vi ha deras och många andras exempel. Genom gångna tider har denna uppmaning på ett tusenfaldigt sätt upprepats. Oräkneliga äro de, som icke tagit denna varning i akt och till följd däraf gått

förlorade. Likt skepp, förolyckade i stormen, äro de för alla dem, som komma efter, ett skriande, hjärteskärande varningsrop: »Vaken och bedjen, att icke samma olycka må vederfaras Eder».

Vi, som nu ha allt detta framför oss att lära af och taga varning af, borde väl då befinnas redo och nyktra. Oss skulle väl Herren Jesus finna vakande och bedjande, när han kommer.

Men hvad säger oss Herrens ord om den yttersta tiden? Jo, att han, då han kommer igen, skall finna sin brud sofvande. »Då brudgummen dröjde, blefvo de alla sömniga och sofvo.» Och när de af anskriet väcktes ur sin sömn, befanns hälften af dem sakna olja i sina lampor. Och dessa olyckliga fingo stanna utanför bröllopsalen.

I de yttersta tiderna skall kärleken kallna hos de flesta. — Och när Människosonen kommer, måne han skall finna tro på jorden?

Af detta böra vi förstå, att om lärjungarne behöfde sin Mästares förmaning till bön och vaksamhet, så äro vi, som nu lefva, i så mycket större behof af att lyssna till den manande herderösten. Låt oss under bön och heligt allvar påminna oss vår Frälsares uppmaning till sina lärjungar: Vaken och bedjen. Låt oss lyssna till den, såsom stode han synlig i vår krets och tillropade oss de orden. Låt oss lyfta ögat, ja rikta blicken och spänna nerverna såsom seglaren, då han fruktar blindskär och bränningar i farleden. De faror, som ligga i vår väg, äro många. Utomkring möter oss fienden på mångahanda sätt för att tillfoga oss skada. Och inom oss »kämpa kött och ande än beständigt nya strider». Vi kunna ock låta oss så upptagas af

vårt arbete med styrande och ställande af verksamhet m. m., att vi glömma det enda nödvändiga.

Må Herren i sin stora nåd och barmhärtighet hjälpa oss alla att framför allting annat vara i den rätta andliga ställningen till honom, så att, då han kommer för att hämta oss, han må finna oss vakande och redo.

Herre Jesus, håll mig redo
För ditt möte hvarje stund;
Se'n må jord och himmel falla,
Fast består din sällhets grund.

Missionsskolebyggnaden på Lidingön.

Det största ekonomiska företag, som hittills förekommit inom Svenska Missionsförbundet, är den nya skolbyggnad, som för närvarande uppföres på Lidingön. Antagligen kommer byggnaden, innan den blir fullt färdig med vatten- och afloppsledningar, ljus- och värmeinrättningar, att draga en kostnad af i det närmaste 300,000 kr. Men så har också Missionsförbundet därigenom fått ett för den betydelsefulla skolverksamheten fullt tidsenligt hus, som för en lång följd af år bör fylla alla rimliga anspråk på en dylik skola.

Förlidet år lämnades dels i särskild inlaga till konferensen dels i tidningen Missionsförbundet fullständig utredning både för själfva byggnaden och för det sätt, på hvilket man tänkt sig betäcka kostnaderna för densamma. Men eftersom företaget ännu är i sin början, ha vi äfven här velat erinra därom. Vi behöfva nämligen allt det intresse, vi kunna få, och alla de krafter, som kunna samlas, på det att vi må lyckligt gå i land med detta stora företag.

Så fort förlidet års konferens beslutat i frågan enligt det af styrelsen framlagda förslaget, blef inom styrelsen tillsatt en byggnadskommitté, som fick i uppdrag att sätta företaget i verket. I denna kommitté invaldes lektor P. Waldenström, byggmästare

N. J. Bengtson och skollärare J. B. Gauffin med byggmästare A. Pettersson som suppleant. Sedan ritningarna flera gånger granskats äfven af särskildt sakkunniga personer och åtskilliga ändringar blifvit gjorda, infordrades anbud på byggnadens uppförande. Af dessa anbud antogs det, som lämnats af byggmästare N. J. Bengtson, emedan det ganska betydligt understeg de andra. Han erbjöd sig nämligen att för en summa af 220,000 kr. uppföra byggnaden enligt den arbetsbeskrifning, som åtföljde ritningarna. Öfriga anbud voro omkring 55,000 kr. högre.

Byggnadskontraktet underskrefs den 12 november förlidet år, och redan några dagar därefter var arbetet med grunden påbörjad, och flera pråmlaster materiel på väg till byggnadsplatsen. Då detta skrives, är grunden i det närmaste färdig, och då Missionsförbundets ombud i juni mötas till konferens, är murningen redan påbörjad. Om Herren välsignar företaget och låter det gå efter de beräkningar, som äro gjorda, hoppas vi att vid 1908 års konferens få vara med om byggnadens invigning. Och förvisso skall den dagen, som äfven blir ett firande af Missionsförbundets trettioårs-jubileum, blifva en stor märkesdag i vårt missionssällskaps historia.

Den viktigaste delen af detta företag är dock att få medel till kostnadernas betäckande. Detta synes äfven gå öfver förväntan väl. Redan vid förlidet års konferens dels lämnades dels tecknades bidrag till ett belopp af omkring 10,000 kr. Kollekten, som upptogs den 9 juli, och som af konferensen bestämdes till grundplåt för skolan, inbragte kr. 18,600, hvilket var åtskilligt mindre, än man beräknat. Den enskilda insamling, som vår ordförande åtog sig, har dock gått så mycket bättre. Resultatet af detta hans energiska arbete lämna vi åt honom själf att meddela på den tid, som han finner lämplig, synnerligast som den ju icke är afslutad ännu. Vi tro oss dock kunna säga, att han under sina resor för denna sak rönt en öfver förväntan stor of-

fervillighet och förståelse. Äfven på andra sätt ha vi förnummit, att intresset för detta företag är mycket större, än man af vissa orsaker förlidet år hade anledning att tro. Flera personer, som trott sig vara förbigångna eller glömda vid teckningen af bidrag, ha insändt motsvarande belopp direkt till expeditionen. Vi skola därför icke förvånas, om vi, när byggnaden är färdig, få vara med om att inviga ett skuldfritt hus. För Gud är ingenting omöjligt, och hittills har han på allt sätt välsignat detta arbete, lofvadt vare hans namn!

Öfversikt af det gångna årets verksamhet.

(Styrelsens berättelse.)

Ännu ett år har gått. Ännu ett vägstycke har tillryggalagts. Vi ha kommit ett stort stycke närmare den dag, då vårt verk skall avslutas och vi inför missionens Herre skola aflägga räkenskap för vår förvaltning. Det är ett stort och heligt verk, som blifvit oss ombetrodt. Oss har gifvits den nåden att i någon ringa mån få bidraga till spridandet af vår Herre Jesu Kristi kunskap såväl bland hedningar som kristna. Vi ha ock fått glädjas åt, att detta verk icke varit utan frukt. Herren har i sin barmhärtighet välsignat våra bemödanden trots alla brister. Och vi ha på många sätt förstått, att Svenska Missionsförbundet ännu har en stor plats att fylla i Herrens vingård. Måtte han hjälpa oss till allt mera trohet i denna vår stora och sköna kallelse!

Styrelsen har under det gångna året varit samlad i sin helhet icke mindre än fyra gånger. Det vidlyftiga och mångskiftande arbetet har nödvändiggjort detta. En dryg del af arbete har äfven nedlagts på förberedelserna för uppförandet af den nya missionsskolan. För insamling af medel till detta stora företag var ordföranden under hösten nästan ständigt på resor.

Inom styrelsen tillsattes vid jultiden en kommitté för uppsättande af några bestämmelser rörande användningen af från understödsfonden tillgängliga

medel. Sedan styrelsen ytterligare granskat dessa, komma de nu att framläggas för konferensen till pröfning och godkännande.

Missionsutskottet har varit samladt i regel sista onsdagen i hvarje månad och dessutom några gånger extra. För att ordna dels skötseln, dels åtskilliga ändringar på hvilohemmet ha utskottets medlemmar äfven gjort ett besök i Rättvik.

På *expeditionen* har arbetet varit mer omfattande än någonsin, beroende dels på ökningen af bokförlagsverksamheten, dels på de byggnadsföretag, som varit under utförande, såsom missionskyrkan i Kiruna, reparation af hvilohemmet och anskaffande af inventarier till detsamma, missionsskolebygget på Lidingön m. m. Expeditionen har ock i en mängd fall fått vara föreningar i landsorten behjälplig vid infastandet af deras missionshus. Extra hjälp för det löpande arbetet har därför ofta måst anlitas.

Inre missionen.

Rörande verksamheten inom vårt eget lands gränser bedja vi att få hänvisa till meddelandena från de i Missionsförbundets tjänst anställda arbetarna. Af deras rapporter framgår, att detta år varit det föregående tämligen likt. Kraftiga väckelser ha förnummits på många platser. Och i de flesta fall synas dessa ha kommit som ett svar på de troendes suckan och längtan. Huru gärna skulle vi icke se, att en kraftig Andens pingstvind blåste genom hela vårt fosterland och ingöte nytt lif i dem, som hålla på att somna eller intagas af den rationalistiska tidsandan. Vi sakna, ledsamt nog, icke exempel på sådana platser, där enigheten mellan de troende icke varit så stor. Tvisterna ha till och med slutat i skism och splittring. Vi äro dock innerligt tacksamma till Gud, att dessa fall varit mycket få.

En förening har under året begärt att blifva struken ur matrikeln, beroende på agitation och inverkan från annat religiöst håll.

Men däremot ha icke mindre än 32 nya namn införts i matrikeln. Flera af dessa äro gamla, välkända föreningar, som först nu beslutit sig för att begära anslutning till Missionsförbundet. En synnerlig glädje har varit att med råd och upplysningar få stå sådana troende till tjänst, som förut gått mera för sig själfva men som under året slutit sig tillsammans i en liten församling. Flera sådana nya församlingar ha bildats.

Distriktsföreståndarna ha varit i oafbruten verksamhet inom sina respektive områden. Deras arbete är väl i många afseenden icke så synnerligt i ögonen fallande men har dock för sammanhållning och organisation sin stora betydelse.

Flera af dessa våra arbetare börja dock nu att blifva rätt gamla och slitna och behöfva snart aflösas af yngre och kraftigare personer.

Resepredikantverksamheten har fortgått som förut utan nämnvärda förändringar. Visserligen ha ett par tillfälliga krafter utom de ordinarie varit i verksamhet dels i Bohuslän dels i Norrland, men det har likväl icke på långt när motsvarat förefintliga behof. Ännu finnas många i andligt afseende mörka orter, där evangelium behöfde predikas, men att för dessa platser få de lämpliga personerna och de erforderliga medlen faller sig icke alltid så lätt.

Anslagen, som af Missionsförbundets konferens årligen göras till olika länsföreningar, äro ju ämnade att delvis afhjälpa denna brist. Och enligt de redogörelser, som aflämnats till expeditionen öfver dessa medels förvaltning, ha de blifvit väl använda.

Af förlidet års konferens gjordes beslut om uppförande af ett missionshus i Kiruna och inköp af en lämplig missionshustomt i Sveg. Båda dessa beslut ha kommit till utförande. Missionshuset i Kiruna, som blef färdigt till invigning redan före

jul, har dragit en kostnad af omkring 20,000 kr. utom det, som vännerna på platsen själfva släppt till. Tomten i Sveg är mycket välbelägen och kostar kr. 1,603: 10.

Om *söndagsskol- och ungdomsverksamheten* finnes intet särskildt att anmärka. Båda dessa betydelsefulla grenar af vårt arbete ha bedrifvits såsom förut med alltjämt stigande intresse och framgång. För

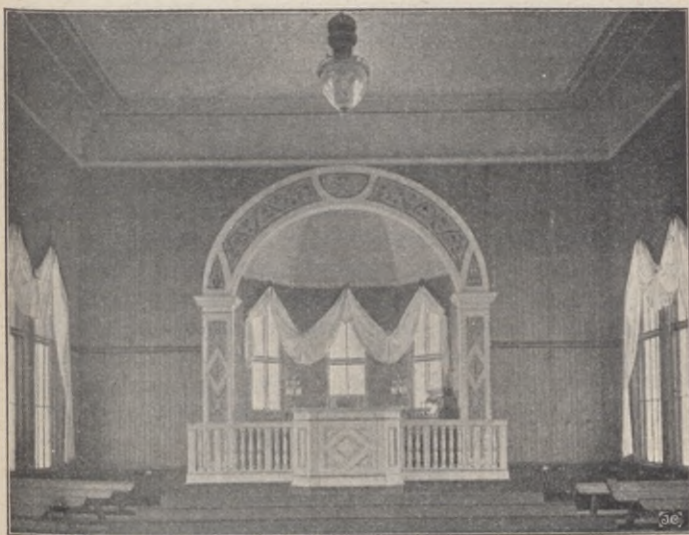
Exteriör af missionskyrkan i Kiruna.

söndagsskolan har användts anslaget på 6,000 kr. från Misssionsförbundet, hvilken summa naturligtvis endast utgör en del af det, som i verkligheten offrats för detta ändamål.

Till *Missionsskolan* inkom under förlidet år ett större antal ansökningar än något föregående år. Flera af dessa måste på grund af det trånga utrymmet i de nuvarande lokalerna afslås. Det är

därför en synnerlig glädje, att vi redan kommit så långt, som vi gjort, med den nya skolan på Lidingön. Om detta företag lämnas på annat ställe en särskild redogörelse.

Hvilohemmet i Rättvik är en ny utgrening af Missionsförbundets verksamhet. Medlen till detta hems både inköp och iordningsställande ha af vår ordförande insamlats på enskild väg, till största delen

Interiör af missionskyrkan i Kiruna.

bland personer, som icke tillhöra Missionsförbundet. Ett mycket stort intresse har visats detta företag. Som hemmet först på nyåret började sin verksamhet, har ännu icke kunnat utrönas, om det fyller sitt ändamål, eller om det, sedan allt blir i ordning, kan betala sina egna omkostnader. Vi hoppas dock detta.

Yttre missionen.

Hvad arbetet på våra olika missionsfält i andra länder angår, har det fått fortgå och utveckla sig under ganska gynnsamma förhållanden. Underrettelserna från våra missionärer ha öfver hufvud taget varit goda och glädjande. De ha vittnat om välsignelse och framgång i arbetet.

Missionen i Kongo får alltfort glädja sig åt en lugn och ganska jämn utveckling. Visserligen förekomma afbrott och växlingar, men man är tämligen van vid sådant i ett land som Kongo. Och det, som ena gången synes som en förlust, återvinnes i dubbelt mått en annan gång. Tyckes dörren stängd i ett distrikt, öppas den så mycket vidare i ett annat.

Vid Kingoyi missionsstation var under hösten en rätt orolig tid. Infödingarna, som kommit i delo med governmentets tjänstemän, riktade sin fiendskap emot alla hvita och gjorde äfven försök att döda missionärerna och förstöra stationen. Herren gjorde dock deras rådslag om intet. Efter dessa månader af oro och ängslan inträdde åter en lugn och fridfull tid, under hvilken arbetet synes ha utvecklats mer än någonsin förut.

Diadia blef vid årsskiftet nedlagd som hufvudstation. Verksamheten skötes nu där uteslutande af infödda arbetare, öfver hvilka utöfvas tillsyn af missionärerna vid Kibunzi.

Af franska regeringen har lämnats tillåtelse åt Missionsförbundet att bedriva verksamhet äfven inom det s. k. franska Kongo, som i norr gränsar omedelbart intill vårt äldre missionsfält inom den s. k. Kongofristaten. Ett par undersökningsresor inom detta distrikt ha gjorts för att söka utröna lämpligaste platsen för en stations anläggande. Likaså har en sådan resa gjorts i öfre Kongo. Men ännu ha vi icke funnit någon plats, som vi anse oss kunna föreslå konferensen såsom lämplig för an-

läggandet af en ny hufvudstation. Vi hoppas dock, att missionens Herre snart skall visa oss det rätta stället.

Ett stort steg framåt i god riktning har den lilla hedningkristna församlingen vid Nganda tagit, i det att den beslutit sig för att själf söka underhålla de infödda lärare, som arbeta i förening med denna station.

Missionen i Kina har haft ett mycket gynnsamt år. Ett uppvaknande på alla områden i detta ofantligt stora rike synes vara för handen. Och stora äro de skaror, för hvilka predikats Kristi evangelium i våra kapell, vid utstationer och i skolor. Arbetet är i ständig tillväxt och har under året fortgått utan något afbrott. Frågan är endast, huru man skall hinna med allt. Och i intet annat land gifves det så rika tillfällen att för hedningar få förkunna evangelium, som f. n. är fallet i Kina. Arbetet har icke heller varit utan frukt.

Den nya missionsstationen i Macheng är f. n. under uppförande. En del af husen äro redan färdiga. Till broder Tjällström, som för att spara missionens kassa delvis med egna medel utfört arbetet, kommer Missionsförbundet att stå i mycket stor tacksamhetsskuld.

Af stor betydelse för missionen i Kina och för uppväckande af intresse för denna mission torde den inspektionsresa blifva, som vår ordförande f. n. företager i detta land. Den kommer för visso att uppväga de kostnader, som den dragit.

Ett önskemål, som i flera år funnits, men som icke förut kunnat förverkligas, har varit att få en lärarinna för missionärernas barn. Herren synes dock nu ha gifvit oss en sådan gåfva, som vi hoppas att till hösten få sända ut.

Missionen i Kinesiska Turkestan har under det flydda året fått en väl behöflig och efterlängtd förstärkning. Det var dock icke på långt när, hvad som behöfdes. Arbetet växer för hvarje år, och de

arbetare, som finnas, blifva i många fall alltför mycket slitna. Det gläder oss därför att ha utsikt till att så småningom kunna sända mera hjälp.

Förslag är å bane att låta den station, som i Kaschgar är afsedd för verksamheten bland kineser, förvandlas till sjukhus för den betydelsefulla läkareverksamheten och sedan anlägga en ny kinesisk station i den nya staden, där hufvudsakligen kineser bo. Det mesta af kostnaderna för denna ändring skulle bestridas af den genom läkareverksamheten uppkomna vinsten.

Missionen i Kaukasien. För denna mission ha vi stor orsak att tacka Gud, ty midt under all oro bland de många folkslag, som röra sig i Kaukasien, och trots det revolutionens vågor gått höga i Ryssland, har arbetet ostördt fått pågå. Och ett faktum är, att religionsfriheten inom det stora tsarriket blifvit större än förut. Våra missionärer få, ostörda af alla, hålla möten på hvilka tider som helst. De och våra infödda arbetare ha fått vara i oafbruten verksamhet med att bland dessa mångahanda folkslag utså lifvets ädla säde. Arbetet har icke heller där varit utan frukt.

I *Persien* har den förändring i missionens arbete ägt rum, att fru Anna Nyström-Mässror jämte sin man flyttat till Teheran, Persiens hufvudstad, där hon nu fortsätter sin verksamhet bland barn och kvinnor. Barnhemmet i Häftevan har öfverlämnats i andra händer, och syster Elin Sundvall, som varit föreståndarinna för detsamma, har sedan dess flitigt rest omkring och hållit möten för kvinnor. Hon har helt nyligen återkommit till Sverige.

I *S:t Petersburg* fortsättes arbetet som förut i samma lokal och med missionär Nyman som föreståndare. Herren har ock välsignat verksamheten och genom någras frälsning uppmuntrat dem, som där arbeta.

Under någon tid af året verkade äfven missionär Törnblom där med tanke på att fortsätta, men

under nu rådande ovissa förhållanden i Ryssland befanns det tillräckligt med endast en arbetare, hvarför Törnblom f. n. antagit predikantplats i hemlandet.

I *London* och *Sunderland* har arbetet utan afbrott fortgått efter samma plan som under föregående år. Vi bedja att rörande dessa missioner såväl som öfriga, hvilka vi här i korthet vidrört, få hänvisa till de särskilda redogörelserna från hvarje plats. De gifva oss en skön och tydlig inblick i det stora arbete, som pågår.

Till underhåll åt alla dessa arbetare och olika verksamhetsgrenar i hemlandet och i hednavärlden har missionens Herre gifvit oss, hvad som behöfts. Om vi icke haft medel i öfverflöd, så har dock ingenting fattats. Dag för dag har han efter sin barmhärtighet fyllt behofven. Och många gånger ha vi med undran fått se, huru han gifvit långt utöfver våra förväntningar.

Räkenskaperna balansera med en rätt mycket större summa än förlidet år. Någon direkt ökning af missionsmedlen är dock icke orsak härtill. Skillnaden beror dels på den ändring af sparbössemedlens bokföring, som gjordes förlidet år, dels på de extra insamlingar, som af ordföranden gjorts för missionskolebyggnaden och hvilohemmet.

Rörande hvilohemmets konto, som enligt räkenskaperna slutar med en balans på kr. 4,717: 71, ber styrelsen att få anmärka, att medel till fyllnad af denna brist äro tecknade och komma att inflyta under detta år.

Till sist vilja vi här framföra ett broderligt och varmt tack till alla föreningar, församlingar och enskilda, som ha varit medel i Guds hand till att föra fram detta verk. Tack för all hjälp och allt understöd både med bön och gåfvor! Tack för trofast och uthålligt samarbete!

Välsigne Herren alltfört Svenska Missionsförbundet och dess verksamhet!

I. Svenska Missionsförbundets inre mission.

1. Meddelande från distriktsföreståndarne.

Första distriktet.

A. Öfre delen (Norrbotten).

Föreståndare: *Fr. Säfström.*

»De varda mättade af ditt hus' rika håfvor, och af din ljuflighets ström gifver du dem att dricka».

Ps. 36: 9.

Fordom mättade Herren sitt folk med manna under ökenfärden samt gaf dem vatten utur klippan, och Mästaren dukade ett bord för de hungrande i öknen. I vår tid mättar Herren sina skaror med det brödet, som är nedkommet från himmelen, och gifver dem att dricka utur den brustna klippan.

Så har Herren äfven under det år, som gått, mättat oss af sitt hus' rika håfvor, och låtit oss dricka af sin ljuflighets ström. Och »för denna bästa delen må vår sång på jorden ljuda; ur källan alla dricka få och en den andre bjuda.» Ja, detta har varit vår uppgift att bjuda alla, äfven dem som sitta vid usla brunnar, som ej hålla vatten. Och till dessa brunnar torde vi våga räkna en del af vår tids föreningar, som icke äro annat än nöjesföreningar, och som väl för en stund tjusa sinnet men ej kunna tillfredsställa hjärtats djupa trängtan.

Må vederkvickelsens tider från Herrens ansikte komma och förvandla denna ödemark till en vatt-

nad trädgård och till en vattenkälla, hvars vatten icke tryter!

Herren har förlänat bröderna Hübinette och Nilsson hälsa och krafter att såsom resepredikanter verka med välsignelse inom distriktet.

Söndagsskoleverksamheten bedrifves af de flesta församlingar. Till stort gagn för denna verksamhet vore, om genom lämplig person smärre lärarekurser här och där kunde hållas.

Ungdomsverksamheten bedrifves efter samma plan som förr i gemenskap med och under ledning af de församlingar, de tillhöra.

Ansgariiföreningen, hvilken omfattar hela Norrbotten, har under året haft en ordinarie samt tre tillfälliga arbetare, hvilka företrädesvis besökt de mörkare orterna.

Under året hafva trenne föreningar anslutit sig till Missionsförbundet samt tvenne missionshus tillkommit, däribland den präktiga missionskyrkan i Kiruna. Inom distriktet äro således 19 församlingar med 25 missionshus. På predikanter är det fortfarande brist. För närvarande äro icke mindre än 5 elever härifrån på Missionssskolan. Om vi lyckas återbörda dem, torde väl våra behof för framtiden någorlunda bli tillgodosedda.

När David öfverlämnade tempelbyggnaden åt sin son Salomo, sade han: Pilten är liten och svag, och arbetet är stort, understöden honom därför. Så kännes det äfven vid tanken på det stora arbetsfält, som här föreligger. Bröder, bedjen för oss! Och om någon bön om hjälp när edra öron, antingen om medel till samlingshus eller om personliga krafter, så sluten ej edert hjärta till!

Hvila Herrens välsignelse öfver vårt Missionsförbund och öfver all kristlig verksamhet!

Första distriktet. B. (Västerbotten).

Föreståndare: *L. A. Holmström.*

Jag står i skuld både hos greker
och barbarer, både hos visa och
ovisa. Rom. 1: 14.

I och med detsamma som Paulus kom till tron på Kristus och hade mottagit apostlaämbetet, kände han sig skyldig att förkunna evangelium för alla människor. Äfven vi, som tro på Herren, hafva i uppdrag att föra evangelium till våra medmänniskor, och för den skull hafva predikanter och församlingar äfven inom denna del af distriktet under detta år gjort sitt bästa för att sprida evangeliets glada budskap till sina medmänniskor. För att i någon ringa mån kunna afhjälpa den stora brist på evangeliets förkunnare, som här förefinnes, har Missionsförbundets resepredikant A. Bergfors hållit en kortare evangelistkurs i Umeå. Vi hoppas, att ett godt missionsarbete skall komma att utföras af de unga bröder, som genomgått denna kurs.

Verksamheten har fortgått i samma syfte och efter samma plan som förut. Guds ord har blifvit förkunnadt af våra predikanter i städer, socknar och byar till uppbyggelse och välsignelse. Väckelser hafva äfven förekommit här och hvar inom länet.

Genom de medel, vi fått af Missionsförbundet och andra vänner för evangelistverksamheten, hafva vi varit i tillfälle att öfva en icke så liten predikerverksamhet på mörka och förbisedda trakter.

Församlingarna äro sammanhållna genom kärlekens och fridens band, och ett godt samförstånd och brödraförhållande är rådande mellan predikanterna.

Ungdomsverksamheten går framåt och omfattas med allt större intresse. Ett större ungdomsmöte för hela länet var anordnadt under förra sommaren

i Vännäs, och mötet var besökt af inemot 1,000 personer.

Söndagsskolverksamheten omfattas likaså med stigande intresse. Predikant Bergfors har äfven hållit ett par kortare kurser för söndagsskolärare. Predikanterna N. Aug. Brändström, Säfvar, och Edv. Bäckman, Åmsele, hafva tidtals varit anställda i Förbundets tjänst som söndagsskolmissionärer och utfört ett godt arbete.

Två predikant- och församlingstjänaremöten hafva hållits, det ena i Norsjö och det andra i Umeå. På det förstnämnda hade äfven predikanterna från Lappland infunnit sig. Dessa möten utgöra på samma gång ett slags missionskonferenser och äro därför af stor betydelse för verksamheten.

Missionär C. V. Lembke har besökt distriktet, till stor glädje för dem, som fingo höra honom, men hans besök var alltför kort.

Detta är det bidrag, jag vill lämna till årsberättelsen. Arbetet är utfördt, men värdet däraf kan Herren allena rätt bedöma.

Andra distriktet.

Föreståndare: *Aug. Johansson.*

Vår Herre är stor, och väldig är
är hans kraft. Ps. 147: 5.

Med glädje och innerlig tacksamhet till Gud kan jag här meddela, att den andliga verksamheten inom andra distriktet äfven under det senaste verksamhetsåret fortgått och utvecklats i god riktning. Naturligtvis ter det sig mycket olika med afseende på lifaktigheten och verksamhetens synliga resultat på den ena och på den andra platsen af ett så stort område, som detta distrikt omfattar. Men som to-

talomdöme öfver det hela kan sägas, att det går framåt och icke tillbaka. Och förklaringen härtill gifves i ofvan anförda bibelord. Herren har i rikt mått visat sin *storhet* i öfverflödande nåd, i uthållig kärlek och i gudomlig vishet att länka skickelserna och använda svaga och ringa redskap till sitt verks utförande. För hans väldiga kraft måste mörkrets makter vika och otros-larmet tystna eller förvandlas i härliga lofsånger till hans ära.

På icke så få platser inom distriktet hafva väckelsevindar blåst fram under vintern. Flera församlingar ha haft sammankomster nästan hvarje afton i två, tre månader. Stora folkskaror hafva med uppmärksamhet lyssnat till lifvets ord. Syndare af olika åldrar hafva blifvit frälsta och de troende upplifvade och stärkta. Och som en naturlig följd häraf förökas flerstädes både församlingar och ungdomsföreningar i medlemsantal genom anslutning af nya medlemmar.

Söndagsskolverksamheten tillväxer år för år. Möten till uppmuntran af denna verksamhet ha varit anordnade på flera platser inom distriktet. För anslaget från Missionsförbundet ha besök gjorts i söndagsskolorna af för saken lämpliga personer. Pred. L. W. Aug. Edlund verkade i nära tre månader inom Medelpad och Ångermanland. Och i Jämtland ha pred. O. Olausson och F. G. A. Holm tjänat. Därjämte hafva andra bröder deltagit både vid söndagsskolmöten och andra tillfällen och gjort goda insatser till verksamhetens fromma.

Ungdomsverksamheten omhuldas äfven. Och det behöfves i sanning. Ty ungdomen är framtidens hopp, så långt nämligen som man kan hoppas på människor. Emellertid hafva flera större ungdomsmöten hållits för att väcka och underhålla intresset för andlig verksamhet bland ungdomen. Och ungdomsföreningarna verka i godt samförstånd med de kristna församlingarna på de respektive platserna både för den inre och yttre missionen.

Det kan och bör till Herrens ära äfven sägas, att *offervilligheten* för de olika missionsgrenarna varit större under det sista året än under något föregående år. Om detta — ledsamt nog — icke kan sägas om *alla* församlingarna, så gäller det dock en stor del af dem.

Församlingarna hafva under året förskonats för inre strider och ledsamheter af nämnvärd art. Inte är det i allt, som det borde och kunde vara. Men jag är utesägligt tacksam till Gud för det myckna goda, som finnes. Det som mest bekymrar är, huru en stor del af de små och ekonomiskt svaga församlingarna skola få någon mera predikoverksamhet. Skulle icke någon hjälp kunna räckas dessa små och kämpande församlingar från Svenska Missionsförbundet?

I Strömsund har församlingen måst sälja sitt präktiga kapell för 13 tusen kronor för att kunna betala sina skulder. Men som skulden uppgick till 15 tusen, måste de af medlemmarna, som hade fordran af församlingen, efterskänka den för att få allt klart med afseende på skuldförbindelserna. Men det blef ett hårdt slag för den lilla församlingen och för den fria verksamheten i norra Jämtland, att kapellet måste säljas.

Med *Nyhamns—Klampenborgs friförsamling* har den förändringen ägt rum, att hon förenat sig med *Vapelns brödraförsamling*, hvadan hennes namn nu utgår ur matrikeln. Det har förut flera gånger varit tal om att sammanslå dessa båda församlingar till *en* af flera talande skäl till förmån för verksamheten på båda platserna. Ty det är blott något öfver två kilometer mellan samlingslokalerna. Nu, då det blifvit en verklighet, hoppas vi, att sammanslagningen skall blifva till fördel för båda, ty »enighet ger styrka».

Församlingarnas antal inom distriktet minskas icke häraf. Ty vid stundande konferens komma

två eller möjligen tre nya församlingar att begära anslutning till Förbundet.

Inom *predikanternas led* hafva flera förändringar ägt rum. J. O. Häggström har flyttat från Strömsund till Lit, J. O. Johansson från Tynderö till Torp och L. W. A. Edlund har slutat sin verksamhet i Sollefteå för att egna sig åt reseverksamheten inom Medelpad. I stället för J. Delin, som förliden höst började en kurs i Missjonsskolan, reser nu C. W. Tropp inom nordvästra Ångermanland. De två nya gåfvor, som under året tillförts distriktet, äro E. Ericstam, som har sin verksamhet vid Bollsta bruk med närliggande platser, samt M. Johansson från Småland, som verkar inom Medelpads Ansgariiförening. Så hafva de kära bröderna Otto Andersson och J. V. Johansson flyttat till tredje distriktet. Och f. n. är det vakant i Örnköldsvik, Sollefteå och Tynderö. Må Herren snart gifva oss de lämpliga gåfvorna till dessa platser samt i rikt mått välsigna alla våra kära predikanter, om hvilka det med sanning kan sägas, att de äro trogna och snälla skaffare.

Predikantmöten hafva hållits i Sundsvall och i Högsjö. De ha varit väl besökta och lämnat goda resultat.

Tre missionshus hafva blifvit uppförda och invigda, nämligen i Lugnvik, Bispgården och Ånge. Några hafva ock blifvit uppsnyggade, och grund håller på att läggas till ännu flera.

Hvad mig personligen angår, har Herren äfven under detta år förlänat mig hälsa och krafter, så att jag fått vara i oafbruten verksamhet hela tiden. Mycken kärlek och välvilja har kommit mig till del öfverallt, där jag farit fram. Gud vare lof för allt — och mest för *honom själf!*

Tredje disriktet.

Föreståndare: *J. Erixon.*

Jag har kommit att kasta ut en eld på jorden, och huru gärna ville jag icke, att han redan brunne.

Luk. 12: 49.

Denna eld är det gudomliga ordet, förkunnadt i ande och kraft. Herren Jesus har själf tändt denna eld. Med vindar från himmelen gifver han näring och kraft åt eldens utbredning. Hvarje år, som går och kommer, bringar oss nya bevis om dess öfvervinnande kraft på Guds stora åkerfält.

Inom tredje distriktet har särskildt den stora brist på predikanter, som vid förra årsskiftet fanns, uppkommen genom utflyttningar åt andra håll, någorlunda blifvit afhjälpt. Det är uppmuntrande att få höra och se de predikande brödernas nit och omsorg om Guds hjord samt om de oomvändas frälsning. Vi hafva bedit om att få förnimma kraft och värme från Herrens eld, och på ganska många platser har det varit rörligt och är för närvarande ganska lifligt. Vi hoppas, att frukten måtte bevaras till Herrens stora skördedag.

Söndagsskolan har utvecklats sin verksamhet. På flera ställen hafva nya söndagsskolor blifvit anordnade. De gamla hafva hållit fast och fortsätta sitt arbete. Att få söndagsskolor anordnade i utkanter af församlingar och i skogstrakter är något, som det borde göras mera för. Om våra unga kristna ville underkasta sig besväret att gå och söka upp sådana platser samt samla barnen till söndagsskola, vore mycket vunnet. Det kan ju hända, att de få gå till fots en fjärdedels, kanske en half mil, men det kan ju gå äfven det, isynnerhet om det icke blir oftare än hvarannan eller hvar tredje söndag. Det är en uppoffring, men det är ett godt verk. Det, som blifvit gjordt på detta område, har burit härlig frukt.

Nästän inom hvarje församling eller förening finnes en eller flera *ungdomsföreningar*, hvilka verka tillsammans med församlingen och hafva sina möten för uppbyggelse på för dem lämpliga tider. Därjämte hafva vi två stora ungdomskonferenser årligen, en för Gestrikland och en för Hälsingland. Allt artar sig väl, församlingsverksamheten utvecklas och stadgas mer och mer, skörden växer sig stark och mäktig och mognar till Kristi dag. Mätte ingen bli tillbaka.

Det varmaste erkännande och tack får jag fram-bära till predikanter och vänner för deras förböner, deltagande och gästfrihet.

Fjärde distriktet.

Föreståndare: *L. W. Nordqvist.*

Godhet allenast och nåd skola
följa mig i alla mina lifsdagar.
Ps. 23: 6.

År lägges till år. Tiden går fort. Men med hvarje år bestyrkes allt mer, att Herren är god och gör godt mot alla, men särskildt drager han försorg om, att *allt* samverkar till det bästa för dem, som frukta honom. »Lyckliga barn, som ha Gud till sin far.» Och vår verksamhet går ju ut på att göra så många som möjligt just *så lyckliga* genom att visa dem vägen tillbaka till fadershuset. Under de gångna 30 åren har jag genom Guds stora nåd fått vara med bland dem, som aktivt sträfvat härför. Och jag säger med Paulus: »Jag räknar allt annat såsom förlust» emot detta enda att själf vara funnen i Jesus och sedan få tjäna honom. Det sista året har varit de föregående likt. Vi hafva predikat offentligt och i hemmen, för tusen-

den på en gång och för några få. Men det har icke varit ett tungt arbete, äfven om det varit sträfsamt.

Det vore mycket att förtälja om alla de möten bland barn, ungdom och äldre samt alla dessa tillsammans, men det blefve för långt och tiden för kort. Det må dock nämnas, att jag deltagit uti ett *20-tal större möten* och konferenser, oberäknadt predikantmöten.

Elfva inflyttade eller omflyttade predikanter hafva under året tillträdt nya platser, hvarvid jag i de flesta fall varit med och välkomnat. Dessa välkomstmöten och fester äro mycket värdefulla för vänner och allmänhet. Men så hafva under samma tid sju stycken predikanter afflyttat från sina platser. Sådana afskedsmöten plägar jag dock icke deltaga i, ty det är omöjligt att få tid till allt.

Två missionshus hafva under året uppförts, nämligen i Fårösund och Mysinge. Femton evangelister stodo oss till hjälp på hösten, men behofvet har varit så stort, att vi till ett annat år behöfde dubbelt så många. Gud gifve oss dem.

I söndagsskolarbetet hafva såsom våra utsända missionärer tjänstgjort i första hand folkskollärare Lindgren, som under fyra månaders tid hållit ej mindre än 220 föredrag och möten af olika slag och för olika åldrar. P. Kjällström och O. Mellblom hafva tjänat omkring en månad hvardera. Predikanten Söderdal, som tjänat i flera år på Gotland såsom söndagsskolmissionär, har af sjukdom varit hindrad att verka ända till slutet af året, hvar efter han något kunnat bidra äfven han.

Öfver hufvud taget går allt sin gilla gång, jag hade så när sagt, efter önskan. Jag menar då bl. a. vissa former för verksamheten, hvilka kunna framkomma genom ett erkännansvärdt arbets- och offernit hos våra älskade missionsvänner, samt att på många platser väckelser under året hafva fört 10-

tal och äfven 100-tal till tron på Kristus. Gud vare äran för allt!

Gud välsigne *alla* kära vänner och mig, hans svage tjänare!

Femte distriktet.

Föreståndare: *C. F. Nyström.*

Då vi således hafva en stor öfverstepräst, som genomfarit himlarna, Jesus, Guds Son, så lätom oss hålla fast vid bekännelsen. Ebr. 4: 14.

Att Jesus är Guds Son och vår store öfverstepräst, är fast och orubbligt. Därför ingifver det en sådan trygghet att under alla omständigheter hålla fast vid bekännelsen om honom. Evangelium om Kristus har varit och är ännu en Guds kraft till frälsning för dem, som tro. Därpå hafva vi äfven inom vårt distrikt under det gångna året haft många synliga bevis. Utom det att Kristus varit den uppehållande och utvecklande kraften i sin församling, så hafva vi ock fått förnimma väckelsens vindar bland dem, som stått för Herren främmande. Så har mången förlorad son och dotter återkommit till sin himmelske Fader och blifvit anledning till glädje inför Gud, hans änglar och hans folk. Meddelanden af sådan glädjande art har från flera platser kommit mig till del. En ordförande skrifver: »Vår bön har varit, att Herren skulle komma med sin Ande bland oss. Dessa böner hafva nu blifvit besvarade. Vi ha haft saliga möten och många syndare vid korsets fot, mest bland de unga kvinnorna.» Af en predikant skrifves följande: »Vi ha haft en välsignad tid, möten nästan hvarje afton. Flera hafva lämnat sina hjärtan åt Gud. De flesta, som Herren funnit, äro fullväxta unga män, af hvilka flera hafva

troende föräldrar.» Mera i samma stil kunde anföras från flera församlingar, men utrymmet tillåter det ej.

Utom det att ordet förkunnats af ett sextiotal ordinarie och omkring 100 biträdande predikanter, hafva vi särskildt inom Västerdalarne men ock på andra platser inom distriktet haft glädjen att få mottaga besök af Svenska Missionsförbundets ordförande, lektor Waldenström. Hans besök hafva i flera afseenden varit till välsignelse. Flera af Missionsskolans elever hafva under sina ferier gjort missionssaken en god tjänst. Detta har ock varit förhållandet, då det förunnats oss att få några besök af hemmavarande missionärer.

Ungdomsföreningarna verka genom anordnande af större missionsmöten, offentliga och enskilda ungdomsmöten, spridande af kristliga ungdomstidningar och annan god lektyr. Genom syföreningar och på annat sätt samla de medel för främjandet af inre och yttre mission. Ehuru församlingarna och ungdomsföreningarna i allmänhet verka i godt samförstånd med hvarandra, och på vissa platser flertalet af den troende ungdomen tillhör församlingen, så tro vi dock, att det vore godt, om gamla och unga hade mera gemensamt, än hvad nu är förhållandet, särskildt på vissa platser.

Bibelskolor ha hållits inom några församlingar. Dessa ha stått under ledning af predikanterna, hvilka därigenom varit i tillfälle att på ett särskildt sätt med Guds ord styrka den yngsta delen af ungdomen för den livvets strid, de gå att kämpa. Bibelskolan har ock för många af dess deltagare fått vara ett medel till, att de bestämt sig för Gud och sedan blifvit trogna medlemmar i församlingen.

Evangelistkurs hölls förliden höst i Borlänge under ledning af predikanterna P. Kjellström, Gefle, och P. Nilsson, Borlänge, med 9 elever, samtliga från Dalarna. Som lärarne gjorde sitt bästa för att meddela kursdeltagarne goda lärdomar och

råd, och de unga männen skickade sig så, som det anstår lärjungar, så tror vi, att denna kurs medförde sitt goda resultat.

Predikantmöten ha af Dalarnes och Västmanlands predikantförbund hållits i *Leksand*, *Falun*, *Tärnsjö* och *Kolbäck* samt ett gemensamt för 5:te och 6:te distriktet i *Eskilstuna*.

Missionshus hafva uppförts, nya och gamla ha genomgått omfattande och praktiska restaureringar, vittnande om offervillighet och sinne för missionsarbetets vidmakthållande och utveckling i hemlandet. På samma gång omfattas hednamissionen med varmt intresse.

Söndagsskolan omhuldas i allmänhet af församlingarna. Dock tror jag, att mera förbön för söndagsskollärarekåren skulle gifva den ett kraftigare understöd i deras, visserligen så kära men och mycket ansvarsfulla kall. För upplifvande och stärkande af missionsarbetet bland barnen hafva större söndagsskolmöten hållits på olika platser, däri flera af distriktets predikanter tagit verksam del. Dessutom hafva J. B. Gauffin, Uppsala, Johannes Norborg, Stockholm, O. F. Thegerström, Linde, P. Kjellström, Gefle, F. W. Lindgren, Nora, A. Färdigsson, Lima, och M. Sisell, Mora, som söndagsskolmissionärer gjort en god insats genom hållande af möten och kurser med lärare samt deltagande i möten och fester. Om de sistnämnda skrifver en af våra söndagsskolmissionärer: »Af stor betydelse för evangelii predikan äro dessa barnfester. Här träffar man icke blott barnen med ett ord om Jesus utan äfven de äldre. Hyad som är godt för de unga, är också godt för de gamla. Till barnfester komma ofta personer, som annars aldrig besöka en religiös sammankomst, och hvilka man icke kan nå med ett Guds ord. Flera gånger har det händt, att just genom dessa julfester föräldrars hjärtan blifvit »vända till barnen» och mottagit intryck för evigheten.

Gud vare tack för allt godt verk, som utföres till förhålligande af vår store öfverstepräst. Han göre oss mer och mer ödmjuka, frimodiga, kärleksfulla och för honom helt uppoffrande. Tiden är kort! Må vi så under arbetsdagen använda vår tid och kraft, att, då aftonen kommer, vi måtte få höra de orden: »Du gode och trogne tjänare, gå in i din Herres glädje.»

Sjätte distriktet.

Föreståndare: *E. Ungerth.*

Evangelium är en Guds kraft till frälsning. Paulus.

Evangelii kärna är förkunnelsen om Kristus såsom död för våra synder och uppstånden för vår rättfärdiggörelse. Tagas dessa grundsanningar bort eller försvagas de, så hafva vi sedan icke kvar något verkligt evangelium, som är en Guds kraft till frälsning från synd och orättfärdighet.

Kristi evangelium är Guds mäktiga arm, hvarigenom han uppenbarar sin frälsande och saliggörande makt hos människan på så sätt, att hon icke blott ryckes ur fördärfvet och frälsas från sina synder, utan därjämte ingjutes på samma gång i hennes hjärta mod, förtröstan och hopp. Det är detta evangelium, som gjort Svenska Missionsförbundet till hvad det för närvarande är.

Denna underbara frälsningskraft har uppenbarats under den gångna vintern på många platser inom distriktet och särskildt inom Örebro län. Kraftiga nådesvindar hafva dragit fram öfver många församlingar och lämnat såsom synliga spår efter sig en ganska stor skara frälsta själar och Guds barns upprekande och upplifvande.

Uppbyggelsemötena för de troende hafva varit och äro mycket talrikt besökta och kännetecknas af stor och innerlig värme och lifaktighet. Det har försports en allvarlig längtan och tränad efter hjärtats fullständiga rening i försoningsblodet och efter den gudomliga kraft, som sätter människan i stånd att lefva ett heligt lif och offra sig och sitt på Herrens altare. De troende ligga böjda på sina knän och stundom under snyftningar sjunga: »Jag ligger på ditt altar, jag väntar ditt behag; jag väntar, väntar, väntar, på elden väntar jag.»

Vår senaste *evangelistkurs* i Örebro var ovanligt dyrbar och skön. Många af bröderna från kursen hafva varit ute på missionsfältet och verkat till mycken välsignelse. Några fortsätta ännu. Flera af dessa unga, kära bröder hafva fått vara medel i Herrens hand till väckelser och fått vara med om att upphämta kärftar i skördevaggen från Guds åkerteg.

Dessa kära evangelister äro till mycken hjälp och välsignelse för våra mindre församlingar. Några af dem komma att i höst söka inträde i Svenska Missionsförbundets skola.

För *söndagsskolverksamheten* hafva vi använt samma bröder som föregående år, nämligen folkskollärarne J. Jansson, K. Gustafsson, O. F. Thegerström, O. Engvall, magister Norborg och predikanten And. Lundén. Dessa bröder hafva använt en del af sina påsk-, jul- och sommarferier för denna verksamhet och under denna tid besökt de olika söndagsskolorna inom distriktet samt här och där anordnat större och mindre söndagsskolmöten, som varit talrikt besökta.

Vi äro särskildt gynnade inom detta distrikt af att hafva så många troende folkskollärare, som vilja ställa sig i våra led och tjäna med sina gåfvor inom denna verksamhetsgren. Hvad tiden för deras verksamhet beträffar, har det visat sig, att sommaren lämpar sig bäst för landsorten, emedan vä-

derleksförhållandena då äro bättre för barnen och den öfriga tiden för städerna och de större stations-samhällena.

Det skall lända till fromma för Guds sak och Svenska Missionsförbundet, att denna verksamhetsgren mer och mer beaktas.

Utgifterna för denna verksamhet hafva under det gångna året utgjort kr. 1,093: 98. Till betäckande af dessa utgifter hafva användts de 500 kr. från Svenska Missionsförbundet och resten kollekter.

Ungdomsverksamheten bedrifves rätt lifligt inom distriktet fast på olika sätt i de olika länen, men målet är detsamma. Inom Örebro län är det länsföreningen, som genom *ungdomsförbundet* utöfvar en planmässig och vidt omfattande verksamhet bland ungdomen genom anordnande af ungdomsmöten och konferenser, genom ungdomsföredrag här och hvar i föreningarne samt vid länsföreningens möten.

Från ungdomsförbundets verksamhet hafva vi intet annat än godt att meddela, och det är så långt ifrån, att det hitintills på något sätt verkat söndrande från församlingarna, länsföreningen och Svenska Missionsförbundet, att det fastmer har äfven satt såsom mål för sin verksamhet att mer och mer förena äldre och yngre troende i samma församling till gemensamt församlingslif och missionsverksamhet.

Någon urspårning från denna utstakade väg behöfver icke befaras, så länge de ledande personerna inom ungdomsförbundet äro till stor del desamma som i länsföreningen och Svenska Missionsförbundet.

Inom *Södermanland* bedrifves ungdomsverksamheten dels genom församlingarna själfva dels genom en kommitté, som anordnar möten här och där, dels genom länsföreningens reseombud och delvis äfven vid undertecknads och söndagsskolreseombudens besök i församlingarna. Mycket och varmt intresse för verksamheten bland de unga lägges i dagen inom Södermanland.

Verksamheten bland *bevärigen* och *militärerna* på lägerplatserna *Sannahed* och *Malmköping* har undertecknad äfven under det gångna året haft att ordna med, så att reguliära predikoturer ägt rum under hela vapenöfningstiden.

Två nya, *tidsenliga missionshus*, ett i St. Mellösa och ett i Wahlskog, hafva uppförts och invigts inom distriktet under året, och några hafva utvidgats och förbättrats. Det är en stor lust att skåda, hvilken offervillighet missionsvännerna vid dylika tillfällen lägga i dagen. Här uppenbarar sig ett så varmt missionssinne och en nitälskan om missionsverksamheten, att det stämmer ens hjärta till tack och lof. — Härmed har jag i korta drag skildrat vår verksamhet inom 6:te distriktet.

Herren vare lofvad för allt!

Sjunde distriktet.

Föreståndare: *Enoch Olsson*.

Därföre, mina älskade bröder, varen faste, orubblige, öfverflödande i Herrens verk alltid, vetande att edert arbete icke är fåfängt i Herren.

I Kor. 15: 58.

Denna förmaning af aposteln Paulus till de kristna i Korint kan icke för ofta upprepas, icke för mycket behjärtas, därför att det är så mycket, som arbetar på att göra de kristna vekliga, vacklande och försagda. Det arbetas med otrons alla möjliga spekulationer på att upphäfva skriftens sanning och sålunda rifva undan den rätta grunden för sann tro och heligt lefverne. Man söker resonera bort äktheten af profetierna om Kristus för att sedan göra Kristus till blott en idealmänniska

och därmed omintetgöra den seger, som han vunnit öfver mörkrets välde. Med otrons och hädelsernas blåsbälgar söker man blåsa bort den kristna tron som dun och vill sedan visa sina hjältedater med att själf regera öfver människors samveten.

Men var fast, min vän! Såpbubblor ha aldrig krossat berg. Människorna falla på sin egen dårskap, då de rasa emot Guds i de heliga skrifterna uttalade ord, och det bör vara vår tröst, när orkanlika stormar upphäfva sig emot Guds ord, att det ordet förblifver evinnerligen.

Varen fasta, mina bröder! Hämten ur urkällan, så att I blifven öfverflödande i Herrens verk! O, hvilket härligt medvetande för dig, som står i ledet med din Herre Jesus i spetsen för att följa honom och arbeta för själars frälsning, det medvetandet, att arbetet icke är fåfängt i Herren.

Det är med glädje jag begagnar detta tillfälle att få säga eder, som läsen Svenska Missionsförbundets årsberättelse, dessa maningens och uppmuntringens ord, på samma gång jag meddelar ett och annat om verksamheten inom detta distrikt.

Verksamheten för själars frälsning inom distriktet har icke varit fåfäng. Såväl under förra året som detta år hafva vi haft glädjen att se många både unga och gamla lämna sig åt Herren, och andliga väckelser ha försports både i städerna och på landsbygden. Guds ord kan icke komma fåfängt tillbaka, så har Herren sagt.

Det sätt, hvarpå verksamheten bedrifves inom distriktet, är ungefär följande. Distriktet omfattar samma område som Värmländska Ansgariiföreningen och består för närvarande af 154 föreningar eller församlingar med 16,896 medlemmar. Området är indeladt i 24 kretsar. I alla dessa kretsar hållas under året kretsmöten. Mötenas antal inom olika kretsar växlar från 1 t. o. m. 4, beroende på kretsarnas olika storlek. Dessa möten ledas antingen af mig eller något af reseombuden, då någon fråga

angående missionsverksamheten och församlingsvården behandlas, hvarjämte Guds ord predikas.

Vid dessa möten är vanligen någon af söndagskolmissionärerna närvarande, så att söndagsskolbarnen få samlas, då tal hållas till dem. Dessutom förekommer föredrag rörande barnmissionen.

Dessa kretsmöten hafva visat sig vara till stor välsignelse.

De olika platserna inom distriktet besökas af resepredikanter. Två sådana äro kallade att resa hela året, nämligen Fredrik Carlsson och Joh. P. Eagle. Dessutom äro flera predikanter kallade att resa längre eller kortare tid. Vi hafva därjämte haft glädjen och förmånen att flera gånger under året se och höra Svenska Missionsförbundets ordförande inom distriktet. Missionären P. A. Westlind har gjort vidsträckta resor, hvilket har varit till stor uppmuntran för den yttre missionsverksamheten.

En predikant är kallad att resa för söndagskolverksamheten under 8 månader, hvarjämte 6 folkskollärare äro kallade att resa, somliga 1 månad, andra 2 månader, så att verksamhetstiden är omkring 16 månader under året. Under ledning af dessa pläga söndagsskolläraremöten hållas.

De medel, som af Svenska Missionsförbundet blifvit anslagna för verksamhet i Dalsland och Bohuslän, hafva användts till aflöning åt två predikanter, hvilka besökt sådana platser, som annars äro mindre besökta, och där brutit ny mark. Detta är en verksamhet, som visat sig vara till nytta.

De medel, som Svenska Missionsförbundet anslagit för söndagsskolan, hafva användts för söndagskolverksamheten inom hela distriktet.

Inom distriktet hafva vi årligen 2 stora möten, som vi kalla Ansgariiföreningens årsfester. Det ena pågår i 2 dagar, det andra 1 dag, båda mötena omedelbart efter hvarandra och förlagda i olika

trakter af distriktet. Då hafva vi vanligen glädjen att få besök af Svenska Missionsförbundets ordförande jämte andra främmande predikanter samt några missionärer, som äro hemma för att hvila. Dessa möten hafva synbarligen varit till så stor välsignelse, att ingen kan i tiden uppskatta dess värde, och de böra därför förnyas.

Antalet af de predikanter, som verka inom de olika församlingarna af distriktet, är nu 282. Af dessa äro 80 ordinarie och 202 biträdande predikanter. Vid årsskiftet hafva några omflyttningar af predikanter ägt rum, hvarjämte ännu några församlingar kallat egna predikanter, emedan de insett, att församlingsvärderna på det sättet bättre tillgodoses än genom tillfälliga besök af predikande bröder.

Predikolokalerna hafva ökats. 6 missionshus hafva under året invigts, så att antalet nu är 239.

Värmlands och Dalslands ungdomsförbund innesluter inom sig 69 ungdomsföreningar med 3,780 medlemmar. Det finnes dock flera församlingar, som hafva ungdomsföreningar, hvilka ej äro anslutna till ungdomsförbundet, så att ungdomsföreningarnas antal inom hela distriktet är 102 med 4,719 medlemmar. 6 predikanter äro kallade att besöka ungdomsföreningarna för att hålla ungdomsföredrag samt gifva råd och upplysningar, där det så behöfves. Två större ungdomsmöten hållas under året, det ena i januari (årsmöte) och det andra midsommardagen, då vanligtvis stora ungdomsskolor samlas, åtnjutande mycken välsignelse.

Inom distriktet finnas för närvarande 527 söndagsskolor med 1,290 lärare och 17,226 barn. Om söndagsskolverksamheten är nämnt i det föregående.

Under året har hållits en evangelistkurs i Karlstad af predikanterna Alfr. Larsson, Karlstad, och J. Forslund, Edane. Två folkskollärare från Karlstad hafva medverkat genom att föreläsa i kyrkohistoria samt undervisa i svenska språket. De hafva

därjämte gifvit vinkar rörande söndagsskolarbetet. Denna verksamhet torde hafva stor betydelse såsom förberedelse för inträde i Svenska Missionsförbundets missionsskola. Skörden är mycken, men arbetarna äro få. Bedjen fördenskull skördens Herre, att han utsänder arbetare till sin skörd! Matt. 9: 37, 38.

Då vi se, att verksamheten i dess olika grenar krönes med framgång, må vi ihärdigt fortsätta enligt den anvisning af aposteln Paulus, hvilken återfinnes som inledning till dessa rader. Göra vi det, skola vi mer och mer finna, att arbetet icke är fåfängt i Herren.

Åttonde distriktet.

Föreståndare: *Willh. Walldén.*

Så är nu hvarken den något, som planterar, eller den, som vattnar, utan Gud, som gifver växten. Men den, som planterar, och den, som vattnar, äro ett, och hvar och en skall få sin lön efter sitt arbete.

Ty vi äro Guds medhjälpare.

1 Kor. 3: 7—9.

Hedningarnas apostel liknar församlingen vid ett Guds åkerfält, och det grundläggande arbetet, hvarigenom själar föras till tro på Jesus, vid ett planterande, och den fortsatta undervisningen och fostran vid ett vattnande. Svaga och ringa arbetare kunna utså säden och vattna de uppspirande plantorna, men Gud, som äger fältet, är ensam den, som kan gifva lif och utveckling. Huru viktigt är det icke, att vi, som Gud i nåd behagar använda uti sitt dyrbara arbete, älska hvarandra och äro ett i tron och hålla frid inbördes. Ingen har anledning att förhäfva sig eller misströsta. Alla skola få lön

efter den trohet, som de ådagalägga uti arbetet. Och det är en ovansklig ära, att vi få vara Guds medhjälpare, och den största garanti för att vårt arbete skall hafva framgång.

Under det gångna verksamhetsåret har med de krafter, som funnits, ett godt sånings- och vattningsarbete fortgått ute på fältet. På rätt många platser inom distriktet hafva ljufliga nådesvindar susat fram. Detta har haft till följd, att man på flera håll börjat inse behofvet af ledare och fast anställda predikanter. Och i tron på Gud har man gripit verket an och kallat flera sådana.

Missionsföreningarna i Adelöf hafva enat sig om att kalla till sin predikant och ledare Gustaf Kjellman, hvilken redan börjat sin verksamhet där. Likaså har C. R. Lundberg från Ronneby antagit kallelse i Asheda och tillträdde platsen under hösten. Alfvesta missionsförening har kallat och anställt pastor Aug. Dahlbäck, f. d. missionär i Fosterlandsstiftelsens tjänst. Till 1 sept. väntas J. Sahlin från Härnösand till Norrahammar och Smålands Taberg, dit han har antagit kallelse. Den 1 juli väntas likaså A. Sjölin från Marma till Gislaved och Anderstorp. Missionsföreningen i Växiö har jämte K. J. Gustafsson, som nu delvis verkar inom Kronobergs län, kallat missionär C. F. Törnblom som sin predikant och föreståndare, hvilken verksamhet han redan börjat. Dessutom har Kronobergs läns missionsförening kallat A. Andersén, som skall bosätta sig i Elmhult och tjäna församlingen där och i Gylsboda. I Värnamo försiggå underhandlingar om att anställa predikant.

De förut stationerade predikanterna inom distriktet äro alla kvar utom S. Lager, som har flyttat till tionde distriktet, och i hans ställe hafva Enslöf, Oskarström och Fröslida kallat och redan fått hälsa välkommen Albert Johansson från Västergötland.

Under året har Varbergs missionsförening uppfört och invigt ett särdeles praktiskt och prydligt

kapell. Jönköpings västra församling har byggt ett stort och ändamålsenligt missionshus på Bymarken, som invigdes före jul och är det fjärde i ordningen af församlingens lokaler. I Gällaryd och Möklamo hafva missionshus blifvit byggda, och flera äro påbörjade på andra platser. På många ställen börja de att skaffa ordentliga lagfartshandlingar på sina missionshus samt måla och pryda dem.

Missionsintresset är särdeles lifligt uti dessa trakter och offervilligheten stor. Mycket folk samlas i allmänhet vid mötena. Men organisationen, enligt de föreskrifter vi hafva uti de apostoliska breffen för ett bibliskt församlingslif, är mycket litet genomförd på många ställen. Och man är rädd för ordning och anser det vara ett insnörande i former och ett hämmande af lifvet.

Hvad som är särskildt af nöden, är, att de mindre församlingarna och föreningarna samman-sluta sig och kalla föreståndare och ledare, ty de erforderliga gåfvorna finnas icke inom hvarje liten grupp. Om icke detta sker i en snar framtid, blifva de mindre grupperna ett experimentalfält för alle-handa lärare, och de sönderplockas och tyna bort. Det är omöjligt för våra kära resepredikanter att gifva den vård och hjälp, som dessa grupper tidt och ofta äro i behof af, då deras besök till följd af fältets vidsträckthet blifva glesa, och det dröjer omkring tre år på många platser, innan en och samme broder återkommer.

För söndagsskolan och ungdomsverksamheten pågå underhandlingar om att kalla ännu en medarbetare. Vår broder J. A. Karlman skrifver om dessa verksamhetsgrenar följande:

»*Den kristliga verksamheten bland barn och ungdom* är fortfarande liflig på de allra flesta platser i detta distrikt.

Söndagsskolan omfattas med kärlek och förtroende så väl af barnen som af föräldrarna och allmänheten. Barnen anse den såsom sin egen and-

liga uppbyggelsestund, och de föräldrar och öfriga barnavänner, som rätt bedöma denna verksamhet, inse, att söndagsskolan vill vara en hjälp för hemmet, skolan, samhället och fosterlandet i att lära barnen lefva såsom Guds ord lärer, på det att de må vara lyckliga för tid och evighet. Men icke uppfatta alla denna lilla frivilliga verksamhet så. Vi hafva ännu åtskilliga fiender till söndagsskolan. Det har ock visat sig, att dessa fiender lyckats skrämma barnen och föräldrarna för denna verksamhet, så att det på somliga platser inom distriktet är mycket svårt att uppehålla söndagsskolverksamheten. På en och annan plats har den till följd häraf till och med för en tid måst nedläggas. Men som allt Herrens verk på vissa tider och platser röner motstånd, så måste vi beräkna, att söndagsskolan äfven får erfara samma vedermöda. Dock kan Herrens högra hand allting förvandla. Och vi hoppas på Herrens hjälp till ett bättre äfven i detta fall.

Mitt arbete har äfven i år förnämligast bestått i att hålla bibellektioner med barnen i söndagsskolorna så väl på deras fester och andra högtidsstunder som på hvardagarna, då sammankomster anordnats med dem. Öfningskurser med söndagsskolans arbetare ha under år 1906 hållits på 10 platser inom distriktet. Dessa kurser hafva varit helt korta. De flesta ha pågått endast ett par, tre dagar, de öfriga något längre. För våra förhållanden ha vi ansett det vara bäst att ordna det så.

Söndagsskolmöten af annan art hafva hållits på många platser, dels i förening med nämnda öfningskurser, dels i förening med *missions- och ungdomsmöten*.

Ungdomsverksamheten på det andliga området är af gammalt mycket liflig i dessa bygder. Ungdomsföreningar finnas i stor mängd, och dessa bli allt flera och större med hvarje år. Det är så vanligt att efter en andlig väckelse bilda en ungdoms-

förening, och denna arbetar helst för sig själf bredvid missionsföreningen eller församlingen. Att detta senare i längden icke är godt, ha många både gamla och unga lärt sig inse. Därför har ock rätt mycket på senare tiden blifvit gjordt för att få den kristliga verksamheten bland ungdomen att stå i så innerlig förening eller gemenskap med den kristna församlingen som möjligt och att få de unga troende in såsom medlemmar i församlingen.

Jönköpings läns ungdoms- och söndagsskolförbund, på hvilket fält jag nu fått arbeta i fyra år, vill ock i sin mån verka i nyss nämnda syfte. Genom det årliga penningebelopp, som vi enligt distriktsföreståndarens välvilliga åtgörande erhålla från Svenska Missionsförbundet, har det varit möjligt att icke blott uppehålla utan äfven utvidga vår verksamhet bland det unga släktet.

Vår bön och önskan är, att Herren i fortsättningen ville välsigna sitt eget verk bland små och stora och göra oss allt skickligare till allt godt verk, sitt namn till ära.»

Så långt Karlman.

Soldathemmen på Skillingaryd och Kronobergshed skötas utmärkt och äro till mycket stor välsignelse för våra unga män, som vistas där.

Under februari månad har en evangelistkurs hållits i Alfvesta för unga män från Kronobergs län af Aug. Dahlbäck, K. J. Gustafsson och C. F. Törnblom.

Med biträde af flera bröder hafva distriktsmöten hållits i Habo, Ulricehamn och Qvillsfors. Dessutom har jag haft glädjen att få deltaga uti ett stort antal missionsmöten.

Östergötlands och Smålands predikantförbund har under året haft möten i Växiö och Smålandsstenar, hvilka omfattats med stort intresse. Diskussionserna och föredragen ha varit uppbyggliga och närstående.

Till mycken nytta, glädje och uppmuntran hafva

de hemmavarande missionärerna G. N. Nykvist, S. Tännkvist med fru, J. Hammar med fru och Elisabet Fält varit, hvilka för tillfället äro bosatta inom distriktet och där hafva sina hemorter.

Under mitt arbete, som jag oafbrutet har fått fortsätta utan att vara hindrad af sjukdom eller andra svårigheter, har jag fått röna mycken kärlek, uppmuntran och förtroende, för hvilket jag tackar både Gud och hans vänner.

Men den, som planterar, och den, som vattnar, äro ett, och hvar och en skall få sin lön efter sitt arbete.

Nionde distriktet.

Föreståndare: *August Hansson.*

Men Guds ord växte och utbredde sig. Apg. 12: 24.

Trots allt motstånd från otrons sida vinner ändå Guds ord seger. Vår Gud har ju också lofvat, att ordet icke skall vända tillbaka fåfängt, ity att han utsänder det. Må Herren därför få gifva oss nåd att under vårt arbete fullt och obetingadt lita på Guds ords segerkraft.

Äfven inom detta distrikt ha vi under året fått glädjas öfver, att själar vunnits för Herren, ja, till och med sådana, som sökt intala sig själfva och andra, att ingen Gud och intet lif efter detta finnes. Glädjande är också att se, huru det arbete, som en följd af år pågått i söndagsskolan, nu bär frukt, ty det är i allmänhet f. d. söndagsskolbarn, som vid väckelser blifva vunna. Och ännu mera glädjande är, att en del af dessa barn blifvit bevarade, så att de sluppit komma bort från Herren.

Under året har jag hunnit besöka hvarje plats en gång samt åtskilliga två gånger. Dessutom har

jag besökt några föreningar, som icke äro anslutna till Missionsförbundet, hvilket jag tror i sin mån har bidragit till, att 7 nya föreningar redan anmält sig för inträde vid nästa konferens. 27 särskilda möten ha bevistats, däraf 8 distrikts- och församlings-tjänaremöten, då församlingsfrågor diskuterats. För öfrigt ha inom distriktet hållits flera församlings-tjänaremöten, som jag icke hunnit vara med på.

Förhållandet inom församlingar och föreningar kan på det hela sägas vara ganska godt, och man blir i allmänhet bemött med mycken kärlek och välvilja. Ett och annat besök måste dock understundom göras, som är mindre trefligt, nämligen då det gäller att bilägga tvister, men om detta i någon mån lyckas, så får man ju vara tacksam, äfven om det icke alltid är roligt.

Ungdomsverksamheten är i stort sedt både liflig och glädjande, om än på många ställen en önskan gör sig gällande, att de unga troende mera allmänt skulle sluta sig till den troende församlingen.

Söndagsskolverksamheten bedrifves jämnt och stadigt, och kretsmöten hållas i allmänhet regelbundet inom distriktet. Församlingarna omfatta numera verksamheten såsom sin. Endast inom fyra små församlingar finnes icke någon söndagsskola, och är det då särskilda omständigheter, som äro orsaken härtill. Af de från Missionsförbundet till söndagsskolan anslagna medlen har såväl Västkustens som Västergötlands missionsföreningars söndagsskolverksamhet understöds. Missionslärare J. Norborg från Stockholm har gjort en liten restur i öfra Västergötland under sommaren. Rektor O. Lundén har bevistat en del söndagsskolmöten, och skollärare J. A. Björklund har rest, så mycket hans tid medgifvit. Han skrifver därom: »Under året har jag varit ute tillsammans 50 dagar, deltagit i 9 större och mindre söndagsskolmöten, 1 föräldramöte och 1 kurs, besökt 48 olika platser, hållit föredrag för de äldre om söndagsskolan och barnuppfostran,

samtalat med barnen och gifvit råd och anvisningar åt lärarna».

Inom distriktet finnas 132 till förbundet anslutna föreningar och församlingar med ett medlemsantal af 9,391 personer, 242 söndagsskolor med 818 lärare och lärarinnor samt 12,418 barn, 67 ungdomsföreningar med 3,324 medlemmar. Missionshusens antal är 139, ordinarie predikanter 37 samt extra omkring 100.

Tionde distriktet.

Föreståndare: *A. G. Lindqvist.*

Allt hitintills har Herren hulpt.
1 Sam. 7: 12.

Genom Guds stora nåd och trofasta hjälp har det förunnats mig att ännu ett år fortsätta verksamheten. Vintern 1906 måste jag till följd af sjukdom stanna i hemmet någon månad men kunde sedan på eftervintern åter upptaga verksamheten. Under förliden sommar var jag en tid vid Djursåtra badanstalt, hvarigenom min hälsa förbättrades, så att jag, ehuru ännu icke så stark, likväl kunnat fortsätta verksamheten intill närvarande stund. Ja, »allt hitintills har Herren hulpt».

Alla föreningar och församlingar, som inom detta distrikt äro anslutna till Svenska Missionsförbundet, har jag besökt. På alla ställen har jag fått röna mycken kärlek och stort förtroende. Såväl de offentliga predikningarna som de enskilda samtalsmötena hafva i regeln varit talrikt besökta. Två större församlings- eller kretsmöten hafva hållits, ett i Härsnäs och ett i Skeninge, då troende från omkringliggande församlingar kommit tillsammans till enskild uppbyggelse och stärkande i tron. På

några ställen särskildt inom Kalmar län ha åtskilliga kommit till tro på Jesus Kristus.

För söndagsskolan har söndagsskolmissionären J. A. Johansson från Vadstena verkat hufvudsakligast inom Östergötland men äfven delvis inom Kalmar län. Söndagsskolmöten hafva hållits i Motala, Oskarshamn, Mönsterås och Kalmar. Folkskol-lärare K. O. Ahlstrand från Risinge har hållit öfningskurser med söndagsskollärare inom Östergötland, och magister J. Norborg från Stockholm inom Kalmar län. Den föreslagna sammanslutningen af söndagsskolverksamheten för hela distriktet blef på söndagsskolmötet i Oskarshamn afslagen, men däremot har söndagsskolverksamheten inom Kalmar län blifvit så ordnad, att Kalmar läns söndagsskol-förbund blifvit bildadt. Såsom söndagsskolmissionär har predikanten Aug. Oldin från Nybro antagit kallelse och skall börja denna verksamhet den 1 juni.

Åtskilliga predikantflyttningar ha under året förekommit. Predikant E. Sjöberg har till följd af sjukdom måst lämna sin plats i Kalmar. Med anledning däraf kallade Betesdaföreningen därstädes missionseleven Hjalmar Svedberg, hvilken antog kallelsen och tillträdde platsen förliden höst. Efter G. Wulf, hvilken uppsade sin plats i Skenninge och helt hastigt reste därifrån, har J. Kronström från Moheda antagit kallelse och flyttat dit för att verka i staden och några omkringliggande föreningar. Efter H. Bohman, som flyttat till Visby, har Karl Andersson från Norrahammar antagit kallelse och flyttat till Oskarshamn. Kalmar läns Ansgariiförenings predikanter W. Felander och O. Blomdal ha antagit kallelse att såsom stående predikanter verka i enskilda föreningar. I deras ställe har Ansgariiföreningen antagit S. Lager och G. A. Rönne. Östra Östergötlands missionsförening har antagit E. Pettersson, nu bosatt i Söderköping. Ölands kretsförenings predikant Westberg har uppsagt sin plats och

flyttat till fastlandet. Föreningen har ännu icke fått någon i hans ställe.

Hvile Herrens välsignelse öfver verksamheten i fortsättningen!

Elfte distriktet.

Föreståndare: *O. N. Thomson.*

Vandren värdigt den kallelse, hvarmed I hafven blifvit kallade, med all ödmjukhet och saktmodighet, med långmodighet fördragande hvarandra i kärlek. Ef. 4: 1, 2.

Kristus har kallat oss med helig kallelse. Han har uttagit oss från mörkrets välde. Genom andens lag, som tillhör lifvet i Kristus Jesus, har han frigjort oss från syndens och dödens lag. Genom Kristus Jesus äro vi nya skapelser, och vår håg står till de heliga vägarna. Vi vandra icke numera efter köttet utan efter anden och drifvas af Guds ande. Dock finnes ännu hos oss mycken brist och ofullkomlighet såväl i vår kärlek, tro, kunskap och förstånd som i vårt tal och vårandel.

»Här på denna jorden är synden med i allt
Och ger åt allt det sköna en främmande gestalt.»

Detta gör, att äfven vår gemenskap med hvarandra i den kristna församlingen blir bristfällig och att där förekommer sådant, som sätter brödrakärleken på prof. Skola vi icke taga anstöt däraf och försynda oss mot hvarandra med kärlekslöst dömande och med att undandra oss hvarandra, så behöfva vi väpna oss med Kristi sinne och öfva oss i att i ödmjukhet räkna hvar den andre yppare än sig själf och att i långmodig kärlek fördraga hvarandra och förlåta hvarandra. »Kärleken fördrager allting,

tror allting, hoppas allting och tål allting.» Ofördragsamhet är därför ingenting annat än brist i kärlek. Utan Guds kärlek, utgjuten i våra hjärtan, blir det därför omöjligt att öfva ett sannt bibliskt församlingslif. I Kristi kärlek

»— kan du brödernas svaghet fördra,
Då kan den sviktandes börda du ta.»

Den långmodiga, fördragsamma och uthålliga kärleken skall till sist segra.

Verksamheten inom distriktet har under det sist förflutna året fortgått såsom förut. Ännu bedrifves den hufvudsakligast med resepredikanter. Endast tolf af de till Missionsförbundet anslutna församlingarna hafva egna stationerade predikanter. Åtskilliga förändringar hafva under året försiggått. Af våra gamla, trogna arbetare på fältet har Herren hemförlofvat broder Kr. Roslund, i det närmaste 70 år gammal. Han hade uppsagt sin plats i Skånes Missionssällskap till den 1 juli 1906. Under sin sista restur i maj månad måste han afbryta resan för att söka läkarehjälp, och den 26 juni slutades hans arbetsdag, och han ingick i den eviga hvilan. Frid öfver hans minne! — C. R. Lundberg, Ronneby, har flyttat till Asheda, Småland, L. Östergren, Limhamn, till Alingsås. Inom distriktet har Gust. Jakobsson flyttat från Karlskrona till Trelleborg, J. P. Williams till Landskrona och L. P. Andersson till Karlskrona för att åtminstone tills vidare förestå därvarande församling. En god förstärkning i arbetskrafterna hafva vi fått i våra unga bröder, som kommit ifrån Missionsskolan. Så har broder Karl Hansson antagit kallelse såsom Blekinge Ansgarieförenings reseombud och redan börjat sin verksamhet i Blekinge. Bröderna G. Ekström och E. Åkerlund hafva antagit Skånes Missionssällskaps kallelse och äro i arbete i Skåne. I sistnämnda sällskap har också broder T. Danielsson ingått såsom ordinarie predikant.

Två nya *missionshus* hafva under året uppförts och invigts, ett i *Djurröd* och ett i *Värnö*, och ett har undergått en grundlig reparation.

En evangelistkurs och i samband därmed en *öfningskurs för söndagsskollärare* har äfven i vinter hållits i *Kristianstad* under ledning af pred. A. Strömbäck och undertecknad samt skollärare J. A. Wallendorff för söndagsskolkurserna. Hvarje söckendag hafva tre timmar användts för bibelstudium, två timmar för talöfningar och fyra dagar i veckan två timmar för läs- och skriföfningar, fyra timmar i veckan för diskussion och föredrag, en timmes undervisning i sång och tre timmar för söndagsskolan. Dessutom hafva eleverna fått på aftnarna deltaga i de offentliga möten, som hållits dels i staden och dels ute på närmaste landsbygd. På söndagseftermiddagarna hafva offentliga möten hållits med diskussion och föredrag öfver olika ämnen. Vid dessa hafva benäget medverkat, utom ledarna af kursen, rektor E. Moberger och kandidat A. Andersson, Ousby, predikanterna P. E. Dahlkvist, Malmö, och Edv. Söderlund, Lund, och skoll. N. P. Frostenson, Vanneberga, för hvilkas värdefulla bidrag och hjälp vi stå i stor tacksamhetsskuld till dem alla. Utom af evangelisterna och ett trettiotal deltagare i söndagsskolkursen hafva dessa möten besökts af ett icke ringa antal från staden och församlingarna i trakten häromkring, och vi våga hoppas, att på så sätt många erhållit värdefulla vinkar och råd för sitt arbete i söndagsskolan, ungdomsföreningarna och församlingarna. De flesta af bröderna, som deltagit i förra årens kurser, hafva sedan varit i verksamhet på kallelse af Skånes Missionsällskap och Blekinge Ansgariiförening. Genom sina husbesök, sin traktatspridning och de små möten, de hållit ute i byarna, hafva de fått vara till icke ringa välsignelse, och många församlingar och ungdomsföreningar, som begärt dem för längre eller kortare tid, hafva icke fått sin begäran bifallen.

Ungdomsverksamheten har befrämjats och utvidgats. Flera nya föreningar hafva bildats, och medlemsantalet för öfrigt ökats. Inom de flesta församlingarna omfattas denna verksamhet med kärlek och förtroende, och där så skett, har den varit till glädje och välsignelse för både gamla och unga.

Den i förra årsberättelsen omnämnda kommittén för samverkan emellan Skånes Missionssällskap och Skånes kristliga Ungdomsförbund väckte förslag om, att båda dessa föreningar skulle gemensamt utsända ungdomstalare och anslå medel därtill. Detta förslag bifölls af båda konferenserna, och en gemensam kommitté tillsattes att ordna och leda den verksamheten. Bröderna K. Johansson, G. Pettersson och G. Ekström hafva rest tillsammans fem månader och därunder besökt alla ungdomsföreningarna i Skåne och västra Blekinge. I Blekinge har Blekinge Angariiförening tagit sig an ungdomsverksamheten och utgör numera en sammanslutning af såväl församlingarna som ungdomsföreningarna i Blekinge för gemensam verksamhet både bland de äldre och bland ungdomen.

Bibelskolorna för barn och ungdom omfattas fortfarande med alltjämt stigande intresse af de troende och icke minst af de unga själfva. I år hafva bibelskolor hållits i Vinslöf af J. Nilsson med 50 elever, i Sösdala af K. Johansson, i Strömsnäsbruk af G. Ekström och i Svedala af J. Sonesson. De flesta af deltagarna hafva under tiden blifvit vunna för Herren, och flere af våra evangelister äro f. d. bibelskolelever.

Söndagsskolverksamheten hafva vi sökt efter för många befrämja, dels genom besök i församlingarna och dels genom anordnande af öfningskurser för söndagsskollärarna. Dessutom hafva större söndagsskolmöten hållits. Barnens antal i våra söndagsskolor har ökats, men lärarnas däremot under sista året minskats. Det förorsakar alltjämt bekymmer att erhålla lämpliga lärare i deras ställe, hvilka af

en eller annan anledning sluta. Vi behöfva ännu mera ihärdigt i tron bedja »skördens Herre, att han sänder arbetare i sin skörd».

Intresse för församlingslivet hafva vi i likhet med föregående år sökt upplifva. Så hafva i regel församlingmöten hållits i församlingarna och s. k. större distriktsmöten anordnats på söndagarna, då flere församlingar sammankommit till gemensamt möte för samtal, predikan, kärleksmåltid och firande af H. H. Nattvard. Dessa möten hafva omfattats med intresse af de troende, och vi våga hoppas, att de varit till välsignelse för dem, som deltagit däri.

Svenska Missionsförbundets kvartalsmöte i Eslöf, då vi hade glädjen hafva besök af vår ordförande, lektor P. Waldenström, och missionärerna J. Hammar och S. Tännkvist, var rikt på välsignelse och bevaras i tacksamt minne af missionsvännerna. Bröderna K. E. Laman och John E. Larsson hafva också gjort korta besök ibland oss och upplifvat intresset för missionen.

Då detta skrives, återstå ännu några församlingar att besöka, men jag hoppas att, såvida ej alltför många oförutsedda resor måste göras, före konferensen hinna besöka äfven dessa. Herren har uppehållit hälsa och krafter, så att jag kunnat vara i nästan oafbruten verksamhet under hela året, under flere månader å rad hvarenda dag. Mina krafter börja dock svika, men det är ej värdt att tänka på någon fritid med det arbete, som föreligger. Det får med Guds hjälp gå, så länge det kan.

En broderlig fridshälsning till alla församlingarna, särskildt deras föreståndare och predikanterna. Gud välsigne eder alla! »Vinnläggen eder om att bevara Andens enhet genom fridens band.» Ef. 4: 3, Fil. 4: 19, 2 Kor. 9: 8.

2. Resepredikantverksamheten.

Rob. Hübinette, Notträsk, Boden.

Da jag nu har fått hjälp af Gud, står jag ännu i denna dag och vittnar inför både små och stora, sägande intet annat än hvad profeterna och Moses hafva sagt skolaske, att ju Kristus skulle lida och såsom den förste af de dödas uppståndelse förkunna ljus för folket och för hedningarna.

Apg. 26: 22, 23.

Med denna frimodiga bekännelse avslutar apostelen Paulus sitt försvarstal i Cesarea inför konung Agrippa, då han anklagas af judarne för sitt predikande af den korsfäste och uppståndne frälsaren. Huru gärna de än ville få denna predikan nedtystad, genom apostelns undanrödjande, om ej annat hjälpte, så hade det dock ej lyckats dem. De kunde ej heller styrka de många och svåra beskyllningarna mot honom, ty han hade ej brutit något mot deras lag eller mot templet eller mot kejsaren, och ändå yrkade de, att han icke borde få lefva längre, han som lefde på samma hopp, som Gud gifvit åt deras fäder, han, som predikade för judar och hedningar en hel omvändelse angående den bättring, som är inför Gud, och den tro, som är till vår Herre Jesus Kristus, med åtföljande helgelse och helig vandel.

Och hvarför lyckades ej fienderna, ehuru de voro många och inflytelserika, att nedtysta korsets predikan? Paulus fick hjälp af Gud, och den *Gud* hjälper, kan ingen fördärfva. Därför stod aposteln frimodigt vittnande inför både små och stora om Kristi lidande, död och segerrika uppståndelse enligt Moses och profeternas förutsägelse, därmed, såsom Herren själf, spridande sanningens saliggörande ljus för egendomsfolket och för hedning-

arna. För den sakens skull vedervägade aposteln friheten, ja lifvet.

Men Paulus var ej den siste, som fick göra sådana erfarenheter. Predikan om Kristus har i alla tider blifvit motsagd, ja understundom från sådant håll, där man ej bort behöfva vänta sådant.

Men Gud vare tack, som gifver oss seger genom vår Herre Jesus Kristus. Ty äfven jag kan med aposteln utbrista, »att jag fått hjälp af Gud», emedan det nu är jämt 25 år, sedan jag fick kallelsen af både Gud och människor att gå ut med korsets predikan. Jag får alltså med detta års ingång fira mitt 25-års-jubileum med min Gud och Frälsare. Ty många af mina vänner, för hvilka jag först förkunnade denna korsets predikan, äro nu döda, och andra äro vidt spridda i världen, hvadan jag ingen hjälp haft af dem. Det är Gud, som har stått mig bi under dessa 25 år med sin ousägligt stora nåd. Så kom kallelsen till mig från Svenska Missionsförbundet år 1888, som jag med stor fruktan och mycken bäfvan mottog, emedan jag var rädd, att jag icke skulle kunna fylla min plats som dess resepredikant. Dock måste jag till min stora glädje säga med aposteln, då jag ser tillbaka på dessa 25 åren, att jag fått verklig hjälp af Gud. Ty äfven jag har fått min beskärda del af försmädelse, lidande och trångmål, som aposteln Paulus och andra Herrens tjänare fått på sin lott, många falska beskyllningar, ja, till och med har försåt lagts mot mig, och många ha velat bringa mig om lifvet. Men jag har fått hjälp af Gud, hvadan jag än i denna dag, med den nåd Gud gifver, står upp och vittnar för både små och stora om den korsfäste och uppståndne Frälsaren.

Med denna hjälp af Gud har jag äfven under det nu pågående verksamhetsåret fått vara med på det stora arbetsfältet och bära ut korsets predikan, som visat sig vara en Guds kraft till frälsning för hvar och en, som tror.

Vi hafva haft mycket folk på våra möten. Gud har också kraftigt besökt människorna med sitt ord och sin ande. Rätt många hafva kommit till tron på Herren, och flera hoppas vi skola komma. Om än en allmän, genomgående väckelse låter vänta på sig, frälsas dock hvarje dag icke så få såväl inom vårt kära fosterland som äfven i andra länder.

Frisinnet och församlingsprinciperna vakna så småningom alltmer och mer hos de troende. Gud vare lof! Snart ramla väl alla skrankor, som partisinnet uppbyggt, och alla *de troende* blifva ett, såsom Jesus bad.

Mitt verksamhetsfält har varit och är detsamma som förut, nämligen Öfver-Luleå, Neder-Luleå, Harads, Edefors och Råneå m. fl. ställen.

Råneå, som är utan någon stadigvarande predikant, har jag ägnat en längre tid under vintermånaderna, emedan behofvet där är stort.

Min verksamhet under detta år har gått ut på att vinna själar för Kristus samt få de troende att varda *ett* och i kärlek växa upp till honom, som är hufvudet, Kristus. Äfven har jag sökt väcka intresse för missionen, såväl inom vårt land som i hednawärlden.

Kollektmedlen hafva dock icke kunnat motsvara sitt ändamål, ty de hafva blifvit jämförelsevis små, och ändå hafva vi måst dela dem.

Så har jag då efter mina krafter och den nåd, Gud gifvit mig, sökt att oafbrutet ligga i för att göra min plikt som Svenska Missionsförbundets resepredikant. Frukterna och halten af min verksamhet lämnar jag åt skördens Herre att bedöma, som en gång skall i evighetens ljus granska det. Bedjen för oss häruppe.

And. Bergfors, Umeå.

Köpen tiden. Kol. 4: 5.

Vikten af denna apostoliska uppmaning har i alla tider varit lika stor, fastän värdet af densamma kan ha blifvit satt något olika. Den som ser, att det finnes mycket att göra, samt vikten af att det som göres blir gjordt på ett rätt sätt och i rätt tid, känner tyngd i Pauli uppmaning:

»Köpen tiden».

Blicken tillbaka på ett hänsvunnet verksamhetsår väcker tankar och känslor. Mycket af det, som borde hafva varit gjordt, är ännu ofullbordadt, ehuru räckvidden af arbetet på ett synbart sätt ökas för hvarje år.

Verksamheten under året har fortgått i det närmaste oafbrutet med undantag af veckodagar under högsommaren, då hö- och sädesskörden pågått. Den har bestått i evangeliipredikan i vidt skilda socknar inom Västerbottens län samt i vägledning, råd och uppmuntran för dem, som arbeta i söndagsskolan. Den 20 februari började här i Umeå en evangelistkurs, som afslutades i samband med predikantmötet härstädes den 20 och 21 mars. Några af dem, som förra året bevistade en fyra månaders kurs i Umeå, äro i verksamhet och hafva under hösten och vintern fått vara med om väckande andevindar. Sex nya elever, fyra från Lycksele och två från Åmsele, hafva detta år deltagit i evangelistkursen. Dessa kunna få fortsätta på hösten, då ny kurs börjar den 1 november, ifall ett tillräckligt antal elever anmäler sig.

Mätte Elifas påstående finna tillämpning på den fria evangeliska verksamheten i nordliga bygger! »Och hvadhelst du företager dig skall lyckas, och ljus skall skina öfver dina vägar». Job 22: 28.

Theodor Anderson, Nora.

Tjänen Härren med glädje.
Ps. 100: 1.

Den stora nåden från Herren har varit mig beskärd, att jag äfven under det nu flydda året fått resa omkring i vårt kära hemland och i den ringa mån jag förmått vittna om Frälsaren och hans heliga rikssak. En större nåd än den att få vittna om Herren kan icke falla en Jesu lärjunge till, har någon sagt. Må vi då alltid göra det med glädje.

Efter anvisning från Svenska Missionsförbundets expedition har jag under detta arbetsår genomrest Medelpad, Ångermanland, Helsingland och Gestrikland samt delar af Västergötland, Bohuslän och Västmanland.

Det är en glädje att se, huru gärna folket kommer till sammankomsterna, äfven om vädret är dåligt och vägen svår. Ordet om korset har icke i minsta grad förlorat sin underbara kraft att draga själar till sig och bringa dem frälsning. Nej, säga hvad man vill, så är och förblir evangelium det *enda*, som i verkligheten kan lyckliggöra människorna. Och hvilken lott kan då vara skönare än den att få förkunna detta glädjebudskap, att få vara med i den strid, hvars seger på förhand är gifven.

Mycket kunna vi företaga oss här i världen, om hvilket vi alls intet med visshet veta, huru det kommer att lyckas. Vi kunna blifva gäckade i våra allra ljufvaste förhoppningar. Men det finnes *ett* arbete, som *skall* gå framåt, ett arbete, som *måste* gå framåt. Och det är missionsarbetet. Ty det är Herrens sak. När Paulus och Silas lågo slagna i bojer i fängelset, fingo de blifva ett medel till fångvaktarens frälsning och till att öppna ögonen på flera andra. När Paulus fängslad skickades till Rom, fick han komma dit för att predika evangelium. *Ingenting* kan hindra missionsarbetet. Låtom

oss, som Luther säger, »tusen gånger lefva och dö därpå», att missionsarbetet skall gå framåt. Det är intet tvifvel därom, för så vidt vi gå åstad i *vår Herres namn* och kämpa i hans sinne.

Guds ord och löfte skall bestå. »Så låt oss aldrig mista det ordet, Herre kär! Förr må allt annat brista, om så din vilja är».

K. J. Pettersson, Flen.

»Af Herrens nåd är jorden full.»

Det är ej alltid så lätt att inse sanningen af psalmistens ofvan citerade uttryck. Ty man är så benägen att se allt omkring sig, såsom man känner inom sig. Är man dyster till mods, så vill gärna allt te sig dystert för ögat. Med vid stilla begrundande af Guds ledning och handlingssätt, så synes allt annorlunda, så att det går för sig att se Guds nåd i sådant, som förnuftet annars håller för att vara raka motsatsen. Detta har jag visserligen förr kunnat säga till andra. Men nu vet jag själf, huru det kännes.

Jag har nämligen, sedan jag skref min förra berättelse, varit klen till hälsan, ja, mer än klen, ehuru icke hela tiden. Jag kunde nämligen avsluta mina missionsresor som vanligt och hade börjat njuta af sommarens hvila och behag, då jag så småningom började känna mig trött och nedstämd. Detta tilltog mer och mer trots all min möda att arbeta emot, tills jag slutligen lät mig undersökas af läkare och fick veta, att jag var organiskt och farligt sjuk, så att sträng diet var nödvändig. Trots detta förhållande kunde jag dock under sommaren vara med och deltaga uti rätt många större och mindre missionsmöten, såsom varit vanligt föregående sommar. Allt detta var nåd. Under senast

flydda halfåret har jag haft tjänstledighet för att vårda min hälsa, hvilket också varit nåd. Mina bemödanden att strängt följa läkarens föreskrifter ha belönats med att jag blifvit betydligt bättre. Detta är äfven nåd. Under denna prøfvotid har jag fått tjäna Herren genom att predika och på åtskilliga andra sätt. Och jag vet ej, om jag någonsin förr själf haft så godt af ordet under predikan. Detta har varit nåd. Om det nu skall dröja ett halfår till, innan jag blir återställd, så är det bästa att försöka se det såsom nåd. Och skulle jag aldrig mera här i tiden kunna af läkare förklaras frisk och känna mig frisk, så blir det utan tvifvel en sådan form af Guds nåd, som skall tjäna till det bästa för mig. Mig ha både Gud och människor varit och äro goda emot. De mina skall väl Herren vårda sig om, såsom han gjort det mot mig.

Alltså har jag icke så mycket arbete att berätta om denna gång. Men jag är glad i medvetandet, att jag har arbetat och arbetat med glädje i mina dagar, och en synnerlig nåd har det varit, att jag kunnat vara till nytta äfven under min svaghetstid eller min tjänstledighet.

Jag kan därför instämma med psalmisten:

»Af Herrens nåd är jorden full.»

Verksamheten i Lappland.

a) J. Öman, Gunnarn.

»Huru skall jag vedergälla Herren alla hans välgärningar mot mig?»

«Jag vill taga frälsningens bägare och åkalla Herrens namn.»

Ps. 116: 12, 13.

Jag har det gångna året, sedan jag sist skref i årsberättelsen, efter nåd och förmåga sökt att tjäna Herren och missionen. Om jag säger, att

Herren under denna tid icke stått mig bi, säger jag en osanning. Han har varit mycket god emot mig. Hälsan, som är en nödvändig förutsättning för att kunna resa omkring på detta vidsträckta fält, har jag på något undantag när fått behålla. Människorna hafva öfverallt, där jag rest fram, bemött mig kärleksfullt samt bjudit mig välkommen åter. Guds ord, som dock förgätes af så många, har äfven på många ställen verkat synbarligen, så att många, mänskligt att döma, stått upp från synden och med lefvande tro omfattat Frälsaren.

På grund däraf att Guds ord på detta sätt på en del ställen fått gå igenom och skilja bort synd och orenlighet, hafva vi kunnat bilda några kristliga ungdomsföreningar, som vi hoppas skola blifva små ljus, som komma att lysa i mörkret. Predikant Hellgren i Malå har bildat en ungdomsförening därstädes. Dessutom har jag varit med om att bilda fyra dylika föreningar, tre inom Stensele och en inom Vilhelmina. Den första bildades i Långvattnet, den andra i Pauträsk, den tredje i Gunnarn och den fjärde i Nästansjö. Medlemsantalet i alla dessa föreningar torde uppgå till något öfver ett hundra, hvilket ju är ett bra steg framåt. Må Herren blott få stadfästa hvarje medlem i nåden.

Oftast gör Herren detta medelbart. Därför är det nödvändigt, att dessa nybildade föreningar ofta få besök af evangeli predikare, som uppmuntra och vägleda dem. Men härutinnan hafva vi tvänne mäktiga hinder att räkna med, arbetarnes fåtal och de gränslöst dåliga kommunikationerna. Det sistnämnda hindret blir väl i någon mån afhjälpt, om Inlandsbanan någon gång blir färdig.

Söndagsskolarbetet har jag äfven i någon mån sökt uppmuntra, där jag rest fram. På vissa ställen finnas söndagsskolor, men på många ställen ligger arbetet nere på detta område. Orsaken därtill är i de flesta fall den, att lämpliga lärare sak-

nas. Skulle det finnas tillgång på sådana, skulle vi kunna upprätta en söndagsskola snart sagdt i hvarje by. Ty både föräldrarna och barnen äro vanligen intresserade för denna verksamhet.

Missionsföreningen här i Gunnarn har icke förrän nu beslutit sig för att ansluta sig till Missionsförbundet, fastän det är omkring 15 år, sedan den bildades. Men vid det sist hållna årsmötet blef detta beslut enhälligt. Föreningen räknar för närvarande trettio medlemmar. Ungdomsföreningen har lika många. Några af dessa tillhöra redan missionsföreningen, och de flesta andra torde komma att ansluta sig.

Ett predikantmöte inom vårt område hafva vi det gångna året haft. Vi hade det här i Gunnarn på vårsommaren. Det är synnerligen hälsosamt för de predikande bröderna att få utbyta tankar. Synnerligen är detta fallet här i Lappland, där man annars så sällan får vara tillsammans. Men mäktiga hinder ligga i vägen, då man vill ha sådana möten till stånd. Här vill jag blott nämna de förskräckligt långa afstånden.

Under det gångna året har jag besökt Stensele, Sorsele, Lycksele, Norsjö och Vilhelmina socknar.

Må Herrens välsignelse allt fort hvila öfver missionsarbetet i Lappland!

b) Anders Lindström, Lycksele.

Men jag skall alltid hoppas och än mer föröka allt ditt lof. Ps. 71: 14.

Då jag i år går att lämna en kort redogörelse för årsberättelsen om Missionsförbundets verksamhet här i Lappmarken, anser jag lämpligt lägga till grund ofvan citerade bibelord. Vi som arbeta här

uppe hafva allt från början velat hoppas, att Herren verk skulle hafva framgång, ehuru vi stundom mött ett hårdnackadt motstånd. När vi nu skåda tillbaka på de segrar, som Herren utfört ibland oss, så är det godt för en och hvar af oss att låna psalmistens ord och säga: »*Jag skall alltid hoppas.*»

Hafva vi allt ifrån början funnit stor orsak att tacka Herren och bringa honom vårt lof, så är det vår önskan att framgent *föröka detta lof*. Ty Herren är mycket lofvärd. Det är som gått, eller rättare, det är som går, har varit och är ett godt verksamhetsår. Väckelsens vindar ha gjort sig förnimbara på flera ställen inom våra fjälltrakter. Och en allmän och allvarlig hunger har försports hos folket efter att få höra Guds ord. Detta brukar vara mycket goda tecken.

Våra evangelister här uppe hafva fått knoga på, så mycket de orkat. Och ändå hafva de ej hunnit besöka byarna så ofta, som varit önskvärdt.

Om det intresserar någon, som ej förut vet därom, skall jag nämna, att R. Hellgren verkar inom Malå och Sorsele, J. Lindberg i Stensele, A. A. Danielsson i Tärna och J. U. Björk och P. Olofsson i Vilhelmina.

I Malå hafva vi i denna vinter fått inviga ett för platsen lämpligt och länge efterlängtadt missionshus, som är indeladt i en större och en mindre sal, tvänne rum och förstuga.

Söndagsskol- och ungdomsverksamhet bedrifves på en del platser, men ännu återstår mycket att önska rörande denna verksamhet. Men Herren hjälper äfven på detta område.

Själff har jag fått vara frisk och därför varit ute på resor snart sagdt hela vintern. Jag har besökt föreningarne och sökt råda, uppmuntra och hjälpa till med att insamla missionsmedel.

Hvile Guds välsignelse öfver oss och missionsarbetet i Lappland.

c) E. A. Landin, Åsele.

»Lofvad vare Herren! Dag efter dag bär han våra bördor; Gud är vår frälsning. Sela. Ps. 68: 20.

Så sjöng psalmisten, så hafva äfven vi anledning att sjunga, och när vi så göra, är det ett lof offer, eller »frukt af läppar», som behagar Gud. Dessutom är det ett medel, hvarigenom vi blifva uppbyggda och tacksamma. Det hör till den hälsosamma läran att påminna sig Herrens storhet och villighet att hjälpa och bära oss och våra bördor.

Att ifrån detta fält kunna lämna uppgifter om framgångar och stora segrar, torde ej ännu efter den jämförelsevis korta tid, som verksamheten bedrifvits, samt de svårigheter, den haft och har att kämpa emot, vara att vänta, utan torde kanske här mera än annorstädes kunna tillämpas, hvad som är en sanning om att Guds ords utsäde, »att vi så på en förhoppning».

Inom Åsele socken synes det för närvarande vara tämligen hårdarbetadt, hvilket ej endast gör sig gällande i sammanhang med den verksamhet, som hörer oss till, utan är något, som äfven andra få kännas vid. Det har nämligen varit rådande en mycket stor likgiltighet på det andliga området, så att t. ex. baptisterna, som hafva rätt gammal verksamhet här, slitit tämligen ondt för att vinna någon framgång.

Utom detta mera allmänna för alla verksamhetsgrenar gemensamma, stora hindret för evangeliis framgång, finnes äfven ett mera speciellt för oss, nämligen kyrkoherdens alla försök att hindra verksamheten, där han kan. För att kunna begripa, huru han kan utöfva ett sådant motstånd emot oss, är nödigt att nämna, hvilken betydelse för arbetet det är att få begagna sig af skollokalerna vid Guds ords predikan i byarna.

Om man nämligen vid resorna kan få predika i skolhusen, är man i de flesta fall säker på, att rätt mycket folk samlas. Upplåtas ej dessa, då vågar ej folket gå och höra, därför att man då anses så förskräckligt villfarande, att det innebär en stor fara att åhöra ett föredrag af en sådan.

Af detta kan förstås, att det är ett livsvillkor för verksamheten att få begagna skolhusen. Det göres nu försök att stänga dessa skolhus för Svenska Missionsförbundets predikanter, hvarigenom kyrkoherden kan utöfva sitt största inflytande emot vår verksamhet. Någon som helst rätt till stängningsåtgärder har hvarken han eller skolrådet, emedan skolhusen ej äro byggda, som i lag är förskrifvet, på allmän fyrk, utan af de respektive byarna, hvilka hafva upplåtit husen hyresfritt till skollokaler. Detta oaktadt har det ändå lyckats kyrkoherden i ej så få fall att få byamännen att stänga husen för mig.

Inom Dorotea socken hafva förhållandena gestaltat sig helt anorlunda af den orsaken, att kyrkoherde Himmelstrand ställt sig fullkomligt förstående till vår verksamhet. Skolhusen äro ock där öppna för Missionsförbundets predikanter, och i prästgården är ett gästfritt och fridfullt hem för evangelii budbärare.

Något, som är gemensamt för både Åsele och Dorotea, och som äfven kan utöfva ett visst inflytande, är, att det är tämligen dyrt att resa här. Det hör ej till ovanligheterna, att resan kostar 2 kronor pr dag i endast logis och matersättning. Dessutom kan man ej undgå att ibland skaffa sig skjuts emellan byarna. När man då har en begränsad inkomst, är det naturligt, att man ej kan resa så flitigt, som önskligt vore.

Såsom ett totalomdöme torde ändock kunna sägas, att utsikterna trots härofvän antydda rätt ogynnsamma förhållanden ej äro så mörka.

Det torde vara att hoppas, och erfarenheterna gifva det vid handen, att motståndet måste vika

och otrons och okunnighetens fästen ramla för evangelii predikan, och sedan genombrottet en gång är skedt, skall vår verksamhet gå framåt i en säker och stadig utveckling, Guds namn till förhär- ligande, därom är jag förvissad. Härför borgar Guds trofasthet samt äfven den fasthet i karak- tären, som synes vara härskande i de folkliga ele- ment, som bo och bygga i dessa trakter.

Verksamheten i Kronobergs län.

Af *K. J. Gustafsson, Wäxiö.*

Herren är god mot alla och för- barmar sig öfver alla sina verk, (Ps. 145: 9). Och det skall ske, att på den ort, där det har varit sagdt till dem: »I ären icke mitt folk», där skola de kallas den lef- vande Gudens barn (Rom 9: 26).

Sådana ord som de ofvan anförda uppfyllas ständigt, där himmelens och jordens Herre verkar och är känd bland människors barn. Äfven här i Kronobergs län ha vi fått erfara sanningen af dem. Under det att vi måst sörja öfver vår egen ring- het och brist, ha vi fått glädjas åt förnimmelsen af den Eviges fotsteg bland folket och höra suset af hans nådesvindar öfver missionsfältet. Under tiden försvinna ären, som om de flögo bort.

Sedan Svenska Missionsförbundets senaste års- möte har jag arbetat dels i Väster- och Norrbotten, dels och mest i Kronobergs län.

Strax efter konferensen i Stockholm reste jag upp till Västerbottens län, där jag förr verkat. Inom det området reste jag omkring 60 mil dels med hästskjuts, dels till fots och med båt och för- kunnade evangelium för den glesa, kära befolk-

ningen, som bor där. Det var en skön sommar och ett härligt arbete.

Lycksele, Vilhelmina, Dikanäs och Fatmamokke kyrkplatser voro bland de ställen, jag besökte. I Dikanäs var den andliga lifaktigheten ganska stor. Gång på gång fylldes kapellet af folk, som uppmärksamt lyssnade till Guds ord. Där finnes ock en ung troende prästman, som förstår sig på dylika företeelser. Därför fingo vi bedja, vittna och sjunga sånger i kyrkan, såsom om vi varit bland läsarne under en väckelse i en bondstuga. Sent skall jag glömma vårhelgen i Dikanäs 1906.

När jag fullbordat min resa i Västerbotten, for jag in i Norrbotten. Jag besökte Boden, Luleå, Malmberget, Kiruna m. fl. ställen. Öfver allt fann jag flere och färre snälla troende vänner. Och långt, långt uppe mellan fjällen träffade jag ensamma troende eller sökande själar. Jag är glad, att predikant Funcke i Kiruna m. fl. intressera sig för dem. Men om någon, som läser dessa rader, kommer upp till dessa trakter, så beder jag, att han, om möjligt, ville taga sig några dagar till att söka upp och uppmuntra dessa ensamma pilgrimer. Den himmelske konungen skall löna en sådan person för denna gärning.

Sedan september månad har jag arbetat i Kronobergs län dels med predikande och dels med att redigera och utsända Karl Anderssons gamla »Papperspredikant», »Hemmets Vän», som funnit väg till flere tusen hem.

När jag var i Umeå i somras, hörde jag talas om en pastor A. Dahlbäck, hvilkens arbete Gud välsignat. Då tänkte jag på Kronobergs län. Detta ledde till att vi fått honom hit, och Herren har välsignat hans arbete äfven här, särskildt i Alfvesta. I Ljungby, där N. P. Bergström arbetat, och på andra ställen har det ock varit väckelse i vinter. I måsten hjälpa oss att tacka Gud härför.

I februari månad hade A. Dahlbäck, C. F.

Törnblom, folkskollärare Viberg och undertecknad en bibelkurs i Alfveta. Öfver 20 personer deltago däri. Arbetet och intresset växer.

Må vi fortfarande göra stora ansträngningar och verkliga uppoffringar för ungdomen. Det lönar sig väl!

Missionsskolan.

Läsåret 1906—1907.

Af *N. Wikander.*

Lärotider.

Enligt stadgan för Missionsskolan tog läsåret sin början lördagen den 1 sept. kl. 12 midd. med välkomsthälsning, bön och upprop. Den 21 dec. inträdde julferierna, som varade till den 22 jan. Läsåret kommer att afslutas fredagen den 31 maj med offentlig examen, till hvilken skolans vänner inbjudas.

Under detsamma har skolan haft 4 fridagar, afsedda till hvila för lärare och elever från skolarbetet, som lätt kan bli öfveransträngande, samt 1½ dag, på det att de måtte bli i tillfälle att öfvervara predikantmötet sistlidne november och där hämta nyttiga lärdomar. Likaså hade skolan fritt den 16 maj för att få närvara vid grundläggningsfesten på Lidingön.

Dessutom hade skolan ledighet från och med torsdagen före påsk till och med nästföljande onsdag samt lördagen före och tisdagen efter pingst, under hvilka dagar eleverna voro ute på skilda håll för att predika.

Undervisningen, som på morgnarna föregåtts af Guds ords läsning, bön och sång, har pågått från 8,15 f. m. till 2 e. m. med 1 timmes frukost-rast. På måndagarna har den dock tagit sin början

först kl. 10 f. m., på det att de elever, som på söndagarna varit ute och predikat men ej hunnit hem på söndagskvällarna, icke skulle behöfva vara borta från någon lektion. På lördagarna har undervisningen pågått endast till kl. 12 midd. utom för missionsklassen.

Lektionerna i sång och orgelspelning ha som vanligt varit förlagda till eftermiddagarna.

Såsom brukligt är i våra skolor, har mellan lektionstimmarna gjorts ett uppehåll på 10 min., på det att lärare och elever måtte erhålla en stunds hvila och lektionssalarna kunna ventileras. Också i år hafva lärotimmarna varit 27 i tredje och andra klasserna och 25 i första utom lektionerna i sång och orgelspelning.

Lärokurser.

Första klassen.

Kristendom. De fyra evangeliernas hufvudinnehåll i synoptisk kronologisk ordning samt Apostlagärningarna. Behandling af predikotexterna för jul- och påskferierna.

Modersmålet (lärobok af Sundén samt Folkskolans läsebok): Formläran i dess hufvuddrag; den del af satsläran, som handlar om satsens olika delar; läsning af valda stycken jämte öfning i att muntligen återgifva innehållet och disponera detsamma. Hvarje elev har läst upp två själfvalda poem utantill, det ena under höst-, det andra under vårterminen. En uppsats hvarje månad. Rättskrifningsläran i förening med lättare skriföfningar.

Kyrkohistoria (lärobok af Löfgren): Martyrtiden och läroutvecklingens tid.

Svensk historia (lärobok af Odhner): Forntiden, medeltiden och reformationstiden.

Geografi (lärobok af E. Carlsson): Sverige, Norge och Danmark samt det öfriga Europa.

- Naturlära* (lärobok af Lyttkens och Wijkander):
Människan och djurriket.
- Räkning* (lärobok af A. Bergh): Hela tal, decimal-
bråk och något af vanliga bråk.
- Engelska språket*: 30 lektioner i Kjellbergs gram-
matik jämte repetition. Skriftliga och muntliga
öfversättningar.
- Välskrifning*: Teoretisk och praktisk genomgång af
bokstafsformerna i lilla och stora alfabetet
jämte afskrifning för öfning af handstilen.
- Predikoöfningar* fyra gånger i veckan tillsammans
med de öfriga klasserna.
- Sång*: Tonträffning, elementar- och körsång. När-
varit vid de praktiska öfningarna.

Andra klassen.

- Kristendom*: Det israelitiska folkets historia; dess
helgedom, prästadöme och offer samt de mes-
sianska framtidsprofetiorna.
- Modersmälet* (grammatik af Sundén): Summarisk re-
petition af formläran; Satsläran med tillämp-
ning; Stilistik (af Sjöberg och Klingberg). Un-
der såväl höst- som vårterminen har hvarje
elev — äfven de kvinnliga — läst ett själfvaldt
poem utantill. Tio uppsatser med dispositioner.
Repetition af rättskrifningsläran i förening med
skriföfningar.
- Kyrkohistoria* (lärobok af Löfgren): Medeltiden och
reformationen i Tyskland och Schweiz.
- Svensk historia* (lärobok af Odhner): Stormaktstiden,
partitiden och nyaste tiden.
- Allmän historia* (lärobok af Zachrisson): Gamla ti-
den och medeltiden.
- Geografi* (lärobok af E. Carlsson): Asien, Afrika,
Amerika och Australien.
- Naturlära* (lärobok af Lyttkens och Wijkander):
Fysik.
- Räkning* (lärobok af A. Berg): Allmänna bråk; till-

lämpning af hela tal och bråk, t. ex. intresse-räkning m. m.

Engelska språket: Fr. o. m. 31 t. o. m. 56 lektionen i Kjellbergs lärobok jämte repetition. Stycken i Atzelii läsebok. Skriftlig öfversättning en gång i veckan. Talöfning en gång i veckan under vårterminen.

Välskrifning: Afskrifning för öfning af handstilen. *Predikoöfningar* fyra gånger i veckan tillsammans med de öfriga klasserna.

Sång: De med god sångröst begåfvade ha deltagit i körsång.

Vid öfningarna i att hålla bibel- och söndags-skola samt i att leda förhandlingar och att utföra en sekreterares åligganden ha andra klassens elever närvarit.

Tredje klassen.

Kristendom:

1. Bibelkunskap: Samtliga Pauli bref.
2. Homiletik: praktisk behandling af predikotexter.
3. Bibl. fornkunskap: Ebreernas kyrkliga, borgerliga och husliga förhållanden.
4. Frågor rörande församlinglif och församlingsvård, föreståndarens och predikantens verksamhet m. m., behandlade samtalsvis.

Modersmålet (grammatik af Sundén): Repetition af satsläran med tillämpning; syntaxen och interpunktionsläran: afslutning af stilistiken; »Den svenska prosastilen» (af Landtmansson); väl-läsningslära (efter Svahn); Deklamationsöfningar; Litteraturhistoria och läsning af valda stycken. Föredrag öfver självvalda ämnen. Tio uppsatser med dispositioner. Skärpta rätt-skrifningsöfningar.

Kyrkohistoria (lärobok af Löfgren): Biografierna: De flesta af kyrkofäderna, reformationens förelöpare; de tyska, schweiziska och svenska

reformatörerna samt flera andra framstående tyska och svenska män och kvinnor.

Missionshistoria (lärobok af Ussing): Öfversikt af missionens äldsta historia till reformationen; missionen på Grönland och bland indianerna; den svenska och norska lappmissionen, de skandinaviska missionerna i Afrika, på Madagaskar, i Kina och Indien samt Brödräfsamlingens mission i Västindien.

Religionshistoria (lärobok af Cornelius): Hedniska folks religioner: Fetischismen, schamanismen, bramanismen, buddismen m. fl.

Allmän historia (lärobok af Zachrisson): Nyare tiden: *Naturlära* (lärobok af Lyttkens och Wijkander): Kemi, astronomi och geologi.

Engelska språket: Kjellbergs lärobok fr. o. m. 59 lektionen. Spridda stycken i Afzelii lärobok. Skriftlig öfversättning en gång i veckan. Talöfningar.

Predikoöfningar fyra gånger i veckan tillsammans med de öfriga klasserna.

Praktiska öfningar. Öfning en gång i veckan i att hålla bibel- och söndagsskola samt i att leda förhandlingar och utföra en sekreterares åligganden.

Orgelspelning och körsång.

Missionsklassen.

Fiotispråket: Fiotiläseboken med grammatikaliska tillämpningar. Skriföfningar i form af öfversättningar och bref hvar och hvarannan vecka. Bibelläsning och kifiotisånger hvarje måndag. Undervisningen har bedrifvits, så långt möjligt varit, på fioti och i samtalsform.

Engelska språket

A-klassen: Afslutat Kjellbergs lärobok och Afzelii läsebok. Bibelläsning och talöfningar.

B-klassen: Berlitz' båda läroböcker genomgångna. De elever, som ämna utgå till Kina

eller Kaschgar, ha haft två skriföfningar i veckan: en öfversättning och en uppsats. De elever, som ännu gå ut till Kongo, ha haft endast en skriföfning i veckan. Måndagar bibel-läsning och sång. Undervisningen har nästan uteslutande bedrifvits i samtalsform enligt Berlitz' åskådningsmetod.

Franska språket.

A-klassen: Grammatik: Troisième Livre de Grammaire par Claude Augé. Lektor: Les Oeuvres de Conan Doyle L'association des Hommes Roux, och Le Document Volé. Skriföfningar i regel hvarje vecka. Undervisningen uteslutande på franska.

B-klassen: Schrevelius' elementarbok genomgången i samtalsform samt fransk läsebok af samme författare i det närmaste genomgången med grammatikaliska tillämpningar ur Edströms skolgrammatik. Skriföfningar hvar och hvarannan vecka. Undervisningen så vidt möjligt på franska.

Elevantalet m. m.

Vid läsårets början voro eleverna 61 till antalet, 52 manliga och 9 kvinnliga, af hvilka 21 utgjorde första klass, 16 andra, 13 tredje och 2 manliga och alla kvinnliga fjärde eller missionsklassen. Men redan under första hälften af höstterminen måste 2 bröder lämna skolan till följd af kroppslig svaghet, och i slutet af mars måste ännu en broder afbryta sina studier till följd af nervsvaghet. Dessutom må nämnas, att en syster, som förra året blef urståndsatt att fortsätta sina studier, vid nuvarande termins början återkom till skolan. Elevantalet är f. n. alltså 59, 49 manliga och 10 kvinnliga.

Vid läsårets slut afgå 23: Oskar Bäckman, Melcher Fridström, Ernst Johansson, Jonas Jonsson, Per Lindblom, Johan Nyberg, Edvard Olsson,

Anton Sandberg, Oskar Söderholm och Arvid Östlund, hvilka skola bli predikanter här hemma, och Albert Wandel, hvilken ämnar utgå till Kina, alla tillhörande tredje klassen; John Pettersson och Oskar Wikholm, hvilka genomgått fyraårig kurs och ämna utgå till Kongo, samt alla kvinnliga, af hvilka Ester Storm, Hilma Karlsson, Maria Berglund, Anna Eklund och Lotten Sandell ämna gå till Kongo, Maria Axling, Stina Larsson och Ellen Sundqvist till Östra Kina och Elin Svensson och Stina Mårtensson till Kaschgar. Bröderna Lars Persson och Arvid Larsson, som tillhöra tredje klassen, ämna återkomma till skolan för att genomgå missionsklassen och sedan gå till Kongo.

Hälsotillståndet. Under det läsår, som snart gått till ända, har hälsotillståndet varit godt, om de förr nämnda fallen undantagas. Visserligen ha hufvudvärk, förkylning och influensa gjort sina anfall på de studerande här, men de ha snart måst gifva sig.

Predikoverksamheten. Såsom vanligt ha talrika bref med anhållan att få predikohjälpen under jul- och påskferierna ingått, ja, till julen så talrika, att icke på långt när hälften af de platser, från hvilka man anhållit om predikohjälpen, kunde få sådan.

Alltfort ha ock eleverna söndagligen predikat, några i hufvudstaden, många på landsbygden. Och missionens Herre har äfven detta år rikligen väl-signat deras verksamhet.

Under läsåret ha vi hvarje månad varit samlade till bön för missionen och till upplifvande af intresset för densamma, och en gång i veckan ha eleverna samlats till bönemöte, hvarförutom de bröder, som ämna utgå såsom missionärer, och missionssystrarna sammankommit till enskild bön för och samtal rörande deras stora lifsfråga, missionen.

Under större delen af vårterminen har läraren i sång och orgelspelning, direktör C. Bohlin, varit tjänstledig för idkande af sångstudier i Wien. Un-

der hans tjänstledighet har direktör Ahlberg uppehållit hans lärareverksamhet.

Äfven i år har jag anledning att å elevernas vägnar framföra ett hjärtligt tack till vänner, som sändt matvaror till deras hushåll. Hafven tack för eder kärleksbevisning. Edra skänker äro så innerligt välkomna, ty de underlätta brödernas underhåll här vid skolan. Också tillåter jag mig att vänligen erinra eder om Pauli uppmaning att icke tröttna, då I gören det goda. Delen, kära vänner, alltfort med eder till de heliges nödtorft här på Missionsskolan.

Med glädje har jag nu till sist att omnämna, dels att frid och kärlek varit rådande på skolan under det gångna läsåret, dels att Herren hvarje dag burit oss på starka armar, att han varit med oss och hjälpt oss i vårt arbete, att han välsignat elevernas studier och lärarnes undervisning. O Herre, vi tacka dig så innerligt. Skydda och välsigna alltfort denna läroanstalt!

II. Svenska Missionsförbundets yttre mission.

1. Missionen i Kongo.

Mukimbungu station.

Föreståndare: *Aug. Jansson.*

Han fann honom i öde land, i vilda, ödsliga öknerna, han omhuldade honom, han vårdade sig om honom, han bevarade honom såsom sin ögonsten. 5 Mos. 32: 10.

Då Moses mot slutet af sin vandring med Israels folk såg tillbaka på den gångna tiden, såg han Guds nådesvälgärningar mot dem så stora, att han fann sig föranlåten uttala ofvan anförda ord. Och när vi nu vid årsskiftet se tillbaka på det flydda året, finna vi dessa ord särdeles väl passande att tillämpa på Guds lilla församling här vid Mukimbungu. Den är i sanning funnen af Herren i öde land och i vilda, ödsliga öknerna. Hvilken ödehed, hvilken ödslig öken var det icke här i andligt afseende för några år tillbaka! Ingen lifvets källa fuktade med sina friska flöden den förbrända heden, allt var förvisnadt och öde såsom öknerna. Men så kom Herren och planterade sig en vingård och lät framspringa en lifvets källa, som sedan med sina härliga flöden vattnat den torra heden och spridt lif och välsignelse omkring sig. Han har ock vårdat och omhuldat sin plantering, så att den står än i dag såsom en lofvande vingård, hvars ädla frukter redan börjat erbjuda sig.

Herrens välgärningar mot oss det gångna året hafva varit mångtusen och hans nåd outgrundlig. Han har varit trofast, fastän vi mången gång varit trolösa, samt hjälpt härligen igenom, då vi stått fruktande och färdiga att fälla modet.

Det andliga arbetet har rätt betydligt utvidgats under året. I det förr så hårda Kasidistriktet hafva vi äfven i år fått öppna tre nya skolor. Äfven åt andra håll hafva vi fått utvidga gränserna. Inalles hafva sju nya utstationer upptagits, så att deras antal nu är 22. Vi hafva haft glädjen döpa 58 personer, och 26 affällingar hafva blifvit återupptagna i församlingen, 4 hafva inflyttat från Amerikanska missionens område, 10 hafva dött och 11 uteslutits. Församlingens antal vid årets slut är 310.

Antalet gossar, som mottagit undervisning i våra skolor, har varit 350 samt 220 flickor och kvinnor. Dessutom hafva vi haft evangelistskola i fyra månader, från 1 aug. till 1 dec. Kursen skall fortsätta två månader på det nya året. Elevernas antal är 21. De hafva visat mycket godt uppförande, så det har varit oss en stor glädje att hafva dem här. Undervisningen i evangelistskolan har föreståtts af Edw. Karlman, i gosskolan af G. N. Nykvist förstå halfåret och andra halfåret af C. Palmkvist. Undervisningen i gosskolan har på sista terminen tillökats med en timme dagligen, så att den nu pågår fyra timmar, och arbetstiden minskats med en timme, så att den är endast tre timmar dagligen. Kvinnoskolan, som skötts af systrarna på stationen, har pågått omkring sju månader under året med två och en half timmes undervisning tre dagar i veckan. Några hafva dessutom undervisats i sömnad. I utskolorna hafva de infödda lärarne undervisats, men som dessa för närvarande äro mycket få (endast sju), hafva skolgossar och äldre kristna män, som ha någon kunskap i läsning och skrifning, tjänstgjort som lärare.

Predikoverksamheten har pågått såsom förut

med möten hvarje söndagsförmiddag samt hvarje torsdagsafton och på marknaden hvarje lördag. I byskolorna följes ungefär samma praxis. Församlingsmöten hafva hållits hvarannan söndag samt kretsmöten hvarannan lördagsafton. Bybesök hafva då och då företagits, allt eftersom det varit tillfälle och krafterna det medgifvit. I regel hafva någon eller några af oss hvita varit ute i byarna hvarannan söndag. I expeditionsresan till Kwango, som varade 9 veckor, deltog ock Aug. Jansson. Söndagsskola har hållits hvarannan söndag af våra systrar, och den har troget besökts af 110 barn. Dopskola har pågått hela året både här på stationen och i en del utskolor.

Hälsotillståndet har ej varit det allra bästa. Visserligen hafva vi, som nu äro här, fått vara friska, men vår broder Laman, som vid årets början var föreståndare, och tänkte få stanna äfven hela detta år ibland oss, insjuknade i en vis feber, som förorsakade, att han måste lämna arbetsfältet redan i juni månad och resa hem till Sverige för rekreation. Det kändes mycket svårt, att han så oförberedt lämnade oss, men vi voro glada, att denna utväg fanns, på hvilken vi hoppades, att vår afhållne broder kunde återvinna hälsa. Vi instämde med de svarta, hvilka vid afskedet under högljudd gråt sade: »Res till Europa, så du kan blifva frisk, och kom åter till oss med förnyade krafter». Syster Hanna Persson hade äfven hon en svår feber (hämoglobinuri), innan hon reste hem till Sverige. Bland infödingarna har det äfven i år varit mycket sjukligt. Medicin har utdelats till dem för ett värde af 360 kronor. De som kunnat ha betalt sin medicin och därigenom hafva i kontanter influtit 342 kronor. Medicinen har således ej kostat missionen mer än 18 kronor förutom den hjälp, som gifvits de sjuka. En syster har öfver hufvud tagit fått ägna två tredjedelar af sin tid åt sjukvård. Sofsjukan har ej varit så svår i denna trakt det gångna året. Vi

glädjas däråt och hoppas, att den måtte upphöra, så att våra kära svarta ej alldeles dö ut. En stor förlust har ock, mänskligt att se, drabbat församlingen däri, att den allmänt aktade och athållne församlingstjänaren Anania Makaka fått utbyta svärdet mot segerpalmen. Det kändes vid hans bortgång, såsom hade en stark hjälte lämnat våra led och som skulle striden blifva oss svårare hädanefter, än då han var med oss, ty han var en man, en pelare i Guds församling. Men Herren uppbådar andra, som få taga de gångnas platser. Så tycka vi oss hafva fått en ersättning i hans efterlämnade maka, hvilken visar en ifver för sina medsystrens höjning och Guds rikes framgång såsom aldrig förr, medan hennes man lefde.

Några smärre praktiska arbeten hafva blifvit utförda. Ett nytt magasin har blifvit inredt i nedre våningen af boningshuset. Det gamla skall nu användas såsom snickareverkstad. Våra skolgossar hafva fullt upp att göra med att hålla gräset borta från gårdsplanen, vägarna och planteringarna samt då och då plantera några nya potatisfält m. m.

Vid årets slut äro vi fem missionärer här: Edw. Karlman med fru och C. Palmkvist, hvilka varit här sedan juli månad, samt Aug. Jansson med fru, som varit här sedan årets början. Hildur Lindkrantz flyttade i februari till Kibunzi. K. E. Laman med fru hemreste, såsom förut är nämnt, i juni månad och G. N. Nykvist samt Hanna Persson i augusti.

Vi hafva all orsak att glädjas och prisa Herren, men vårt hjärta vill dock ofta intagas af fruktan, då vi tänka på framtiden, ty huru många faror är icke detta folk utsatt för. En stor fara har börjat visat sig, i det att katolikerna börjat intränga i byar, där vi ha verksamhet, och som de tillåta infödingarne att fortleva i en del hedniska vanor, är det lockande för mången att blifva katolik, ty de tro sig då vinna frälsningen på en lättare väg. Dock

verket är Herrens och vårt hopp står till honom. Han skall föra sitt folk till seger. Vi vilja därför börja det nya året i förtröstan på honom, ty då han går med, vilja vi draga framåt mot löftets land liksom fordom Israel.

Kibunzi station.

Föreståndare: *S. A. Flodén.*

Blifven stilla och besinnen, att jag är Gud; jag skall vara hög bland hedningarna; jag skall vara hög på jorden. Herren Sebaot är med oss, Jakobs Gud är vår borg.

Ps. 46: 10, 11.

Då man ser tillbaka på det flydda året och skall afgifva en redogörelse för versamheten under det samma, påminner man sig mer än eljest den sorg och oro, man haft för församlingen, de strider och frestelser, man haft att kämpa emot, de syndafall, som skett, och de många uteslutningar, som måst göras. Då ser man ock så gärna framåt med samma oro och ängslan. Men hur godt är det icke då, om man kan stilla sig inför ofvanstående citat, begrunda det, lyda det, tro det. Att lyda det, det är att vara stilla — och genom stillhet och hopp varder oss hulpet. Och att besinna och tro, att Gud skall vara hög bland hedningarna, hög på jorden, det sätter vapen uti vår hand, det gör oss starka i Gud och mäktiga till strid.

Hvad verksamheten här vid Kibunzi beträffar, så kan jag, trots alla strider och pröfningar, nu vid årets slut aflägga det vittnesbördet, att Gud varit hög ibland oss och hög ibland hedningarna.

Satan har gjort förskräckliga anfall mot församlingen i år. Sitt starkaste vapen har han haft

i frestelsen till dryckenskap. Under första halfåret såg det mycket hotande ut. I en del byar kom folket öfverens om att dricka palmvin, och detta alla utan undantag. I andra byar och icke minst här vid Kibunzi hade de smittats af begäret, så att många föllo och andra sade, att äfven de skulle dricka. Några tillade fräckt: »till evig tid». Till och med lärarne ville hafva bort palmvinsförbudet ur stadgarna.

Det var under stort betryck, vi arbetade. Vi förutsågo, hvad som skulle komma att ske med dem, som hängåfvo sig åt dryckenskapen; och vi sade dem det.

På konferensen här i juni diskuterades frågan öppet, då de svarta hade rätt att deltaga i diskussionen. De gjorde ock bruk af sin rättighet, men vederlades kraftigt af samtliga hvita, som talade, hvilket ock torde hafva gjort sitt till att många, Herren till pris, hafva lämnat sitt palmvin och begärt upprättelse. Alla de andra hafva fallit djupare och djupare, fallit för danslustan, otukten och månggiftet och äro nu hedningarna lika. Det var därför intet annat att göra än att utesluta dem och så rensa församlingen. Dock, hoppet till honom, som är hög bland hedningarna, hög på jorden, är, att han skall uppsöka sina fallna barn och frälsa dem.

Församlingen bestod vid årets början af 425 medlemmar. 34 hafva genom döden afgått, 3 % mer än förra året. Alltså 8 %. 7 hafva utflyttat och 49 hafva måst uteslutas. Däremot hafva 20 återupptagits, 5 inflyttat och 70 upptagits genom dopet, hvadan församlingen vid årets slut består af 430 medlemmar. 9 par hafva inför församlingen sammanvigts, 34 barn välsignats; och i kollekt har samlats 407 kronor 50 öre.

Verksamheten har som vanligt bedrifvits med predikan i regel hvarje torsdagskväll och söndagsförmiddag för allmänheten och hvarannan söndags-eftermiddag för församlingen, då helst föredrag hål-

lits öfver ämnen, som i synnerhet rört församlingen. Då har ock alltid kollekt upptagits. Hvarannan lördagskväll har församlingen varit samlad till predikan och bestämmande af viktigare församlingsangelägenheter. I allmänhet en gång i månaden ha vi haft s. k. stormöten, då folket samlats äfven från långt aflägsna byar. Vi ha då omöjligt kunnat rymma alla i kyrkan. Då har vanligtvis förekommit uteslutning och intagning, dopförrättning, nattvardsfirande och barns välsignande. Fyra större kretsmöten hafva hållits, ett i Nsundi, ett i Mafwambu, ett i Lufudi och ett i Mbandu Nzadi. Dessa hafva varit mycket uppbyggliga och, som vi tro, välsignelsebringande. Några möten ha vi haft här, då föredrag hållits om människokroppen och hälsans vårdande, andra sådana för endast kvinnor, som ledts dels af fru Baur och dels af Hildur Lindecrantz. Ämnen ha varit: de faror, som i synnerhet lura på den unga kvinnan; kvinnans förhållande till sin man; renlighet och kroppens vårdande samt barnuppfostran.

Arbetskrafterna hafva under året varit: A. Wennerström, som reste hem den 10 aug., C. Palmkvist, som flyttade till Diadia den 5 febr., Elisabet Dalkvist, numera fru Gran, som flyttade till Londe den 5 febr., Teofil Ceder och Hildur Lindecrantz sedan den 7 febr., fru Anna Baur sedan den 28 sept. samt Ida Larsson och S. A. Flodén hela året.

De praktiska arbetena, till hvilka isynnerhet hör inredningen af det nya boningshuset, hafva tagit mycken tid och kraft i anspråk. Till detta hus ha gjorts 8 lufter fönster, 8 enkel- och 5 dubbeldörrar. Arbetet med alla golfven och verandan har varit ett tungt arbete, isynnerhet som allt virke sågats för hand af de svarte och därför varit mycket ojämnt och besvärligt att bearbeta. Taken äro inlagda af mattor och rummen rappade och tapetserade. Till utförandet af dessa arbeten har det varit synnerligt godt att ha personer, som varit hemma

i sitt fack, hvilket varit fallet med både Wennerström och Ceder. Arbetet är utfördt med största omsorg, hvadan vi nu ha det så praktiskt och så trefligt, som vi någonsin kunna önska oss i den vägen.

Vi ha ock byggt ett annat hus, innehållande kök, skafferi, strykrum och mörkrum. Till detta ha slagits och bränts cirka 7,000 sten. Resten togs af gammal sådan. Taken äro lagda af plåt från de gamla husen.

De tre gamla gossusen ha vi måst rifva och forsla bort, emedan de voro alldeles fallfärdiga. Vi ha i stället inköpt fyra gräshus för 15 francs, i hvilka gossarna få bo, tills ett större gossus af tegel hinner att uppföras.

Äfven ha vi rifvit det gamla magasinet och det gamla medicinhuset. Det rum i nya magasinet, som användts som boningsrum under uppförandet af boningshuset, har inredts till medicinhus, så nu ha vi äfven ett rymligt och trefligt sådant.

Gårdsplanen har omlagts, nya vägar hackats, frukt- och prydnadsväxter planterats, en köksträdgård anlgts. Och arbetet med inhägnaden kring stationens område är afslutadt.

Under torrtiden slogos och brändes cirka 50,000 tegel, som skola användas till det förestående kyrkbygget. Dessutom här en hel del löpande göremål förekommit, såsom sändande och mottagande af bärare för gods, aflöning åt evangelister, skolgossar, arbetare och tjänare, byteshandel, skrifning och bokföreläsning m. m. Det gäller att vara outtröttlig, om ingenting skall försummas eller förfalla och missionen däraf taga skada.

Sjukvården fordrar ock sin person och sin tid. I år har det varit många sjuka och mångahanda sjukdomar. Syster Hildur Lindecrantz, som haft sjukvården på sin lott, har ock ofta fått gå ut på sjukbesök, stundom för 1—3 dagar i sänder. Detta har i synnerhet varit fallet vid svårare förlossningar,

olycksfall och en gång, då en karl blifvit öfverfallen och sårad af en leopard.

På grund af att många gossar, arbetare och tjänare få medicin gratis, går det icke att få in riktigt så mycket för medicinen, som den kostar. Dock har den i år kostat missionen endast 3 kronor. Däremot har sålts medicin under året för något öfver 200 kronor.

Hushållet har på ett berömvärdt sätt skötts af syster Ida Larsson.

Byverksamheten har också blifvit ganska bra tillgodosedd i år. Broder Wennerström gjorde en resa genom nästan hela distriktet, och jag har gjort tvänne sådana, och dessutom ha vi alla gjort flera längre eller kortare resor i byarna.

Öfverallt ha de mottagit oss mycket vänligt och detta t. o. m., där de alla varit hedningar eller affällingar. Där de förut vetat af vår ankomst, ha de sopat och städat i hela byn och stundom dekorerat med palmgrenar för att på så sätt visa sin tillgifvenhet. De ha gärna hört Guds ord och ofta klagat öfver sina fall eller öfver, att de icke äro Guds barn. Nästan alla säga så betecknande: »I diamba dia malavu», »i diambu dia bakento kaka» »i diambu dia fu kiansi kituayukwa» = det är för palmvins skull, det är för kvinnornas skull, det är för landets seds skull, som vi vant oss vid.

Evangelisterna, som äro 14 ordinarie och 6 hjälpare, utföra naturligtvis den största missionen ute i byarna. Förutom den fritid, de i år begärt och fått, ha de flesta af dem varit mycket snälla och trogna. 3 drogoss dock med in i öfverenskomsten att dricka palmvin, men då de sågo, att den väg, på hvilken de dragit in, ledde till en mängd andra synder och laster, lämnade de både palmvins och kamratskapet, och med dem följde en hel del till upprättelse. Ett sorgligare exempel ha vi uti evangelisten Timotes Mudiambu. Han har lämnat sitt arbete och vändt Gud ryggen, har tagit två

hustrur, dricker och dansar och gör oss mycken sorg.

Annars äro våra lärare mycket älskade af folket, och de utföra oemotsägligt en stor mission i detta land. De undervisa i 18 byskolor, där de läsa med män, kvinnor och barn samt predika för folket, ha dopskola och församlingsmöten, hjälpa de sjuka, samtala med folket och äfven besöka de omkringliggande byarna. I år ha de fått bygga och reparera sina skol- och boningshus, bäst de velat. De ha icke fått ett öre härifrån. En del af skolorna äro nog därför bra skröpliga, men förstå de, att vi icke komma att hjälpa dem i detta fall, så går det nog bättre ett annat år.

I år ha skolorna besökts flitigare och talrikare än under förra året. Lärjungarnas antal har varit 246 män och gossar och 254 kvinnor, tillsammans jämt 500 personer.

Skolan vid stationen har pågått blott cirka 8 månader, när vi under torrtiden måste använda alla arbetskrafterna för stenslagning och vid husbyggen. Under första halfåret hade undertecknad skolan på sin lott, men sedan fru Baur kom, har hon förestått densamma, hvilket utbyte otvifvelaktigt skedde till skolans fromma.

Af de 50 gossar, som där undervisats, hafva 25 icke arbete ute, och därför icke heller haft någon betalning, ett mål till hvilket vi vid alla våra stationer böra komma. Tio af gossarna utexamineras i år och de flesta med rätt vackra betyg.

En tid läste ock 30 flickor i skolan tillsammans med gossarna, men som klasserna blefvo både för många och för stora i den lilla lokalen, måste vi skilja på dem och låta flickorna läsa på morgnarna, då de ju kunde bli bättre tillgodosedda med undervisningen. De flesta af dem hafva gjort mycket goda framsteg, och systrarna säga, att det varit en riktig glädje att undervisa dem. Vi hoppas, att äfven

denna gren af verksamheten skall bidraga icke så litet att höja den stackars kongokvinnan.

En kvinnoskola hade förut hållits på morgnarna, i hvilken både gamla och unga, 80 till antalet, undervisades, men då vi sågo, att de gamla gummorna omöjligt kunde lära sig att läsa, fingo de sluta. Där funnos dock några, som lärt sig att läsa rätt skapligt, hvarför de enligt vänners i Göteborg önskan fingo biblar på julafton, öfver hvilka de blefvo icke litet glada.

Dopskola hölls 2 gånger i veckan under första halfåret med 15 elever, af hvilka 13 döptes i juni.

Söndagsskola har hållits hvarannan söndag med cirka 100 barn, som nästan alltid mangrant infunnit sig. Det har varit en synnerlig glädje att se dessa små samlas. Vi hafva hoppet till Gud, att många af dessa, som nu få uppväxa i tukt och Herrens förmaning, också skola tillväxa i ålder och nåd för Gud och människor. Vi se i dem Kongos framtid.

Med undantag af några små febrar har hälsotillståndet bland de hvita varit det allra bästa i år. Detta har gjort, att vi samtliga från morgon till kväll kunnat stå i med våra många och olika arbeten. Vi ha också samarbetat i frid och kärlek, hvilket gjort oss glada och arbetet lätt.

Lofvad vare Gud för det år, som gått, för hans tålmod, för hans nåd och för hans barmhärtighet. Han har varit hög bland hedningarna, hög på jorden. Han skall ock så vara under det år, som kommer, hvadan vi gå det trygga till mötes i Herren Sebaots namn.

Diadia station.

Föreståndare: *C. J. Lindström.*

Så uti morgonstunden, så äfven middagstid; Så uti aftonstunden kärlekssäden ut. Vänta, ty skörden kommer, då vi få bära hem, prisande sädens Herre, kärfvorna till slut.

Missionsförbundets sångbok 589: 1.

Arbetet för Gud liknas ofta vid ett sående, såsom vi läsa i Lukas 8 kap., och man kan säga, att denna bild är den mest passande, ty där finnas så många likheter mellan ett andligt och ett lekamligt fält. Ibland är fältet hårdarbetadt och ibland mera fruktbringande. Ibland inträffar otjänlig väderlek och annat, som kan förstöra en lofvande skörd. På samma sätt förhåller det sig på det andliga fältet, och man kan understundom få se den dyrbara frukten fördärfvas af själafienden, och man frågar Herren: »Hvarför låter du det gå så med din plantering, hvarför får ovännen plantera så mycket ogräs bland hvetet?» Men å andra sidan får man äfven se, huru Guds rike utbreder sig, det utsädda sätet bär »samt trettiofaldt, samt sextiofaldt», och detta ger oss anledning att efterkomma ofvanstående sångares ord.

Arbetet här på Diadia har äfven fortgått under växlande erfarenheter. Herrens plantering, församlingen, har genomgått åtskilliga svårigheter; dock har djäfvulen icke lyckats att helt fördärfva den. Sedan årets början hafva vi fått mottaga 15 nya medlemmar, och 5 affällingar hafva återupptagits i församlingen. Detta antal synes icke stort, men visar dock, att evangelii verk icke varit fåfängt. Många flera hafva gått i dopskolan under året, men dels hafva de tröttnat, och dels får en del vänta någon tid. Sorgligt nog hafva vi måst utesluta ganska många, och bland dessa en af våra evange-

lister. Palmvinsfrågan har vållat oss stort bekymmer, i det en del börjat dricka palmvin trots våra förmaningar. De flesta, som vi måst utesluta, hafva börjat dricka palmvin och sedan frestats att dansa och slutligen fallit i otuktssynd och gift sig med flera kvinnor. Ja, vi hafva många sådana exempel, och om man frågar dem, om de känna sig lyckliga, så svara de ärliga under stor blygsel, att de äro långt ifrån lyckliga men önska, de kunde blifva bättre. Arma människor! Vi få dock förkunna för dem åter och åter, att Herren älskar dem och tager emot affällingar, som vilja uppriktigt söka hans nåd. Under året hafva 8 aflidit. De flesta af dessa hafva fallit offer för sofsjukan. 2 hafva utflyttat till annan station, hvadan antalet medlemmar vid årets slut var 123. Verksamheten har fortgått som vanligt med ordets predikan söndagligen och hvarje onsdagskväll. Kretsmöten hafva hållits hvarannan söndagseftermiddag, då vi haft bibelsamtal. En gång i månaden hafva vi haft församlingsmöte, och vid dessa hafva vi fått rådgöra om, huru vi på bästa sätt skola verka Herrens verk. Man kan säga, att dessa möten varit goda och uppbyggliga. Söndagsskola hafva vi äfven sökt hålla, ehuru barnantalet här vid stationen varit ringa. Då tid och krafter tillåtit, hafva vi gjort längre eller kortare bybesök, och alltid har det varit uppfriskande, då man fått lämna stationsarbetet för någon tid och lefva helt bland folket i byarna. I augusti månad hade vi en böne- och offervecka, då vi voro samlade hvarje kväll för att bedja och offra för missionen. Vi samlade på detta sätt 50 kronor för missionen. På marknadsplatsen hafva vi i regel predikat hvarje marknadsdag, och om det stundom kan synas lönlöst, så få vi fortsästa att så, och Herren har lofvat gifva växten. I de kringliggande byarna hafva våra evangelister predikat, och ofta hafva de fått göra längre eller kortare predikoresor för att förkunna Guds kärlek. Om vi icke nått det resul-

tat, som vi önskat, så få vi vara tacksamma för det som är och bedja Herren, att han ville föröka sin plantering på denna plats.

Skolverksamheten hafva vi funnit vara ett af de bästa medel att föra människor till Herren och fostra dem till bättre människor. Därför hafva vi ock sökt göra, hvad vi kunnat på den vägen. På stationen hafva ett 30-tal gossar fått undervisning 4 timmar dagligen under 9 månader, och i allmänhet hafva de gjort goda framsteg. I skolan har syster Josefina Nilsson undervisat det första halfåret, och sedan syster Hanna Ceder, tills hon hemförlofvades. Skolarbetet är mången gång tröttsamt i ett land som detta, och det behöfves en särskild nåd därtill. I utskolorna hafva 7 lärare arbetat, men där blir resultatet mindre på grund af den korta lästiden, och ofta är skolgången ojämn. I två byar har folket uppfört egna skolhus af gräs utan någon ersättning.

Sjukvården ha systrarna Josefina Nilsson och Hanna Ceder haft på sin lott, och det arbetet har varit till stor hjälp för de sjuka. Det är godt att kunna hjälpa de svarta, då de råkat i någon olycka eller sjukdom. Säkerligen har denna materiella hjälp blifvit en nyckel till mångens hjärta. Medicin har sålts för 213 kronor, men detta betäcker icke alla utgifter för densamma.

Hälsotillståndet har under det flydda året varit växlande. Det har icke varit så långt emellan, då någon legat i feber, om ock lindrig. Vi trodde, att vi detta år skulle slippa något dödsfall på vår station, men nej, den 5 november sjuknade samtidigt systrarna Hanna Ceder och Alma Johansson. Jag skötte dem på bästa sätt, jag kunde, och vi trodde, att allt skulle gå öfver, men den 9 nov. fick Hanna Ceder hämoglobinurisk feber, som slutade med döden. Under sjukdomen var hon något orolig, men likväl var hennes bön: »Jesus, ske din vilja». Syster Hanna Ceder var mycket fäst vid sitt arbete,

och hon var särskildt duglig för sitt kall. Hon hade också gjort sig älskad af de svarta och kamraterna här, hvarför hon lämnade ett stort tomrum efter sig. Hvile hon i frid! Syster Alma Johansson, som ofta hade svåra febrar, måste gå till Kinkenge för rekreation. Därigenom har jag blifvit ensam kvar på stationen till årets slut. Bland de svarta har hälsotillståndet varit något bättre, och dödligheten har icke varit så stor som föregående år.

Några större praktiska arbeten hafva icke förekommit, på grund af att vi skola lämna denna station såsom hufvudstation. Dock har det alltid varit något, som måst repareras och omses. På vår kaffeplantage hafva vi skördat 60 kg. kaffe. Vidare har förekommit byteshandel, bokbinding m. m. Våra systrar hafva haft, förutom hushållsbestyren och syskolan, många andra arbeten, som tagit tid och krafter i anspråk.

Under året hafva många varit stationerade här, men endast för en kort tid. Broder Ceder flyttade till Kibunzi d. 7 februari. Broder Palmkvist arbetade här från d. 5 februari till d. 13 juli. Syster Josefina Nilsson lämnade oss den 26 juni och gick till Kingoyi, där hon stationerades. Den 24 juni kom syster Alma Johansson och arbetade här till d. 15 november, då hon gick till Kinkenge. Syster Hanna Ceder arbetade här från årets början till d. 12 nov., då hon ingick i den eviga hvilan. Själfr har jag fått arbeta här hela året.

Af allt detta se vi, att det varit icke så få växlingar och pröfningar för oss under det gångna året, men vi säga dock med profeten: »Herrens nåd är det, att det icke är ute med oss». Därför går all äran till honom, och vi vilja i fortsättningen som hittills söka utså det ädla sädet, som är Guds ord, så att ännu flera må blifva vunna för Herren. Därtill gifve Herren oss sin nåd!

Nganda station.

Föreståndare: *Emil Ekström.*

»Blif kvar hos oss, ty det lider mot aftonen!»

Länge hade Jesu lärjungar varit bedröfvade, Mången kväll hade de förgäfves sökt hvila på sina läger. Det var Förlossarens oväntade död, som störde själens lugn. Då vägen till Emmaus hade de dock fått en ovanlig person i sitt sällskap. Han uttydde så de heliga skrifterna, att det började glöda i lärjungarnas hjärtan. Den halft slocknade trons eld började brinna. De bedja honom så innerligt: »Blif kvar hos oss, ty det lider mot aftonen, och dagen nalkas sitt slut!»

Nu känna vi oss liksom vid en afton. Solen dalar, då vi skåda tillbaka på vår dags arbete. Det ter sig ej så inkomstbringande, som vi önskat. Tviflets berg har i aftonskymningen lagt sig i vår väg, och hoppets stjärnor slockna. Vi vänta, vi trängta, vi sucka; själen är ifrigt i rörelse. Då rinner oss så lifligt i minnet psalmistens sköna ord: »Hvarför är du så orolig i mig, min själ? Hoppas uppå Herren!» Ordet var sändt från högre rymder. Det var sändt i den rätta stunden, och därför börjar hjärtat vederkvickas. Vi förnimma, huru ljufvig Herren är. Trots alla våra brister gläder han oss och gör oss till välsignelse. Vi känna mer än någonsin, huru väl vi behöfva honom och bedja honom blifva kvar hos oss.

Blif kvar hos oss, Herre, i din församling, som du löst med ditt eget blod! Låt den bära rika frukter och sprida ditt ljus!

Ngandaförsamlingen har äfven detta år blifvit ganska hårdt pröfvad. Den har nödgats utesluta 24 medlemmar för ett syndigt lefverne, 15 hafva genom döden kallats att lämna oss. Af dessa voro 4 evangelister. Nimba och Makumba voro ansedda

som pelare i vår lärarekår, hvarför deras bortgång från oss gifvit anledning till stor sorg. Herren, som behagat hemkalla våra bröder, är dock kvar, och därvid böra vi trösta oss. Någon större väckelse ha vi ej fått glädja oss åt, men en efter annan har kommit till tro på Gud. Vi ha därför genom dopet fått upptaga 26 personer i församlingen, 25 få vi döpa om några dagar, och ändå ha vi en liten skara kvar i dopskolan. 13 affällingar ha under året återkommit till den gode herden.

Som vanligt har hela församlingen samlats vid stationen första söndagen i hvarje månad för att fira vår Frälsares döds åminnelse, lyssna till det förkunnade evangeliet och afgöra församlingsfrågor. Vid årets slut har dock en annan praxis i detta stycke börjats, i det att en krets, Lukoko-kretsen, som bor 4 timmars väg från stationen, och som synes ganska utvecklade i andligt afseende, börjat ha sina egna möten för firandet af Herrens heliga måltid m. m. I öfrigt står den i samma förhållande som förut till församlingen.

En stor glädje bereder oss ett 10-tal församlingsmedlemmar, som rätt ofta predika och öfva skolverksamhet i sin närmaste hembygd. Detta göra de af kärlek till Herren och ej för betalnings skull. Till en skolas byggande i Luwala har församlingen slagit omkring 4,000 tegel samt betalat 32 frs = 23 kr. för en del onkostnader af nämnda skola. Inalles har församlingen insamlat 354: 88 kr. Emedan denna summa ej gått åt att underhålla församlingens 5 lärare, har den repat mod och beslutat sig för att år 1907 underhålla alla 11 Ngandaevangelisterna. Det är ett ganska djärf beslut, men i Jesu namn ha vi utsikt att kunna fullfölja det.

Vår skola på stationen har ej ringa del i att så många vändt sig till Herren. Den har meddelat undervisning i läsning, skrifning, räkning, geografi, naturlära, kifioti och sång men framför allt i kristen-

dom. Barnens hjärtan ha därigenom dragits till sin bästa vän. Jag har blifvit mer än rikligt belönad för det mödosamma skolarbetet, när jag efter någon predikans slut fått se en och annan af dessa stå upp och bekänna sina synder.

Skoltiden har varit fördelad på 2 terminer med 4 månaders lästid på hvardera. Antalet barn har varit 56, däraf 4 flickor; 4 ha dött, 1 flyttat, 6 rymt från skolan och 5 afgått med betyg. 4 timmar om dagen ha barnen haft skolarbete, dessutom ha de arbetat nära 4 timmar dagligen med taktäckning, tegelslagning, plantering o. d. Första terminen hade jag evangelisten Kavuna till hjälp och den sista tiden evangelisten Mabasa. Till vår stora sorg och förvåning dog den sistnämnde utan någon långvarig sjukdom dagen före examen.

Det är godt att undervisa och genom goda ord leda människor på rätt väg. Dessa skulle dock förklinga ganska fruktlösa, om man ej i handling bevisade det, hvarom man talar. På missionsfälten har man så många tillfällen att praktiskt bevisa, hvad man lär. Ett af de bästa sätten därför är att vårda de sjuka. Från de illaluktande såren vänder sig hedningen bort. Han förvånas öfver missionären, som utan fruktan tager hand om de elända. »Så där kunna inte vi göra», hör man dem säga. Många ha vid Nganda under det gångna året fått hjälp till sina kroppar utan att betala stort mer än det medicinen kostar. Alltmer förökas därigenom den hvites anseende på bekostnad af afgudapräster-nas. Broder Hammar hade hand om Nganda sjukvård, tills han den 30 maj reste till Sverige. Sedan har syster Hulda Andersson skött detta arbete. Nettobehållningen är kr. 43: 56.

Under sistlidne årskonferens vid Diadia påpekades vikten af att besöka byarna. Sådana besök hafva ofta stora svårigheter med sig. De obanade, gräsbeväxta vägarna, faran af att helt plötsligt genomblötas af en regnskur, en å, som man har att

vada öfver, kan helt hastigt förvandlas till en flod. Man är kvar som fånge på andra sidan, tills vattnet hunnit rinna undan. Det är dock ofta så, att det svåraste arbetet lönar sig bäst. Så kan man åtminstone säga om bybesöken. Ju mer man kan vara ute bland folket, dess mer vinner man. Falska föreställningar om den hvite och hans arbete rubbas så kraftigt därigenom. Få de själfva hålla i en tändsticka och stryka eld på den mot lådan, ha de sedan ej så lätt att tro, det elden strykes fram ur den hvites naglar. De se honom som en vanlig människa, sjuk, sorgsen, glad. Han behöfver mat, dryck, hvila alldeles som de själfva. Ute i byn träffas alla familjemedlemmarna, man får tala till alla och se, hvar hjälpen bäst behöfves, och hvad som mest hindrar i arbetet. Man får bäst lära känna de svartes vanor och språk. Med tanke på allt detta ha vi nödgats vara flitiga bybesökare under året. Visserligen ha vi ej gjort så många byresor, som varat i månader, ty arbetet på stationen har hindrat oss, men vi ha gjort många kortare bybesök.

I byarna ha vi ock våra evangelister stationerade. Jag nödgas kanske moderera uttrycket stationerade, emedan våra lärare endast i ett enda fall ha sina familjer boende i det distrikt, där de verka. Att detta förhållande medför afbräck i verksamheten, inse vi klart, men hafva dock trots de allvarligaste föreställningar ej kunnat få det bättre ställt i denna sak. Det är nämligen mycket svårt att få den svarte, då han har familj, att bo i en annan by än den, i hvilken han blifvit född, fostrad eller gift. Den tid, lärarna vistas i sina respektive distrikt, utföra de dock ett godt arbete. De predika evangelium och lära folket läsa. När vi kvällen före vårt årsmöte hade festmåltid för lärarefamiljerna, fingo några af lärarna tillfälle att vittna om sitt arbete. Nzakala, som kom från Kimpambu, en dagsled åt väster, kunde fröjda oss med att 9 personer vändt sig till Herren, ehuru han endast ver-

kat 3 månader på platsen. Bukambulu, som kom en dagsled från öster, kunde ej tala om så stora framgångar, men han vittnade om den fruktan för all skola och alla sammankomster, som folket visade vid årets början, och som nu vid dess slut började försvinna. Året har varit gynnsamt för byverksamheten, hvilket Kongostaten har stor del uti. En domare från Matadi har rest igenom hela Ngandadistriktet för att skipa rätt bland folket. Hvar han rest fram, har han tagit tillfället i akt att lära folket hörsamma missionärerna och besöka skolorna samt uppmanat våra lärare att nogsam aktgifva på höfdingarnas grymheter och, genom att alltid anfiva dem, förhindra detta ondas utbredning.

Vi ha hunnit slutet af vår berättelse och ändock ha vi icke talat om, att syster Hulda Andersson har gjort 2 resor för att tjäna vid förlossningar, 1 till Lolo i en amerikansk mission och en till Kingoyi. Vi ha intet sagt om arbetet i köket eller om en del på stationen ständigt förekommande reparationsarbeten, om en skolas byggande i Luwala, om förberedelser till en skolas byggande i Seke-ba m. m. Vi ha ej heller talat något om de många tusen, som under stridens hetta hållit oss under armarna med kraften af sina böner. Lofvad vare Gud, som känner allt, och som opartiskt skall löna allt efter sin vishet.

Af oss missionärer hafva Westling och jag arbetat vid Nganda hela året, Hammar med fru till den 30 maj, Elisabet Fält till den 10 augusti, Hulda Andersson från den 22 januari och Hulda Jonsson från den 1 oktober. Hvile Guds välsignelse öfver oss och våra arbeten!

Blif när oss Herre, ty det lider mot aftonen!

Stationen Kinkenge.

Föreståndare: *C. N. Börrisson.*

Vi vilja fröjda oss öfver din räddning och i vår Guds namn uppressa baneret. Ps. 20: 6.

Vid en blick på det gångna arbetsåret måste våra hjärtan uppväckas till fröjd. Svårigheter ha mött i vår väg. Klimatet har pressat oss till kropp och själ. Arbetet har öfverhopat oss dag efter dag, så att t. o. m. nattens timmar ofta måst tagas till hjälp. Planer och rådslut ha uppgjorts af själafienden och hans anhang att hindra oss i arbetet. Men i allt har vår Gud räddat oss från undergång. Prisadt vare hans namn! Och i detta namn vilja vi fortsätta att uppressa segerbaneret på det ena området efter det andra.

Verksamheten har under året fått glida framåt på alla områden, tro vi, om än ej med den fart, som vi önskat. Vår särskilda sträfvan att stå i godt samförstånd med det folk, vi arbeta ibland, hvilket är ett nödvändigt villkor för evangelisering, har krönts med framgång.

Sedan de största och mest driftiga skolgossarna gått till evangelistskolan, blef ej byverksamheten så kraftig, helst som vi i år ej kunnat få någon hjälp af evangelister från annat håll. Men vi ha arbetat, så godt vi kunnat.

Byskolornas antal var vid årets början 3. De ha under årets lopp ökats med 6, nämligen Kinkenge småskola med 96 inskrifna elever, Kimbambi med 30, Kimianzi med 17, Bumba med 30, Luangu med 26 och Kungu med 12. I Bunzi ha 67, i Lukuti 21, i Makaba 38 elever varit inskrifna, summa 307. De äro alla samskolor, och de kvinnliga elevernas antal är omkring 140. Men i förhållande till antalet ha många ej visat någon flit, beroende dels på friheten, då ju skolgången är frivillig, och dels

på det rörliga och af dagens händelser beroende lif, som detta folk för. De gossar, som undervisat i skolorna, ha ock gjort bybesök i sina distrikt för att predika lifvets ord.

Evangelisternas antal är 2. De hafva dels undervisat i sina skolor och dels gjort predikoresor samt hjälpt oss att öfvervaka arbetet i de öfriga skolorna.

Smärre predikoresor ha gjorts af oss missionärer omkring i landet, och i augusti—september gjorde Cederblom i sällskap med Jansson en undersökningsresa till Wamba i östra Kwangodistriktet.

Nästan hela första halfåret bodde Jakobsson i Bumba och byggde en skola och ett rum till bostad där. Och sedan har jag med familj och efteråt Elin Eriksson bott där några veckor.

Förberedande arbeten hafva gjorts på några platser för att under kommande år upptaga arbete äfven där, om vi få.

På stationen ha arbetena gått i samma riktning som förut. I somt ha vi närmat oss våra önskemål, och i annat ha vi ännu långt dit. Prediko- och bönemöten ha hållits i regel 2 gånger i veckan samt på söndagarna. Församlingsmöte har hållits hvarje söndag utom den söndag i månaden, då församlingen gått ut i byarna för att missionera.

Skolarbetet är ett af hufvudarbetena. Dagen börjar därför, så snart den gryr, med skola. Före kl. 6 sammanringes den s. k. kvinnoskolan, som vi dock i början af året omändrat till samskola, så att de vuxna, både män och kvinnor, tillhöra den. Den leddes af Hildegard Nilsson, tills hon reste hem, då den öfvertogs af Maria Persson. Den har haft 68 elever och syskolan 90. Till den senare ha kvinnor äfven från byskolorna fått komma för att lära sig sy klädningar.

Aftonskolan har sålunda sammanslagits med kvinnoskolan.

Gosskolan har haft 75 elever. Vi ha nu ändt-

ligen hunnit så långt, att en del liksom förra året kunnat utexamineras med ordentliga afgangsbetyg. Deras antal var i år 24.

Jag har allt från början sträfvat för att så mycket som möjligt få gossarna att själfva bidraga till sitt underhåll och ändå kunna ägna sig åt skolarbetet. Detta är svårt i början med ett sådant släkte. Men det disciplinerade arbetet i odlingarna öfvertygar dem om, att mödan gifver lön. Jag har gifvit dem fridagar att efter skoltimmarna arbeta åt sig själfva, och jag har hjälpt dem att få utsäde att så och plantera, och så ha de funnit, att detta är lösningen af deras stora lifsfråga — hungern. Många ha också därför visat sig ifrigare att arbeta åt sig själfva i år än något föregående år. För de dagarna ha de ej fått något underhåll. Men det är först efter någon tids vistelse på stationen, de kunna fostras härtill. Min hustru har bestridt undervisningen i skolan med undantag af tre veckor i mars, då vi gjorde en resa ned till Matadi. Den uppehölls då af Hildegard Nilsson.

Af dem, som slutat skolan, anmälde sig på församlingsmöte 25 st. villiga att ägna sig åt missionsarbetet i byarna för 1907. Utom dessa bevista 8 st. den ännu ej avslutade evangelistkursen. Sammanräknade med de 2 äldre evangelisterna bli de en styrka på 35 unga män och gossar, villig och trosfrimodig att taga upp kampen mot mörkrets makter. Härtill komma vidare ett par kvinnor, anställda som hjälplärarinnor.

Vi ha länge bedit om en stor evangelistskara för Kinkengelandets vidder. Och den synes komma. Gud vare lof! Men nu stå vi inför en annan mycket stor fråga. Det är matfrågan. Apostlarna sade en gång: Det är icke tillbörligt, att vi öfvergifva Guds ord för att tjäna vid borden. Nästan alla dessa hafva flera eller färre oförsörjda anhöriga att sörja för. Jag sade dem vid examen, att vi satt dem i ena handen en hacka och i den andra en

bibel samt i hufvudet förstånd och i hjärtat vilja att nyttja dem båda. Men det är svårt för den, som vill egna sig åt predikandet och lärandet, att alltid vänta på en plats, medan det planterade växer, här, hvarest det är så många mil mellan byarna.

Församlingen — ja, den är fattig, mycket fattig. Den har gjort omkring 100 kvinns- och 94 mans-fridagsverken vid Bumba skola. Den har under året insamlat underhåll till 6 hjälplärare och sökt att göra sitt bästa. Resultatet af insamlingen är frs 412: 72 = kr. 296: 92. Det steget är i rätt riktning mot målet: själfunderhåll. Men då jag jämfört, hvarifrån medlen komma, så är mer än hälften från missionärerna själfva. Således är församlingens egentliga bärkraft ännu ringa, om än viljan är god. Och det går ej att öfvervinna hendedomen, trots att vi ha villiga arbetare, om vi ej fortfarande få påräkna understöd för evangelist-verksamheten hemifrån. Medan vi vänta på församlingens förmåga, intagas områdena af katolikerna.

Församlingens antal var vid årets början 216, 31 hafva döpts och 1 återupptagits — 2 hafva utflyttat, 12 uteslutits och 21 dött. Återstå 213. Af dessa stå 6 »vid sidan», på prof, om de vilja stärka sig igen i nåden. 10 par ha blifvit gifta och 17 barn välsignade i församlingen.

I dopklasserna ha vi f. n. 102 personer. I söndagsskolan vid stationen hafva omkring 250 varit inskrifna, fördelade på 3 klasser.

Småskolan har hållits på eftermiddagarna. Undervisningen i den har bestridts af Elin Eriksson med hjälplärare. Det är ett drygt arbete att hålla samman en sådan skola. De få gå ut i byn och samla in dem, då de ej lystra till skolklockan. Godt är, om det lyckas att samla tjoget för dagen af de små slarfvarna. Men arbetet bland dem är viktigt, ty de äro »Kinkenges framtid».

Sjukvården bör ju alltid i första hand afse att hjälpa lidandets barn, och många ha åtnjutit dess välsignelse. Se vidare Cederbloms berättelse.

Hälsotillståndet har bland oss hvita varit jämförelsevis godt, och under året ha 13 af våra kamrater för längre eller kortare tid använt vårt lilla »hvilohem» (ett rum) till sin vederkvickelse.

Hushållsarbetet har delats mellan systrarna på stationen.

Det praktiska arbetet för öfrigt har som vanligt bestått i allehanda göromål för stationens och planteringarnas vårdande samt byskolors byggande m. m.

Boskapsskötseln har äfven i år varit af uppmuntrande art, ehuru de direkta inkomsterna af den ännu varit ringa. Vi ha dock kommit något steg framåt, ty innan Jakobsson reste hem, kunde han redan ackordera ut 8 af sina rasgetter i byarna. Dit önska vi äfven komma med korna för att sätta folket i stånd att förskaffa sig bättre och värdefullare djur, än deras små getter och svin, samt lära dem, att det lönar sig att taga vara på djuren.

Från årets början ha vi här varit: C. N. Börrisson med familj, E. Cederblom, Elin Eriksson, Hildgard Nilsson och G. Jakobsson. De 2 senare reste i augusti hem till Sverige för att hvila. I juni kommo P. Markus och Maria Persson hit för att upptaga deras platser. Den 16 november kom Alma Johansson hit. Markus har vikarierat en och en half månad på Diadia och kom därefter tillbaka.

Vi alla vilja i vår Guds namn uppressa baneret.

Läkareverksamheten vid Kinkenge.

Af Emil Cederblom.

Sjukvården här vid Kinkenge har fortgått i samma riktning som under föregående år. Inga

jättesteg ha tagits men väl många små, och målet hinnes lika säkert därmed, då det blott går åt rätt håll, d. v. s. framåt.

Försiktigheten och det försiktiga pröfvandet från infödingarnas sida hålla alltmer på att stadga sig till en bestämd öfvertygelse hos dem om öfverlägsenheten af vårt sätt att bota sjukdomar jämfördt med deras trollprästers. Sjukdomens orsak och förlopp tillskrifves i den hedniska uppfattningen med ytterst få undantag någon illvillig människas eller guds trolldomskonst, och behandlingen (återförandet af den ätnes själ) blir i enlighet därmed. Det är ett lika drygt som viktigt arbete att öfvertyga dem om, att så väl sjukdomarnas orsaker äro naturliga, som ock att vår medicin och behandling verkar i enlighet med naturens lagar, något som de ha mycket svårt att tro, då hela deras tankelif därigenom måste föras in på nya banor. För dem har rent af trolldomen genom tusenårig häfd blifvit naturlig och det naturliga däremot ofattbart eller för att tala med skriftens ord: »De hafva utbytt Guds sanning mot lögnen» äfven i detta afseende, och denna går utan att misstros i sanningens dräkt. Och endast en och annan kan i sina bästa stunder dunkelt ana förklädningen.

Det är därför min oafslätliga sträfvan att för infödingarna påvisa den mångfald af naturliga hjälpkällor, som Gud gifvit oss till sjukdomars borttagande. Och då det ännu finnes mycken »öfvertro» på medicin att bekämpa i Sverige med dess gamla kultur, så må man ej undra på, att så är förhållandet här i ännu högre grad hos detta vidskepliga folk.

Resultatet af sjukvården på en missionsstation kan därför ej heller mätas efter »inkomst för såld medicin» eller »antalet patienter». Bådadera äro visserligen i stigande här men äro odugliga som värdeåtgång, ty ringa konst är det att nå höga tal i det ena eller andra af dessa afseenden emot att

gifva vare sig friska eller sjuka sanna föreställningar i sjukdoms- och hälsoläran, hvilken i detta land på det intimaste sammanhänger med gudaläran. Så gör den visserligen ock hos kristna folk men på ett helt annat sätt. Läkaremissionen ingår därför äfven ur den synpunkten såsom ett viktigt led i all kristlig mission bland hedningarne.

Under det gångna året har mycket af min tid (omkring 6 månader) upptagits af resor dels inom Kinkenge missionsområde, dels utom och framför allt af den långa färden till Kwangolandet, hvilken tog öfver 2 månader. Under min bortovaro har sjukvården handhåfts af systrarna Hildegard Nilsson och efter hennes hemresa af Elin Eriksson. Mottagningarna ha börjat kl. 7 om morgnarna och varat tills alla, ibland några få, ibland tjojtals, blifvit behandlade eller fått behöfliga råd. Därefter har turen kommit till hårdare sjuka, som fått besök och hjälp i sina hus.

Angående hvilka sjukdomar, som mest förekommit, hänvisas till föregående års redogörelse därför. En större krutexplosion har äfven under detta år inträffat. Det var i en by omkring 25 kilometer härifrån. Många blefvo förfärligt brända och 9 dogo i följd af de erhållna skadorna trots den hjälp, vi sökte bringa dem.

Herren allena vare ära, för hvad som kunnat uträttas. Hans är verket, och vi äro hans tjänare. Han skall ock i himlarnas rike prisas och upphöjas af mången från allt, allt ondt frigjord sjukling äfven från detta febrarnas och dödens land.

Stationen Kingoyi.

Föreståndare: *P. O. Wirén.*

»Mina tankar äro icke edra tankar, och edra vägar äro icke mina vägar, säger Herren».

Vi tänkte vid årets början att få utvidga verksamheten vid Kingoyi genom att vistas ute i aflägsnare byar och bygga skolor. Omkring stationen var folket hårdt och otillgängligt. En del af gossarne lämnade skolan för att tappa palmvin, och de få skolflickor, som vi haft, slutade också. Natt efter natt samlades en skara af barn och ungdom i de närliggande byarna för att dansa. Så väl på vägen dit och därifrån som vid själfva dansen förde de ett förskräckligt oväsen, ja de satte sin ära uti att smäda oss hvita och till och med Gud. Det allra smärtsammaste var, att också en del, som tillhörde vår lilla församling, sällade sig till denna hop. Det var en pröfvande tid, och vi undrade verkligen, under det ögonen fylldes med tårar och hjärtat sved, om allt arbete, som här blifvit nedlagdt, skulle vara förgäfves.

Som sagdt, vi sökte att komma utåt med verksamheten men rönte äfven där motstånd och ovilja hos folket. Vi hade besökt byar 2 à 3 dagsresor öster om stationen, och broder Ekstam skulle just gå för att börja bygga ett litet tegelhus i en af dessa men fick ej några bärare, emedan det hade kommit bud med hotelser därifrån, att de hvite skulle köras bort, om de vågade sig komma. Det var ej lönt att tänka på denna plats så snart, och Ekstam gick till en annan by söder om stationen på vägen till Nganda för att fullborda det där redan påbörjade tegelhuset. Då han fått det färdigt, gick han hem för att hvila och lämnade ett par gossar kvar för att fortsätta och läsa med de barn, som redan börjat skolan.

De moln af ovilja, som vi under en lång tid observerat från vår omgifning, hopade sig ännu mer emot oss, sedan en af staten utsänd domare aflagt ett besök hos oss samt bundit och fört med sig ett par personer. Vi kunde dock ej tro, att det skulle gå därhän, som vi fingo erfara den 6:te september, då vi voro på väg ned till Luwaladalen för att där söka en veckas hvila och omväxling efter allt arbete, februar och dylikt. Vi blefvo, såsom känt är, öfverfallna och jagade som villebråd och fingo fly för lifvet samt tillbringa hela dagen ute i marken utan mat och hvila. Sedan den dagen hafva vi fått stanna hemma på stationen och där sökt uträtta, hvad vi kunnat. Ut i byarna hafva vi ej vågat gå.

Från slutet af september månad hafva två statens officerare med 50 soldater och bärare legat på stationen till följd af oroligheterna. I december kom ytterligare en 3:dje officer med 50 soldater och bärare, hvilka alla äro kvar ännu. Ehuru vi ej kunnat annat än vara tacksamma, att vi haft deras bistånd att påräkna, har detta ej varit utan sina olägenheter för arbetet. Vi måste ju glädja oss åt att dessa oroligheter nu tyckas vara öfver och folket visar sig vänligt.

Vårt hopp är, trots allt, att missionsarbetet vid Kingoyi efter detta skall taga bättre fart. Kanske om vi fått ostörda utföra våra planer och sträfvat ute i byarna, hade detta ej kunnat åstadkomma samma resultat. Då har ju det bästa skett nu.

Skolan har fortgått under året, fast man under »belägringstiden» icke hade hvarken bänkar eller bord, emedan dessa användes till barrikader omkring boningshuset.

Predikan hade hållits på söndagarna och en gång i veckan, då vi ej varit förhindrade af upproret, hvilket händt någon gång. Flera söndagar kunde vi ej samlas i skolan utan voro ute på gården.

Församlingen, som vid årets början bestod af 41 medlemmar, har, som sagdt, sällats under året, men vi fingo nu vid jul återupptaga två affällingar och döpa 9 stycken, hvarför den vid årets slut räknar 45 medlemmar.

Dopskolan har pågått regelbundet med ett möte i veckan och med ett 20-tal gossar, af hvilka de nämnda 9 blefvo intagna i församlingen.

Söndagsskolan har alldeles upphört af brist på barn. Vi sökte på allt sätt att uppehålla intresset för densamma, men barnens föräldrar nekade dem att gå.

Utskolor kunna vi ju ej tala om, enär vi ej hafva mer än en lärare. Han har hållit skola i sin by och har haft en liten gosse, som slutat sina 4 år i stationsskolan, till hjälp. Evangelisten har under året förutom skolarbetet haft som sitt arbete att göra resor i franska Kongo, då nämnda gosse hållit skola ensam. Han har äfven hållit dopskola i sin by men kunde ej förorda någon af dem att intagas i församlingen. I fyra andra byar intill stationen hafva unga gossar hållit skola. Två af dessa hafva själfva under året gått i skola på stationen och läst med barnen i byarna på eftermiddagarna i stället för att arbeta på fälten. De två andra äro sådana, som slutade sin 4-årskurs med fjolåret. Några stora framsteg hafva ej gjorts i fråga om läsning. En del känna bokstäfverna, och så hafva de lärt sig någon sång och några bibelspråk. De flitigaste af dem fingo nu vid jul belöning för sin skolgång.

Församlingen har varit samlad 1:sta söndagen i månaden till nattvardsfirande, då kollekt har upptagits, hvilken för hela året uppgår till 31 kronor. Den har likaledes samlats en dag i månaden, vanligen lördagen före nattvardsfirandet, till församlingsmöte eller bibelläsning.

Ett fåtal från byarna begagna sig utaf vår medicin. Hafva de ärende till stationen, så passa

de på, om de möjligen behöfva något. Betala för densamma vill ingen; då gifva de hellre betaldt till afgudaprästerna och anlita dessa. Skolgossarne få ju medicin gratis vid behof, och under senare delen af året har ej så litet gått åt till de många soldater, som legat på stationen.

De hvita, som under året arbetat på Kingoyi, äro Elna och P. O. Wirén och Josef Ekstam hela året, Hanna Persson tills i februari, då hon gick till Mukimbungu, Johanna Lundin tills i augusti, då hon reste hem, och Josefina Nilsson från juli månad till årets slut. Vi hafva alla haft rätt god hälsa och varit alldeles skonade från svåra sjukdomar.

För allt, äfven då det gått emot våra beräkningar, kunna vi ej annat än tacka vår Fader i himmelen, som så kärleksfullt har hjälpt och beskyddat oss i alla faror och svårigheter.

Stationen Londe.

Föreståndare: *Ernst Storm.*

»Är icke människan i krigstjänst på jorden, och äro icke hennes dagar såsom en dagakaris?» Job 7: 1.

Det är i dag det nya årets första dag, och den har uppgått med solsken och leende sky, som ville den båda om mer lycka och glädje för den, som får genomleva detsamma, än det gamla kunnat bjuda på. Ty hur det nu har skiftat i glädje och sorg under det nu avslutade arbetsåret, så synes det mig dock ha gifvit brorslotten åt sorgen att dela ut. Därför har jag också valt Jobs ofvan citerade ord till begrundande under läsningen af denna min rapport om arbetet här. Ty är en människa i krigs-

tjänst på jorden, kan hon ej beräkna mycket annat än sorg och lidande och nu och då något nederlag. Och äro hennes dagar såsom en dagakarls, hvad kan hon då vänta annat än slit och möda och bekymmer.

I min sista rapport kunde jag meddela ett medlemsantal af 127 personer i församlingen vid Vivi. Arbetet syntes då så lofvande, många besökte skolorna, och Guds folk där syntes enigt i Herrens verk. Visserligen var jag medveten om en närmande åskby öfver församlingen, men jag trodde så säkert, att dess våldsamma härjningar skulle kunna förebyggas, och jag hoppades på ett lugnt och fridfullt år. Men jag hoppades, då intet hopp var, och trots all vår möda, är jag nu nödgad att meddela, att vi efter denna storm endast ha en lämning kvar af 38 medlemmar. Af den felande skaran äro 92 personer uteslutna ur församlingen, emedan de användt sig af palmvin, och 9 personer för andra orsaker. Så ha 3 medlemmar flyttat till andra församlingar och 2 flyttat från jorden till Gud. Den återstående lilla hopen utgöres till största delen af omyndiga barn och några åldriga kvinnor jämte 2 evangelister. Det är dock blott en tidsfråga, hur länge dessa tvänne lärare vilja vara palmvinsförbudet trogna, ty jag har hört dem tala om att följa de öfrigas exempel.

Denna stora sällning skedde i november under mycken sorg. En del nästan gräto, emedan vi skilde dem ifrån oss endast därför, att de ej, som de sade, ville följa en församlingsregel, som de ej kunde finna stöd för uti Guds ord. Själf var jag ytterst beklämd i min ande och har svårt ännu att fatta, att så många verkligen lämnat oss.

Innan denna strid inom församlingen hade vi glädjen att döpa 16 personer, men äfven af dessa är det flera stycken, som nu äro uteslutna för palmvins skull.

En af de uteslutna har redan öfvergått till ka-

tolikerna, och jag befarar, att flera komma att följa hans exempel, ty där få medlemmarna dricka palmvin, blott de ej berusa sig.

En följd af denna ledsamma brytning inom församlingen är också, att skolverksamheten fullständigt upphört i två skolor. I de öfriga går det också ganska lamt, ty då deras anhöriga blifvit skilda från församlingen, ha de intet särskildt intresse i att sända sina barn till skolorna. För närvarande läsa endast 46 barn, fördelade på 3 skolor.

Här vid Londe och inom församlingen här har arbetet gått lugnare. Vi ha ej här behöft bevittna några så sorgliga scener som dem vid Vivi. Dock har det äfven här varit möda och bekymmer och felslagna förhoppningar. Fyra af medlemmarna ha vi nödgats utesluta för olika synder. Men 4 personer ha vi också, Gud vare lof, fått döpa, och ganska många besöka troget dopskolan och vänta att inom kort få ingå i församlingen.

För öfrigt ha vi inom denna församling endast tillfälliga medlemmar, om jag så må kalla dem. Det är nämligen så, att denna församling nästan uteslutande består af personer, som komma från andra trakter af detta land för att arbeta ett år eller två i Matadi, hvarefter de återvända till sina hembygder igen. De äro alltså ej bofasta här mer än en kort tid, under hvilken tid de då åtnjuta församlingsgemenskap här på Londe.

Hittills ha församlingen här och församlingen vid Vivi varit nominellt en. Detta hade dock många olägenheter, som alltmer började visa sig, hvarför vi nu i allt skilt de två åt, hvilket då ock nödvändiggör, att de två alltid benämnas hvar för sig.

För öfrigt har arbetet här, som ju år efter år alltid är detsamma, pågått som vanligt, och vi ha allesammans sökt vara våra olika uppgifter trogna. Inga missförstånd eller brytningar mellan oss hvita ha stört arbetet och friden vare sig här på stationen eller mellan de öfriga stationerna, äfven om vi

ej kunnat undgå att känna dragiga vindar från andra håll.

Vi ha i år haft mer än vanligt mycket att göra för den Amerikanska Presbyterianska Kongomissionen, hvars affärer vi här sköta. Detta torde bäst visas genom den enorma penningsumma, vi under året handhaft för deras räkning, hvilken ej understiger 50,000 kr., och som distribuerats ut i mindre portioner. Vi ha också i år fått mottaga och afsända ovanligt många af dess missionärer, som skulle antingen till sitt hemland eller vidare upp för Kongofloden.

I missionens rätt så stora tryckeri, hvilket är en särskild gren af verksamheten här, ha likaså mycket arbete utförts under missionär Grahns ledning. En stor del af den under förra året färdigtryckta sångboksupplagan har i år bundits och försålt. Månadsbladet »Minsamu Miayenge» har regelbundet redigerats och utgifvits. En massa smärre tryckeriarbeten ha utförts för andra sällskap och enskilda. En större församlingsbok har tryckts och bundits, hvarförutom en massa förut färdigtryckta böcker i år bundits och sålts.

Förutom missionär Grahn och hans fru ha här endast arbetat min hustru och jag under året. Fru Grahn kom dock hit först i februari, då strax därpå de två gifte sig. Hon har under året haft en mycket svår hämaglobinurisk feber, som nära på ändade hennes unga lif. Min hustru har också varit ganska klen i sin under förra året ådragna magsjukdom. Vi ha därför nu och då haft oroliga tider äfven i det afseendet och varit beredda på det värsta. Missionär Grahn har under ofta upprepade tider plågats af en oeffterättlig hufvudvärk och till följd däraf lidit mycket. Själf är jag den ende, som undgått Kongos sjukdomar och krankheter och kan säga i år, som jag sade i fjol, att jag ej haft den ringaste känning af detta klimat mer än att värmen ofta varit odräglig.

Ja, så ha vi då lyktat ett år igen! Det har varit möda och strid, äfven då det varit som bäst, och vi ha ibland mer än kärt fått erfara, att vi äro i krigstjänst på jorden, och att våra dagar äro som en dagakarls. Dock se vi framåt till detta nya år, som i dag börjat så ljust och gladt, med tillförsikt och hopp och säga med sångaren:

»Tack, min Gud, för hvad som varit;
tack för allt, hvad du beskär.
Tack för tiderna, som farit,
tack för stund, som inne är.
Tack för ljusa, varma vingar,
tack för mörk och kulen höst.
Tack för re'n förglömda tårar,
tack för friden i mitt bröst».

Statistisk öfversikt öfver ställningen vid missionstationerna i Kongo den 1 januari 1907.

Stationer	Ustationer.				Förmissionärer				För samlingsmedlemmar vid årets början.				Uppfagna under år 1906.				För samlingsmedlemmar vid årets slut.				Antal skolbarn.				För såld medicin.	Insamladt genom kollekt.
	Svenska		Infrida		Kvinnor.		Män.		Kvinnor.		Män.		Kvinnor.		Män.		Kvinnor.		Män.		Kvinnor.		Summa.			
	Män.	Kvinnor.	Män.	Kvinnor.	Män.	Kvinnor.	Män.	Kvinnor.	Män.	Kvinnor.	Män.	Kvinnor.	Män.	Kvinnor.	Män.	Kvinnor.	Män.	Kvinnor.	Män.	Kvinnor.	Män.	Kvinnor.				
Londe	5	2	2	3	—	—	—	—	152	20	8	2	30	2	7	105	114	68	4	56	17	73	93,95			
Mukimbungu	22	3	3	20	—	—	—	—	243	58	4	26	88	10	11	21	310	310	22	350	220	110	680	207,95		
Kibunzi	18	2	3	14	—	—	—	—	425	70	5	20	95	34	7	49	90	430	19	296	334	100	730	407,75		
Diadia	7	1	1	7	—	—	—	—	143	15	—	5	20	8	2	30	40	123	10	181	51	20	252	108,00		
Nganda	23	2	2	17	—	—	—	—	180	26	—	13	39	15	1	24	40	179	23	446	293	—	739	434,88		
Kinkenge	9	3	3	2	—	—	—	—	216	31	—	1	32	21	2	12	35	213	12	284	196	250	730	296,92		
Kingoyi	2	2	2	1	—	—	—	—	41	9	—	2	11	1	6	7	45	6	100	60	160	13,50	31,00			
Summa	86	15	15	64	2	1,400	229	17	69	315	91	19	237	347	1,368	96	1,713	1,171	480	3,364	548,70	1,500,45				

något land kan gå fram genom mänsklig kraft och kloka beräkningar. Det är Guds ande vi behöfva, som kan öfverbevisa såväl den namnkristne som hedningen om synd. Mätte vi ropa i likhet med profeten: »O, att du ville låta himmelen remna och du stege ned, att bergen skälfdes för din åsyn». Blir vår bön i *detta fall mäktig, allvarlig, brinnande och uthållig*, så skall Herren helt visst som förr uppenbara sin frälsande kraft med sitt ord och genom sin Ande i alla land, och skaror af syndare skola söka nåd vid korset och rening i Jesu blod.

Då vi nu gå att berätta åtskilligt om arbetet vid denna station, få vi allra först omnämna, att verksamheten under det sist förflutna året uppehållits och öfvervakats af syskonen Fredén, syster Jönsson och undertecknad. Naturligtvis hafva de infödda medhjälparna bistått oss i arbetet som förr. Utan deras i många fall goda medverkan skulle bra mycket mindre arbete hafva medhunnits.

I sin helhet har arbetet fortgått som föregående år. Morgonböner, söndags- och veckomöten såväl som församlingsmöten, nattvardsgångar, söndagsskola och dopklasser hafva hållits som vanligt. Beträffande tisdagsmötena för kvinnor må det upplysas, att de på våren flyttades till gatkapellet, enär söndagskapellet behöfts för evangelistskolans bruk. Äfven under det gångna året har tillfälle beredts för de kvinnor, som önskat lära sig läsa, att få mottaga nödig undervisning, och har Hu-t'ai-p'o därvid medverkat. Hon har äfven bistått syster Fredén vid husbesöken och inbjudit kvinnor till mötena. I samband härmed må nämnas, att husbesök hafva gjorts såväl inom staden som i de utanför densamma belägna förstäderna Sinho och Kw'ai-tsi-kai.

Skolverksamheten har fortgått som vanligt och varit oss till mycken uppmuntran. Uti gosskolan i Wuchang har läraren Wang undervisat i de rent kinesiska ämnena som förut. Till det kinesiska nyåret undervisade Li King-shui i räkning, geografi,

sång och gymnastik. Därefter har läraren Ch'en i evangelistskolan undervisat i dessa ämnen. Kristen-
dom och läsläsning ha vi själfva vakat öfver. Goss-
skolan i Sinho underhålles fortfarande af försam-
lingens medlemmar. Läraren Huang undervisar i
de rent kinesiska ämnena, och medhjälparen på
platsen, Wang-Ü-chen, har lämnat undervisning i
räkning, geografi, sång, gymnastik och delvis i kris-
tendom. Äfven i denna skola hafva vi själfva sökt
biträda med läsläsning och kristendom.

I de båda flickskolorna hafva samma lärarinnor
tjänstgjort som under föregående år. Dessa lärarin-
nor ha i hufvudsak haft hand om undervisningen
i de rent kinesiska ämnena. Syster Fredén och
syster Jönsson ha lämnat undervisning i geografi,
räkning, kristendom, sång och handarbete samt haft
hand om läsläsningen och gymnastiken. Annandag
jul hade vi en liten fest för skolbarnen såväl vid
Sinho som i Wuchang. De fingo några små pre-
senter, som syntes glädja dem mycket. Dessutom
fingo de lyssna till många goda berättelser och
uppriskande tal om Guds kärlek, uppenbarad i en-
födde Sonens sändande. Vi hade fått mottaga litet
penningar från några vänner hemma för att använda
till julklapp åt skolbarnen, och om dessa vänner
kunde ha sett, hvilken glädje de beredde smättingarna,
skulle de säkert ha känt sig rikligt belönade för
sin uppoffring och sända mera till nästa jul, ifall
det är dem möjligt.

På tal om skolorna få vi också upplysa om,
att ägaren af flickskolans lokal i Wuchang återbetalt
den inteckning af 90 kronor ungefär, som vi togo
i huset 1894. Som den gamla lokalen var alldeles
för trång för den skara lärjungar, vi ha, och som
huset var nästan fallfärdigt, började vi, när inteck-
ningen hade återbetalts till oss, att se oss om efter
en lämpligare lokal. Efter mycket sökande lyckades
det oss att finna ett något så när lämpligt rum.

Det må ock sägas i detta sammanhang, att alla våra skollokaler i förening med arbetet vid denna station stå långt efter de lokaler, som kineserna själfva begagna för sin skolverksamhet. Men som missionens skolarbete är af *ofantlig* betydelse för det uppväxande släktet härute just i *denna tid*, vore det önskligt, att vi kunde få utveckla oss mera på det området.

Gatkapellverksamheten har fortgått som förr. Evangelisten Li och hans son King-shui ha biträdt med predikan, samtal och boksäljning. Sedan evangelistskolan började efter det kinesiska nyåret ha ock några af eleverna biträdt med predikan i gatkapellet vissa timmar i veckan. Därvid har dels broder Fredén, dels undertecknad och dels läraren Ch'en i evangelistskolan varit närvarande för att gifva dem råd och handledning. De mest begåfvade af evangelistskolans elever ha äfven någon gång ledt de vanliga fredagsmötena för män i söndagskapellet.

Beträffande gatkapellverksamheten må det till glädje för oss alla sägas, att det på det hela taget alltid varit mycket folk närvarande vid predikningar. Vår lärare Ch'en i evangelistskolan har lagt i dagen stort intresse för denna verksamhet. Han är en begåfvad talare och har visat stort nit för själars frälsning.

Evangelisten Li har varit mycket sjuklig det gångna året. Broder Wahlqvist undersökte hans bröst grundligt i början på våren, och det befanns sorgligt nog vara så, att han hade lungdot. Ett tag såg det ut, som om han snart skulle sluta sina dagar. Nu är han något bättre men ej alls stark. I följd af sin svaghet har han vissa tider ej kunnat delta i gatkapellverksamheten så mycket, som önskligt varit.

Det torde ock vara på sin plats, att vi här upplysa om, det vi haft en del möten uteslutande för kinesiska studerande, af hvilka det finnes en mängd i Wuchang. Som regeringens skolor — för att icke

tala om alla skolor i Kina — äro alldeles religionslösa, och många af eleverna ej ha det ringaste begrepp om, hur himmel, jord och allting tillkommit, och icke veta något om bibeln eller om Gud och den han sändt, Jesus Kristus, så ha dessa möten varit af stor betydelse. De ha hållits i söndagskapellet på söndagseftermiddagarna mellan klockan half 5 och 6. Vid dessa möten ha alla eleverna i evangelistskolan visat stort intresse. Enhvar af dem har i sin lilla mån bidragit till att få så många af de studerande som möjligt att komma in och lyssna till predikningarna. De ha också deltagit med lif och lust i mötena. Särskildt mycket har läraren Ch'en i evangelistskolan gjort för dessa möten. Evangelisten Lis son, King-shui, har äfven tagit liflig del däri. Att broder Fredén och undertecknad också deltagit, förstås lätt. Hundratals studerande från regeringens olika skolor ha besökt dessa möten. Vi hoppas ock, att det predikade ordet skall blifva till någon nytta för dessa kuskapstörstande unga män. Det första mötet, som vi hade, blef mycket sympatiskt refererat i en af de kinesiska tidningarna, som utgifvas i staden Hankow.

I sista årsberättelsen omnämndes, att Li King-shui deltog som medlärare i evangelistskolan. Denna befattning innehade han till det kinesiska nyåret i slutet af januari månad i fjol. Därefter deltog han som medlärare vid den evangelistkurs, som hölls i Huangchow på våren. På sista tiden har han icke uppburit någon lön af missionen utan underhållit sig genom att gifva lektioner i engelska. Han har dock under tiden deltagit med i gatkapellsarbetet och söndagsskolan samt äfven ledt andra möten. Han ämnar fortsätta på samma sätt äfven nästa år.

Verksamheten på utstationerna har också fortgått som under föregående år. I Sinho hafva vi på grund af det nära läget själfva kunnat nedlägga betydligt mera arbete än på någon af de öfriga

utstationerna. Förutom lektionerna i flickskolan hafva systrarna haft två kvinnomöten i veckan där. Kapellverksamheten och söndagsskolan ha bedrifvits som förr.

Vid Iufangling har verksamheten varit mera lofvande det gångna året än någonsin förut. Så vidt det varit oss möjligt, ha vi besökt platsen en gång hvar månad. Syster Jönsson har också besökt denna utstation tvänne gånger under året samt stannat där flera dagar å rad för att undervisa de stackars okunniga kvinnorna. Vi ha dock icke döpt mer än tre äldre och ett barn i samband med vårt arbete på denna plats. Vi ha rätt många »sökare» där. Flere stycken begärde och önskade att få mottaga dopet under året, men som vanligt söka vi att gå så försiktigt till väga som möjligt. Medhjälparen Tsung, som verkat i Iufangling, har under året deltagit som elev uti evangelistskolan. Till hans underhåll i skolan ha dock inga medel tagits ur den för evangelistskolan afsedda kassan, utan har han uppburit sin lön som förut. Verksamheten i Iufangling ha vi under tiden, han vistats i skolan, sökt att uppehålla på bästa sätt med godt resultat. En af våra bokförsäljare har bott på platsen och haft hand om kapellet, tagit emot besökare och varit oss till hjälp och nytta, då vi kommit dit ut för att hålla möten.

I Changtsipu har verksamheten pågått som förlidet år. För närvarande ser ej arbetet så synnerligt lofvande ut där, men vi få väl hoppas på bättre tider. Syster Jönsson har äfven besökt denna utstation tvänne gånger under verksamhetsåret för att undervisa och handleda de kvinnor, som äro intresserade i kristendomens sanningar. Den lilla verksamhet, som vi hafva i köpingen Choe-shan-pu, står i samband med arbetet i Changtsipu. Medhjälparen Ch'en tillser verksamheten på båda platserna. Trenne personer hafva under året blifvit

döpta i samband med vårt arbete på båda dessa platser.

Så önskligt och af behofvet påkalladt det än varit, ha vi under året icke kunnat upptaga något bestämdt arbete på de folkrika platserna Ko-tien och Ts'ing-shan, ty det har icke blifvit oss beviljadt. Icke heller har någon lokal för mindre mötens hållande kunnat hyras vid Kwai-tsi-kai — en förstad till Wuchang. Enär Li King-shui, som ofvan är omnämndt, ej uppbar någon lön af missionen för närvarande, så ingingo vi till Kinakonferensen med begäran om att få använda de pengar, som varit anslagna till hans lön, att få hyra en lokal i staden Ko-tien och där påbörja arbete. Denna begäran beviljades af Kinakonferensen, men vi ha, då detta skrifves, ännu icke fått styrelsens medgifvande. Vi hoppas dock, att det skall tillåtas oss att omsider få upptaga arbetet på så väl denna betydelsefulla plats som andra viktiga punkter inom vårt verksamhetsområde.

Beträffande själfva hufvudstationen i Wuchang så ha flera reparationer måst utföras under året. I nedre huset hade två stolpar ruttnat. På öfre husets veranda hade en tvärbjälke ruttnat. En del af kapellets tak, hela gosskolans och det manliga gästrummets tak ha måst läggas om. Åtskilliga smärre reparationer ha måst utföras och en del af verandorna ha målats.

Några särskilda missionsresor annat än i samband med besök på utstationerna ha icke förekommit under året. Dessa hafva med undantag af syster Jönssons besök i Changtsipu och Iufangling under våren och hösten utförts af undertecknad. Broder Fredén, som varit upptagen af arbetet i evangelistskolan, har såsom en naturlig följd däraf ej kunnat besöka utstationerna. Vid undertecknads alla resor har broder Fredén, utom sitt arbete i evangelistskolan, haft att taga hand om alla möten vid stationen i Wuchang och i Sinho. Och på de

tider, som undertecknad varit hemma, har broder Fredén äfven deltagit med i predikoverksamheten som förr.

At boksäljning och traktatspridning hafva flera af bibelsällskapen affönade män ägnat sig. Genom deras arbete hafva tusentals böcker funnit väg till många hem såväl i städerna som på den vidsträckta landsbygden. Må Herren välsigna den utsådda säden till mångas upplysning och frälsning!

Församlingen har under året ökats med 14 personer: 7 män och 7 kvinnor, af hvilka 1 inflyttat. Blott ett spädbarn har döpts under året. Två ha vi måst utsluta, och 6 hafva dött. Vid årets slut var medlemsantalet 150. De döpta barnens antal är 16. Bland de under året döpta äro 2 af våra skolbarn — 1 yngling och 1 flicka. Ynglingen kommer att gå in uti vår evangelistskola i början af 1907, och flickan är utbildad till lärarinna. Under året hafva 4 flickor sändts från denna station till vår praktiska skola för flickor i Huangchow. Det är med synnerlig tillfredsställelse och stor tacksamhet till Herren, vi kunna omtala, att alla de skolbarn, som blifvit döpta i samband med vårt arbete här i Wuchang, varit oss till glädje samt missionen till fromma. Gud välsigne dem i fortsättningen och göre dem till klart skinande ljus i detta mörka land!

Vi hafva omnämnt här ofvan, att 6 församlingsmedlemmar dött under året. Bland de hädangångna sakna vi mest skolflickan Cheo Ü-tsi och läraren Ch'ens i evangelistskolan unga hustru. Båda ha lämnat ett stort tomrum efter sig. Deras porträtt och en kort teckning af deras lif finnas uti julnumret af »Missionsförbundet». Frid öfver de hädangångnas minne!

Enligt den i våra församlingsstadgar föreskrifna tiden hade församlingen sitt årsmöte här i Wuchang den 4 mars i fjol. I anseende till det ogynnsamma väglaget var mötet väl besökt och lämnade godt

resultat. Församlingens insamlingar i kollekter, månadsavgifter etc. hafva under året uppgått till cash 123,575 eller kronor 247: 15. Dessa penningar hafva användts till att betala hyran för predikolokalen och evangelistbostaden i Sinho och till utgifterna för gosskolan därstädes.

Hvad hälsotillståndet under året beträffar, torde vi böra omnämna, att broder Fredén var långt ifrån stark under försommaren samt allvarligt sjuk ett tag under vistelsen på Kuling. På senhösten voro hans ögon mycket klena en längre tid och kroppskrafterna betydligt nedsatta, så att läkare rådde honom till att företaga en rekreationsresa på 4 à 6 veckor. Men genom Herrens underbara hjälp ha krafterna utan någon rekreationsresa så småningom återvändt. I öfrigt har hälsotillståndet på det hela taget varit godt. Vi hembära vårt hjärtas djupa tacksamhet till Herren för all hans nåd och godhet mot oss.

Då dessa meddelanden för det gångna arbetsåret nedskrifvas, är det en glädje för oss att veta, det vår ordförande, lektor P. Waldenström, är på väg till Kina för att göra en inspektionsresa på vårt arbetsfält. Med synnerligt intresse och stor tillfredsställelse hälsa vi honom välkommen. Vår oafåtliga bön är, att Herren måtte göra hans resa på allt sätt lyckosam.

Med tanken på allt godt, som Herren bevisat oss i alla afseenden under arbetsåret, känna vi oss manade att utropa: »Lofva Herren min själ och förgät icke, hvad godt han gjort dig!» Mycken skräplighet både i ett och annat afseende har nog förekommit i arbetet, men »han har allt i nådens mantel höljt». Åra vare därför hans heliga och dyra namn nu och i all evighet!

Till vår kära styrelse och alla de dyra missionsvännerna landet rundt, som bedja och offra för oss och vår Herres rikssak, sända vi härmed de hjärtligaste hälsningar och ett från hjärtat gående tack. Vi kunna försäkra eder, att så väl vi som våra

kinesiska vänner bedja för eder, att Herren måtte rikligen välsigna eder för allt, hvad I gören, att Kinas i mörker famlande skaror måtte finna lifvets väg. Till Svenska Missionsförbundets arbetare på de andra missionsfälten vilja vi också sända våra hjärtligaste hälsningar och varmaste välönskningar för ett framgångsrikt arbete. Gud med oss alla!

Evangelistskolan i Wuchang.

Läsåret 1906.

Föreståndare: *S. M. Fredén.*

Såsom i den sista årsberättelsen från Wuchang helt kort omnämndes, öppnades i medio af oktober 1905 vår länge påtänkta evangelistskola. Dess början var anspråkslös: ingen särskild skolbyggnad hade uppförts, inga ljusa, trefliga lärosalar iordningställt, elevernas rum på gosskolans vind synnerligt enkla och under sommaren olidligt heta samt elevernas antal endast två. Men vi våga dock tro, att vår evangelistskola liksom öfriga för Kristi rike betydelsefulla företag, hvilka från en ringa begynnelse vuxit ut till kraftig insats i evangelisk mission, äfven skall i sin tid som svar på många böner bli vår verksamhet till mycken välsignelse.

Terminstider.

Emedan läsåret följer kinesernas kalenderår, började vårterminen ej förrän den 19 februari och afslöts den 30 juni. Höstterminen tog sin början den 11 september och fortgick till den 31 januari 1907. Under läsåret ha fridagar lämnats vid de största högtiderna.

Arbetstiden har varit från kl. 7.30 f. m. till kl. 4 e. m. — utom onsdagar och lördagar, då lektio-

nerna slutat kl. 3 e. m. — med morgonbön kl. 8.30, frukost kl. 9—10 samt middagsrast kl. 1—2. Att vi ej börjat dagen med morgonbönen, beror därpå, att gosskolan och våra tjänare äfven då närvarit.

Lärotimmar i veckan äro 34, hvarti ingå 2 för sång och 2 till gymnastik. Läraren Ch'eng har haft 24 timmar och undertecknad under vårterminen 20 och höstterminen 18 timmar i veckan. Denna minskning af 2 timmar skedde, när krafterna icke tilläto så mycket arbete i skolan, särskildt som det ej gafs befrielse från arbete utom densamma. Läraren Wang, som undervisat i det kinesiska språket, har haft 9 timmar i veckan.

Lärokurser.

Första klassen.

Kristendom. En del af Moseböckerna samt de fyra evangelierna (enligt Lövgrens harmoni till § 44), Apostlagärningarna till kapitlet 10 och bibliska biografier.

Kinesiska språket. Skrifning, välläsning samt undervisning i skriftecknens betydelse och härledning. En uppsats i månaden.

Kyrkohistoria (Corbetts lärobok). Martyrtiden och läroutvecklingens tid.

Kinas historia. Forntiden till Serisdynastiens slut år 618 efter Kristus.

Allmän historia (Sheffields lärobok). Till tredje tidehvarfvets slut.

Geografi (H. T. Wangs lärobok). Kina.

Biblisk geografi (R. H. Granes lärobok). 9 kapitel.

Naturlära (Gemewells lärobok om människan). Benbyggnaden.

Naturlära (H. T. Wangs lärobok i astronomi). 14 kapitel.

Räkning (Mateers lärobok). Hela tal.

Sång. Tonträffning samt öfning i att sjunga unisont.

Dessutom har lämnats någon undervisning i fysik och zoologi.

Andra klassen.

Kristendom. Det israelitiska folkets historia till konung Salomo, Gamla testamentets förebilder, de fyra evangelierna (i enlighet med Lövgrens harmoni till femte delen), det mesta af Apostlagärningarna samt bibliska biografier.

Kinesiska språket. Skrifning, läsning af klassikerna samt undervisning i skrifteknens betydelse och härledning. En uppsats i månaden.

Kyrkohistoria (Corbetts lärobok). Läroutvecklingens tid och medeltiden.

Kinas historia. Forntiden till Fang-dynastiens slut år 907 efter Kristus.

Allmän historia (Sheffields lärobok). Till slutet af det romerska kejsardömet.

Geografi (H. T. Wangs lärobok). Asien och det mesta af Europa.

Biblisk geografi (R. H. Graves lärobok). 13 kapitel.

Naturlära (Gemewells lärobok om människan). Till och med hörselorganen.

Naturlära (H. T. Wangs lärobok i astronomi). 14 kapitel, fysik och fysiologi samt geologi.

Räkning (Mateers lärobok). Decimalbråk, sorter och enkel reguladetri.

Sång. Tonträffning samt öfning i att sjunga unisont.

Teckning. I denna klass har ock lämnats någon undervisning i teckning.

I naturlära, om människan och djurvärlden, led undervisningen åtskilligt under vårterminen, enär vi då saknade lämpliga läroböcker.

I kristendom följa vi bibeln som lärobok, på det att de därigenom skola få så god bibelkunskap som möjligt. De ha nämligen ej från barndomen haft förmånen lära känna de Heliga skrifterna.

Talöfningar ha hållits 2, praktisk öfning 1 och predikoöfning för hedningarna i gatkapellet 3 timmar i veckan. Dessutom ha de äldre eleverna ledt några veckomöten. Vid talöfningarna har broder Sköld närvarit en och annan gång, när han trots sitt myckna arbete kunnat finna tid. Predikoöfningarna i gatkapellet ha hufvudsakligen han haft om hand.

Elevantalet. Vid läsårets början voro eleverna 7, nämligen 2 från Shasi, 2 från Huang-chow och 3 från Wuchang. Men under höstterminen ha de varit endast 5. En från Shasi, en förhoppningsfull yngling, nödgades sluta till följd af sjukdom. Och en från Huangchow, en man med ett mildt sätt och goda förutsättningar, har måst upphöra på grund af hans hustrus mot missionen fiendliga sinnelag.

Hälsotillståndet. Under vårterminen voro flera af eleverna mer eller mindre sjuka. Men under höstterminen ha alla utom en varit friska.

Hvarje lördagskväll ha eleverna samlats till gemensamt bönemöte, hvaraf de haft mycken välsignelse. De ha visat flit och ådagalagt ett godt uppförande. Deras inbördes förhållande har på det hela taget varit mycket godt. Om en och annan liten friktion någon gång uppstått, så förvånar det ej den, som känner kinesernas sätt och lynne. För de flesta af dem var allt så nytt. Och de nya förhållandena buro dem åtskilligt emot. Men det är oss en glädje att nu kunna säga, det förtroende och förståelse vuxit fram såväl emellan dem själfva som i deras förhållande till oss. Deras gemensamma bönemöten samt deras enskilda samtal och bönemöten med oss ha därom burit glädjande vittnesbörd.

I läraren Ch'eng har skolan erhållit en värdefull gåfva. Hans intresse för skolan och hennes framtid är ock stort. Samarbetet med honom har varit godt.

Att vårt arbete varit bristfullt, synnerligen som alltsammans varit nytt, därom äro vi smärtsamt medvetna. Vi ha ej haft föregående års erfaren-

heter att lära af utan ha fått trampa nya stigar. Brist på lämpliga lärosalar etc. har ock gjort sitt till. Hvad skolan framför allt behöfver, är egna lokaler, så att vi ej såsom i år må nödgas använda än kapellet, än gästrummet i porten och än en enskilds lilla arbetsrum. Vi vilja alla få en så god evangelistskola som möjligt. Men en god skola förutsätter ändamålsenliga lokaler. Må därför detta vårt framtidshopp snart bli en verklighet, och må skolan omfattas med samma varma intresse, som uppbär vår öfriga verksamhet. Ja, hvile Guds rika välsignelse öfver vår evangelistskola, hvars första enkla rapport härmed afgifves!

Stationen Shasi.

Föreståndare: *B. E. Rydén.*

Sänd ditt ljus och din sanning;
 må de leda mig, må de föra mig
 till ditt heliga berg och till dina
 boningar, så att jag får gå in till
 Guds altare till Gud, som är min
 glädje och fröjd, och tacka dig på
 harpa, Gud, min Gud. Ps. 43: 3, 4.

Det är ett efter Gud, hans ljus och sanning törstande hjärta, som så ropar. Och detta bönerop uppstiger ej mindre sällan nu ur de troendes bröst, ty de äro lika litet nöjda med sig själfva som psalmisten, och de känna och säga med honom: »Allenast hos Gud söker min själ sin ro; från honom kommer min frälsning». Skulle denna bön understundom tystna, så är det ej rätt beställt med hjärtat. Men emedan de på Jesus troende hafva fått Guds och Kristi sinne, som vill, att alla människor skola frälste vardas och till sanningens kunskap komma, så bedja och sucka de så ej blott

för sig själfva utan äfven för sina medmänniskor. »Sänd ditt ljus och din sanning; må de leda, må de föra de namnkristna och de i vantrons och vidskepelsens mörker famlande hednaskarorna till ditt heliga berg och till dina boningar etc». Ja, huru ofta har ej denna bön uppstigit ur vårt hjärta till Gud under detta nu tilländagångna år för detta folk, bland hvilket vi fått nåd att bo och verka. Har Gud hört oss? Ja, helt visst. Det tjocka mörkret har till någon del fått vika för sanningens och ljusets predikan. I denna rapport vilja vi söka omtala något litet, af hvad vi fått bevittna härutinnan, men först i evighetens ljus skola resultatena af årets arbeten till fullo blifva kända. Då skola de stora och sköna frukterna fullt framträda, såvida arbetet blifvit utfördt i Herren.

De svenska arbetskrafterna hafva på denna station i regeln varit få, helst som en icke ringa läkareverksamhet här bedrifves, men under det förflutna året hafva dessa det oaktadt icke så litet tagits i anspråk på annat håll. Broder Tjellström gick efter vistelsen på Kuling i somras till Macheng för att där uppföra missionsstationen, och syster Anna Tjellström biträdde först syster Kullgren vid Kuling och sedan syster Fernström i Ichang. Broder Wahlquist kom dock upp för att taga hand om läkareverksamheten, men som han måste resa till Shanghai för att möta sin trolofvade, räckte hans arbete här ej mer än omkring 2 1/2 månad. Han har dessutom varit och kommer nu efter återkomsten från Shanghai att blifva en god hjälp i predikoverksamheten här i Shasi och Kinchow. Gud har uppehållit och gifvit hälsa och krafter, så att vi kunnat oafbrutet ägna oss åt det alltjämt växande arbetet. Men att sköta hvarje dess gren såsom sig bort, har dock varit oss omöjligt. Arbetet i gosskolan har lidit mest. De sista dagarna af året hade vi glädjen välkomna syster Judit Wahlquist ibland oss. Ehuru hennes hufvudsakliga arbete nu

blir språkstudier, kommer hon dock att blifva en god hjälp i arbetet bland de sjuka.

De infödda medarbetarna, som troget biträdt oss i arbetet, hafva varit desamma som föregående år. En ny medhjälpare har kallats för Longuanshi.

Verksamheten har bedrifvits efter samma plan som förut. Undantagandes Kongan, där tillströmningen af åhörare varit ovanligt stor, hafva söndagsgudstjänsterna och veckomötena på alla de öfriga platserna varit mera jämnt besökta. Nog sakna vi en och annan medlem alltför ofta vid våra möten, men vårt hopp och vår bön är, att Guds ande skall väcka mera kärlek hos dessa till ordet och de kristnas sammankomster.

Gatkapellsverksamheten har bedrifvits på hufvudstationen och alla bistationerna utom Kongan och Longuanshi. I början af året inköptes af enskilda för verksamheten i Kinchow ett hus, hvilket senare öfvertagits af Missionsförbundet. Detta hus, som är synnerligen välbeläget, har goda lokaler och bland dessa ett rymligt gatkapell, som nästan alltid varit fullt med åhörare.

Kvinnomöten ha på hufvudstationen regelbundet hållits som i fjol. I Kinchow däremot mera oregelbundet och i Huangkinkeo och Kongan mera sällan, utom vid min hustrus besök därstädes förliden höst. Husbesöken hafva varit färre än förut, ty arbetskrafterna hafva ej velat räcka till. Detta gäller systrarna. Bibelkvinnans verksamhet har ju varit densamma.

Denna station har varit synnerligen vanlottad på bistationer. Så borde icke fallet hafva varit, enär läkareverksamhet i så stor skala här bedrifves. Man borde så mycket som möjligt hålla reda på patienterna och sålunda söka uppsamla frukterna af denna verksamhet. Brist på medhjälpare och medel hafva varit orsakerna till detta förhållande. Men under detta år har ett godt steg tagits framåt. De i förra årsberättelsen omtalade bistationerna i

Chenhokeo och Kongan hafva öppnats. En annan har dessutom blifvit öppnad i Longuanshi. Vid alla dessa äro redan flera dopkandidater intagna. I Kongan hafva 13 redan mottagit dopet. Innan Kongan öppnades, besökte dessa nu där döpta gudstjänsterna i Huangkinkeo. På grund häraf hafva de redan kunnat döpas.

Alla bistationerna hafva besökts så ofta, omständigheterna det fordrat och tillfälle gifvits. Sålunda har Longuanshi under året fått 2 besök, Chenhokeo 6, Kongan 3, Huangkinkeo 4 och Kinchow i regel hvarje söndag och äfven under veckodagarna särskildt under det reparationerna af det inköpta huset pågingo. Systrarna hafva oek rätt ofta besökt Kinchow. I höstas åtföljde min hustru mig till Huangkinkeo och Kongan. Vikten af att ofta besöka bistationerna kan gärna ej öfverskattas. Dels behöfva evangelisterna uppmuntras i deras ofta svåra arbete, dels behöfva åtskilliga förhållanden inom och utom församlingen ordnas eller rättas för att nu ej tala om att predika och leda olika möten, förrätta dop, leda nattvardsgångar och dopundervisning, intaga dopkandidater m. m. Från de flesta besöken återvänder man med glädje och tacksamhet öfver den framgång, verksamheten vunnit.

Bok- och traktatspridning har fortfarande utgjort en viktig gren af vårt arbete. Tvänne män hafva under vår tillsyn ägnat hela sin tid åt detta arbete, aflönade af tvänne bibelsällskap. Evangelisterna, särskildt i Huangkinkeo, Kongan och Longuanshi, hafva gifvit en god del af sin tid åt detta arbete. Emedan dessa platser ej lämpa sig väl för gatkapellverksamheten, hafva de predikat och sålt böcker på gatorna och i byarna. De skrifter, som blifvit spridda, uppgå till öfver 16,000 exemplar. Däribland äro 319 biblar och nya testamenten och 262 sångböcker.

Skolverksamheten har pågått med samma lärare och efter ungefär samma plan. På sista tiden har

dock evangelisten här måst taga mina ämnen i gosskolan, emedan det varit mig omöjligt att hinna med. Naturlära och gymnastik hafva blifvit införda i gosskolan. Dessa ämnen äro alldeles främmande för skolläraren. Kinesiska regeringen börjar nu reformera sina skolor och inrätta dem efter västerländskt mönster. Vi kunna och böra därför mera än hittills ändra vår läsplan och undervisningsmetod från den gammaldags kinesiska. Förr skulle man genom dylikt drifvit bort barnen från skolan. Men nu står den frågan för dörren: Hvar finna fullt utbildade lärare, som då skola undervisa? Ehuru nya tider bringa nya bekymmer, äro vi dock glada öfver detta uppvaknande bland folket, ty vi hoppas, att det bådär godt för Kina.

Reparationsarbetena hafva i år tagit en ganska dryg tid i anspråk. Större delen af stationen har ommålats, nya fönsterluckor hafva insatts, muren åt gatan har blifvit omrappad, gästrummet för män, taken m. m. hafva reparerats. Det inköpta huset i Kinchow kräfde stora reparationer för att blifva fullt användbart. En stor del häraf utfördes i början af året, så att vi kunde flytta vår verksamhet dit. Men målning, inläggandet af cementgolf i kyrkan och gästrummen, planeringsarbeten m. m. hafva under hösten blifvit utförda. Huset står nu fullt färdigt, och såvida intet oförutsett inträffar, kommer det ej att under den närmaste tiden kräfva några större reparationer. Att missionen på en så viktig plats som Kinchow fått ett eget, godt och lämpligt hus, är något att glädjas öfver, ty att där hyra blir dyrt i längden, och hyrda lokaler motsvara sällan behoven.

Församlingen, som vid årets början räknade 71 medlemmar, har ökats med 53 döpta och 4 inflyttade men minskats med 3 döda, 1 utflyttad och 2 för synd uteslutna och räknar nu alltså 122 medlemmar. 5 barn hafva dessutom blifvit döpta.

Församlingens gåfvomedel för bistationen i

Huangkinkeo uppgår till 45,491 cash eller 12,944 cash mera än under 1905. Uppgifterna om för andra ändamål insamlade medel hafva ännu ej hunnit inkomma från alla bistationerna, hvarför den angifna summan i statistiska tabellen ej är fullt exakt. Men låtom oss betrakta dessa nu kända summor och tänka på, att dessa äro insamlade af till största delen fattiga och det under de närvarande hårda tiderna (det säges, att flera medlemmar hafva lånat pengar för att kunna inbetala sina tecknade bidrag), då finna vi, att intresse för Guds sak finnes bland dem. Är detta icke ett bevis på sanningens inneboende kraft?

Må Gud rikligen välsigna deras, våra och edra bemödanden att göra sanningen känd och trodd bland detta folk. Må han under det kommande året sända sitt ljus och sin sanning, må de leda många kineser till Gud, som blifvit vår glädje och fröjd.

Läkareverksamheten i Shasi.

Föreståndare: *A. P. Tjellström.*

Under det verksamhetsår, som ligger bakom oss, har under något mer än första halfåret min tid varit rätt mycket upptagen med att i Shasi hjälpa lidandets barn. Då det blef min lott att bygga i Macheng, öfvertog br. Wahlqvist arbetet bland de sjuka.

I stället för att komma med detaljerade uppgifter, som i mångt och mycket blefve ett uppreparande af förut gifna, torde det ej vara olämpligt att i stort sedt taga detta arbete i skärskådande samt på samma gång taga under ompröfning, hvad som bör vara denna verksamhets hufvudändamål.

När vi hösten 1898 började med regelbundna mottagningar, voro vi lifligt öfvertygade om, att detta arbete skulle i Guds hand bli ett medel att nedbryta misstänksamhetens murar och att vinna de illa kända Shasibornas förtroende. Ehuru vi ej tänkte oss, att denna verksamhetsgren skulle kunna bli själfunderhållande, sökte vi dock på lämpligt sätt att få inkomster utan att därför behöfva bli ansedda för att ha inkomsterna till mål. Dessa inkomster ha i regel äfven betäckt utgifterna för den medicin, som utdelats till fattiga patienter. Men det har ej varit möjligt att så uppdrifva dem, att de äfven räckt till medhjälpare och tjänares aflöning samt mat och kläder åt fattiga patienter för att ej tala om utgifter för instrument och på lager stående medicin, som mera sällan användes. Visserligen hafva från utländingar och kineser gifvits inkommit, hvilka kommit väl till pass, men de hafva icke varit så rikliga, att debet och kredit kunnat gå ihop.

I väsentlig mån hade missionens kassa kunnat sparas, om arbetet bland de sjuka bedrifvits efter en annan plan. Då hade vi ej arbetat på att få sjukstugor utan i stället inskränkt oss till att försälja medicin efter samma plan, som handelsmännen försälja sina varor. Att fattiga och hjälpbehöfvande då tagit afstånd ifrån oss, och att kineserna i allmänhet jämfört oss med andra utländska handelsmän, som kommit hit för affärers skull, det synes vara klart. Vi tro icke, att det från missionssynpunkt varit förståndig ekonomi. Ty hade vår verksamhet förlorat karaktären af barmhärtighet, vore vi ej i åtnjutande af det förtroende, som nu kommer oss till del. En del missionssällskap anse, att denna sak spelar en så stor roll på missionsfältet, att de lämna medicin nästan helt och hållet gratis till både rika och fattiga. Vi anse dock, att den i ekonomiskt afseende lyckligt lottade bör, så långt ske kan, betala för hvad han får.

Genom det ofvan sagda vilja vi påpeka, det läkareverksamheten är förtjänt af att äfven i fortsättningen omhuldas och att bidragen för densamma icke måtte upphöra, förrän missionsarbetet i sin helhet så utvecklats, att medlen för de öfriga verksamhetsgrenarna kunna indragas. Men när den dagen är inne, då äro förhållandena i Kina annorlunda än nu, och då finnas af kineserna själfva byggda sjuk- och fattighus m. m. alldeles som hemma, och då är icke gatan den sista tillflykten för den lidande. Må vi hvar på sin plats bidra till detta resultatets snara uppnående samt på samma gång vägleda sjuka, betungade och vilseförda till honom, som sade: »Kommen till mig, I alle, som arbeten och ären betungade, och jag skall vederkvicka eder».

Stationen Ichang.

Föreståndare: *K. A. Fernström.*

»I honom gläder sig vårt hjärta,
vi förtrösta på hans heliga namn.»

Åter har ett år gått tillända, och vi hafva att nedskrifva en ny rapport om ett års verksamhet här i Ichang. Äfven under detta år har Herren varit god och mild emot oss, så att vi hafva all anledning att tacka honom. Väl hafva moln nu och då bredt sig skymmande öfver den blå himmelen, men äfven bakom molnen har dock solen lett vänligt, och vi hafva fått vandra i dess milda ljus.

Alla hafva vi fått äga en god hälsa och kunnat med glädje och hopp sköta våra olika arbeten. Våra medarbetare hafva likaså fått åtnjuta en god hälsa. Några svårare stormar af förföljelse har icke heller församlingen haft att kämpa emot. En af våra

medlemmar i Sin-san-hsien, en plats, som ligger tre dagsresor från Ichang, har dock fått utstå ej så liten förföljelse för sin tro på Herren. Som han är den förste, som i denna aflägsna trakt uppe bland bergen bekänt Jesus såsom sin Herre, så är detta ju icke heller så underligt. Emellertid har han i denna undagömda vrå af världen fått vara en tändande gnista, så att flera stycken hafva där nu börjat lyssna till evangelium.

I Chien-ho, en plats ej långt från vår utstation i Kiang-keo, hafva vi en del sökare, och af dessa hafva några blifvit slagna och misshandlade rätt svårt af katolikerna. Saken lämnades af katolikerna själfva till en högre mandarin med anklagelse mot de våra, att de skulle hafva öfverfallit och slagit katolikerna. Emellertid var falskheten i denna anklagelse alltför i ögonen fallande, ty flera af de våra hade sår efter slag, knifhugg och skott, under det ingen af katolikerna hade ett enda sår. Mandarinen kunde därför icke heller, trots den katolske prästens påtryckningar, förmås att döma de anklagade skyldiga. Detsamma blef förhållandet sedan inför en annan mandarin, till hvilken saken hänsköts.

Vår evangelist i Kiang-keo har ofta besökt nämnda plats, och de i evangelium intresserade där hafva själfva skaffat sig en enkel lokal, i hvilken de samlas, då evangelisten eller någon af boksäljarna besöker platsen.

Verksamheten i sin helhet har pågått som under föregående år, så att därom är ej något särskildt att säga. Evangelium har predikats, böcker hafva spridts i tusental, och i skolorna har undervisning lämnats i de ämnen, som kunna räknas tillhöra en vanlig folkskola.

Gudstjänsterna hafva nog ej varit så flitigt besökta af en del af våra kristna, som önskligt varit. Med afsende på söndagsmötena, så skulle vi kanske nämna, att vi på senare tiden vidtagit en förändring så till vida, att vi på förmiddagarna i stället för

offentligt möte hafva ett möte uteslutande för manliga medlemmar kl. 9 och ett för kvinnliga, ledt af våra systrar, kl. 12. Vid dessa möten uppropas och antecknas de närvarande som i en skola, för att kontroll skall kunna hållas öfver, hvilka som äro med eller ej. För många har detta visat sig vara en sporre till att försöka komma med så ofta som möjligt.

Såväl i goss- som flickskolan hafva vi haft fullt af elever, och både läraren och lärarinnan har skött sitt arbete till vår stora belåtenhet. Evangelisterna hafva allesammans varit oss till glädje och fullgjort sitt arbete med nit och trohet, hvar och en med sin gåfva. Ett par ombyten af arbetskrafter nödgades vi dock vidtaga i början af året, i det att vi i stället för läraren Yang Suenku, som visade sig vara mindre lämplig som evangelist, anställde Hu Te-an från Ho-yong i Fen-siang, och af samma anledning anställdes i stället för bibelkvinnan Chen en af våra kvinnliga församlingsmedlemmar, fru Pen, hvilken nu tjänar till systrarnas stora belåtenhet som bibelkvinna.

I Ho-yong har församlingen äfven i år haft sin egen skola i missionens hus därstädes. Dessamma har varit förhållandet i Kiang-keo, men på båda ställena har skolan måst nedläggas under det sista halfåret, emedan föräldrarna ej hade råd att hålla barnen i skolan. Största delen af skörden förstördes nämligen i dessa trakter i somras genom öfversvämning, så att nöden är mycket stor där.

I samband med församlingens årsmöte i början af året höllo vi här i Ichang tvänne bibelkurser på fjorton dagar hvardera. Den ena af dem var afsedd för medlemmar, som önskade och kunde deltaga i en dylik kurs, och den andra för våra medarbetare. Båda voro, så långt vi kunde se, till uppmuntran och välsignelse.

I början af året hade vi glädjen att hälsa syskonen Engdahls välkomna åter till vårt arbetsfält.

Strax efter deras ankomst lämnade syskonen Kullgrens oss för att upptaga verksamheten på nedre delen af fältet, dit de följdes med varma förböner af många, som lärt älska och värdera dem under den korta tid, de arbetat här uppe. De svenska arbetarna på stationen hafva således varit ofvannämnda syskon och syster Frida Isakson samt syskonen Fernström. Syster Fridas hufvudsakliga arbete har varit att undervisa i skolan för missionärernas barn. I denna hafva under året varit följande elever: Eskil Rydén, Karl och John Fernström, Maja Tjellström och Mirjam Engdahl.

Den 26 dec. lämnade syster Frida oss och styrde färden mot hemlandet för att där, efter slutad sjuårsperiod på fältet, få njuta en välbehöflig hvila. Vid den afskedsfest, som hölls för henne här i Ichang, erhöll hon en gemensam och hjärtlig kallelse af hela församlingen att med det första komma åter ej bara till Kina utan till Ichang.

Vår syster Frida hade nog behöft resa hem förr, ty hennes nerver voro alldeles förstörda, så att hon långa tider saknade all sömn. Dels på grund af hennes nedbrutna hälsa, dels på grund af att Eskil Rydén blef sjuk i feber, afslutades skolan för missionärernas barn redan den 31 oktober. Som det ej syntes vara utsikt till att någon lärare eller lärarinna för denna skola skulle komma ut under närmaste framtiden, så sågo vi oss nödsakade att antingen själfva resa hem, hvilket ock styrelsen på grund af omständigheterna beviljade, eller också att sända hem våra två gossar. Som syster Frida lofvade att taga hand om dem på resan och äfven hemma sedan, tills vi själfva hunnit komma efter, om detta blefve alldeles nödvändigt, emedan kanske intet hem kunde finnas för dem, så beslöto vi att stanna kvar tills vidare och låta gossarna resa med hem.

De i Ho-yong föreslagna reparationerna hafva

under året utförts, så långt vi ansett det behöfligt för närvarande.

Församlingen, som vid årets början räknade 210 medlemmar, har under detsamma haft glädjen att i sin gemenskap få genom dopet upptaga 33 nya sådana. Tre hafva utflyttat, två hafva genom döden afgått och sex hafva för synds skull måst uteslutas, hvadan församlingen nu räknar 232 medlemmar. De, som måst uteslutas, hafva nästan alla fallit för opielasten. Denna last är en af satans stora kastlinor, med hvilken han fångar milliontals själar i detta olyckliga land. Men morgonen bräcker, skuggorna vika, och sol går upp.

Stationen Macheng.

Föreståndare: *N. Kullgren.*

Vi hafva här ingen varaktig stad utan söka efter den tillkommande.
Ebr. 13: 14.

Ofvan anförda Herrens ord kan tillämpas på alla dem, som hafva medborgarrätt uti det rike, som icke kan bäfva. Dock torde missionärerna få känna mera grundligt än många andra, hvad det vill säga att vara en gäst på jorden.

Ehuru det i år fallit på min lott att skriva årsrapport om arbetet i Machengdistriktet, har jag dock ej haft förmånen att verka där mer än två månader af året, nämligen oktober och november. Bröderna Fagerholm och Wahlqvist hafva arbetat i distriktet till Kinakonferensen i augusti 1906.

Som svar på många både missionsvänners och missionärers böner har Herren i sin nåd för oss öppnat en stor och vid dörr inom detta distrikt. Sungpu, som ända hitintills har varit vår missions

hufvudsäte på denna del af arbetsfältet, är vida känt hemma bland våra missionsvänner, och mången torde vara färdig att fråga i likhet med Natanael: »Kan något godt komma — från Sungpu». Hitintills har skörden varit rätt liten från nämnda stad, och både missionsvänner och vi hafva sökt efter mera frukt, men man kan ej taga, utan att det varder gifvet ofvanifrån.

Arbetet vid Sungpustationen har under hela året fortgått regelbundet medelst predikan två gånger i veckan samt söndagsskola och ett offentligt möte hvarje söndag. Böcker ha blifvit sålda och Guds ord har blifvit predikadt äfven på gator och gränder. Många hafva vid dessa tillfällen fått höra lifvets ord, som ej kan återkomma fåfängt. Under broder Wahlqvists vistelse i Sungpu utförde han utan tvifvel ett godt arbete bland de sjuka genom sin läkareverksamhet. Många saknade honom, då han reste, och med glädje skulle han hälsas välkommen åter. Fru Shen, vår evangelists hustru därstädes, har varit oss till mycken glädje uti arbetet bland kvinnorna. Hvarje tisdag har hon samlat kvinnor till möte för att visa dem vägen till frälsning och frid. De, som besökt dessa möten, hafva ej varit så många, men de ha kommit regelbundet och, så långt vi kunnat se, för att lära känna den sanne Guden.

I gosskolan har under året ett trettiotal gossar varit inskrifna. De ha undervisats i kinesisk läsning och skrifning af en infödd lärare. Broder Fagerholm har dessutom undervisat dem i kristendom, geografi, räkning etc. Under den sista tiden af året har dock skolan blifvit ej så litet försummad till följd af omflyttningar.

På utstationen Chong-kuan-i har verksamheten bedrifvits genom predikobesök dels från Sungpu, dels från Macheng. Där finnas både män och kvinnor, som söka efter sanningen, och de lyssna med stort intresse till talet om Jesus.

Macheng har förut varit utstation till Sungpu men blifver från och med i år hufvudstation. I september hade vi den stora glädjen att få börja bygga boningshuset å den i fjol inköpta tomten. Vid sistlidne kinakonferens erbjöd sig broder Tjellström att resa till Macheng för att uppföra hufvudstationen därstädes, hvilket anbud konferensen med stor tacksamhet antog. Härigenom gjorde ock vår mission en stor pekuniär vinst, ty i det att broder Tjellström åtog sig att själf göra alla uppköp och öfvervaka bygget, behöfde vi ej taga någon Hankow-byggmästare, hvilket naturligtvis hade blifvit mycket dyrare. Arbetet med bygget har gått mycket fort, ja, fortare än vi vågade tro, då vi började, ty redan vid nyåret voro murarna uppe till första våningen.

I förening med byggandet på det materiella området ha vi äfven försökt bygga på det andliga templet bland folket. Om söndagarna sökte vi att få arbetarna med på mötena, och de voro mycket uppmärksamma. Förtroendet till både oss och vår mission är rätt stort i Macheng. Folket anser oss som sina vänner och medge gärna, att vi äro där för deras bästa. Trots det att broder Tjellström varit öfverhopad med arbete för bygget från morgon till kväll, har han dock tagit emot åtskilliga sjuka. Att de ha stort förtroende till Tjellström och hans medicin, visas af följande lilla händelse: Då jag och T. gingo hem från bygget en afton, passade en kvinna på att i förbifarten bedja om hjälp för sin sjuka dotter. Då T. undrade, om flickan vore villig att taga in medicin, svarade modern: »jag försäkrar, att om ni ock gäfve henne småsten, skulle hon taga det.» Dottern kryade ock till sig, och både modern och dottern besökte sedan regelbundet våra möten, så länge jag var kvar i Macheng.

Evangelisten Cheo i Macheng är en stilla och gudfruktig man, som utfört ett godt arbete. Han har ej stort själförtroende utan träder gärna i bak-

grunden, men ett brinnande och skinande ljus är han bland sin omgifning.

Antalet församlingsmedlemmar är tjugotvå. Dessa äro strödda litet hvarstans i distriktet. En del af dem äro varma och nitiska, andra däremot kalla och likgiltiga, några gå långa vägar för att bevista söndagsmötena, andra åter sitta hemma trots det, att de ha bara ett litet stycke till missionsstationen. Det händer härute just hvad som händer hemma i församlingarna. Några finnas inom distriktet, som hafva begärt dopet, men vi ha funnit oss föranlåtna att »skynda sakta», då det gällt att döpa och intaga i församlingen.

Rapporten skrifves från Huangchow, emedan jag i slutet af november månad fick del af styrelsens beslut, att vi skulle vara i Huangchow. Arbetet är dock vårt gemensamma arbete, och skördens dag kommer, äfven om den tyckes dröja, och vi vilja instämma i sångarens ord:

»Fast törnena kväfva och solen förbränner,
Det mesta af säden på fältet vi sått,
Skall Herren, som vakat, när arbetet pågått,
Dock låta oss skörda, när tiden ingått.»

Läkareverksamheten i Sungpu och Macheng.

Af *D. R. Wahlqvist*.

Det var för oss en glädjedag, då vi i början af maj månad kunde sätta upp anslag, tillkännagifvande att sjuka finge komma för att erhålla medicin och behandling. Den från England rekvirerade medicinen hade då anländt.

Ej så få från stad och land ha fått hjälp för sina åkommor samt under mottagningarna blifvit i tillfälle att lyssna till evangelium om den store läkaren, Jesus Kristus. Flera mindre operationer,

såsom fingrars aftagande och varbölders öppnande, ha blifvit utförda. Några, hvilka genom intagande af arsenik eller opium sökt förkorta sitt lif, ha blifvit räddade från en annars säker död. En öfver 70 år gammal blind man, boende ett godt stycke utom Sungpu, opererades under kokainbedöfning för tvenne stora karbunklar på ryggen. Han stod operationen väl och kom sedan dagligen för att få förbanden omlagda. Få patienter visa en sådan tacksamhet som denne gamle man. Hvarje gång, han kom, tackade han oss på det mest rörande sätt för den hjälp, han erhöll.

Partienternas antal ha varit 386 och återkommande besök 605. I inträde ha de vid de vanliga mottagningarna erlagt 20 cash = 4 öre och särskildt för medicin allt efter förmåga. Andra tider än mottagningarna har inträdesafgiften varit 200 cash = 40 öre.

Ända till Kulingtiden bedrefs verksamheten i Sungpu, där den sköttes af undertecknad. Efter vår återkomst från Kuling har den flyttats till Macheng, där broder Tjellström, under det han leder och öfvervakar stationsbygget, i mån af tid hjälper de sjuka, som komma.

Ännu är denna gren af arbetet i Herrens vingård, hvad Macheng-distriktet beträffar, i sin ringa begynnelse. Men i detta folkrika distrikt finnas stora möjligheter till utveckling. Må Herrens välsignelse följa läkaremissionen i dess sträfvanden att genom lekamlig hjälp göra Jesus känd och älskad! Ty detta är dess uppgift.

Stationen Huangchow.

Föreståndare: *G. Tonmér.*

»Jag skall ingalunda lämna dig,
ej håller någonsin öfvergifva dig.»
Ebr. 13: 5.

Detta löfte så väl som många andra har under det gångna verksamhetsåret varit oss till stor tröst och hugsvalelse, och då vi blicka tillbaka, kunna vi med glädje och tacksamhet till Gud säga, att han ej svikit sina löften. Uti arbetet hafva vi fått förnimma hans hjälp och välsignelse, och för allt skall hans namn ha äran.

Genom predikan, bokspridning, undervisning, så väl enskild som offentlig, har verksamheten under det gångna året bedrifvits. Vårt gemensamma mål har varit att förhärliga vår Mästare och utspida ryktet om hans godhet.

Regelbundna möten hafva hållits på söndagarna samt onsdags- och fredagsaftnar så väl på utstationerna som på hufvudstationen. Den första söndagen i månaden hafva vi på hufvudstationen haft nattvardsgång och den tredje söndagen församlingsmöte. Den 25 och 26 februari hade vi årsmöte, till hvilket många af våra bröder och systrar från utstationerna kommo. Dessa dagar voro verkliga högtidsdagar för oss alla.

Gatkapellverksamheten har under året fortgått i likhet med föregående år. Det var för oss mycket glädjande att få mottaga underrättelsen om, att styrelsen beviljat oss medel till att hyra ett lämpligt hus till gatkapell och evangelistbostad, men det var stor skada, att vi ej fingo denna underrättelse två veckor tidigare, enär vi då kunnat hyra ett utmärkt lämpligt hus, som vid flera tillfällen blifvit oss erbjudet, men som af dess ägare blifvit uthyrdt, just då svaret kom. Då vi ej kunde hyra något annat ändamålsenligt hus, beslöto vi att för till-

fället hyra blott en del af ett hus, ett större rum åt gatan till. Dess läge är utmärkt, och vi hafva sedan den 1:sta oktober vid hvarje tillfälle, vi öppnat det, haft fullt med folk, för hvilket vi förkunnat frälsningens evangelium. Vi hafva godt hopp om att snart kunna hyra ett hus med bostadsutrymme åt evangelisten, ty det har sin stora betydelse, att han, som dagligen skall predika i gatukapellet, också bor där.

Äfven i år har en månads evangelistkurs hållits i Huangchow med infödda medhjälpare från Wuchang-Macheng- och Huangchowstationen. Broder Fagerholm, Li Ch'ingshuei och undertecknad meddelade undervisningen uti nämnda kurs. Vi tro, att dessa bibelkurser äro våra medhjälpare till stor nytta. Skada blott, att tiden måste vara så begränsad.

Efter det kinesiska nyåret hade vi den stora glädjen att få öppna gosskolan i Huangchow. Läraren Wang har på ett tillfredsställande sätt skött den. Han har undervisat gossarna uti läsning och skrifning. En timme hvarje dag hafva vi undervisat i olika ämnen. Vi äro glada öfver denna skola och öfvertygade därom, att arbetet bland de små skall bära frukt.

Gosskolan i Tanfung hafva vi ej under året kunnat ägna den tid, som önskligt varit. Resultatet har icke heller blifvit så godt, som vi väntat, men vi tro dock, att den undervisning, som gossarna därstädes fått, har varit dem till nytta.

Flickskolan i Tanfung måste vi stänga, till följd af att vi ej hade någon lämplig lärarinna, sedan lärarinnan Ho flyttats till Huangchow för att undervisa i »Praktiska skolan för flickor», hvilken skola under året öppnats där.

På våra utstationer har arbetet fortgått som under föregående år. Våra infödda medhjälpare hafva efter bästa förmåga sökt fylla sina platser. Men alltefter som arbetet utvecklar sig, framträder behovet af dugliga och trogna medhjälpare. Be-

hofvet af sådana män och kvinnor torde aldrig hafva varit så stort, som det för närvarande är. Vår innerliga önskan och bön till Gud är, att han måtte utvälja och gifva oss flera unga män och kvinnor, hvilka af helt hjärta vilja uppoffra sig för sitt eget folks räddning och frälsning.

Vår evangelist Shih här i Huangchow har under de föregående åren varit klen till sin hälsa, men i början af året var han mycket starkare och syntes blifva fullt återställd, hvilket vi alla voro mycket glada öfver. Men i höst började hans krafter åter aftaga. I december månad måste vi sända honom upp till ett hospital i Wuchang för att undergå en operation. Enligt underrättelse från läkaren synes det vara föga hopp om, att han skall kunna blifva fullt frisk igen, enär det är tuberkulos, han lider af. Huru väl behöfva vi ej honom för arbetet, och huru gärna önska vi ej, att Gud måtte spara hans lif och låta oss få behålla honom.

I likhet med föregående år hafva vi under året regelbundet besökt utstationerna en gång hvarje månad — utom juli och augusti — och hafva vi då haft antingen nattvardsgång eller församlingsmöte. Arbetet på hvarje station har varit oss till glädje och uppmuntran. Guds ord vinner allt större seger bland folket, och skaran af dem, som bekänna sig tro på den sanne Guden, växer.

Verksamheten bland kvinnor har under året fortgått på hufvudstationen med två möten i veckan. Sedan syskonen Kullgren kommo hit, har fru Kullgren haft dessa möten. På utstationerna Tanfung och Wuchang-hsien hafva möten hållits med kvinnor en gång i veckan dels af systrarna Paulina Kullgren och Hilma Börjeson dels af bibelkvinnorna. Bibelkvinnan Ho har tvänne gånger under året besökt Shangpaho.

Kvinnoskolan, som öppnades i början af mars, fortgick till den 1 juli. I början af sept. upptogs arbetet där ånyo och har sedan fortgått till årets

slut. Denna skola är delad uti tvänne afdelningar: »Bibelkvinnoafdelningen» och »Förberedande afdelningen.» Uti den förstnämnda hafva våra två bibelkvinnor och en ung änka fått öfva sig i att läsa och skrifva samt fått undervisning uti Gamla och Nya Testamentets historia m. m. Uti den senare hafva ett tiotal kvinnor längre eller kortare tid fått mottaga undervisning i kristendomens sanningar jämte läsning och skrifning. Uti »bibelkvinnoafdelningen» har systrarnas språklärare vid undervisningen gifvit en god hjälp, och uti den »förberedande afdelningen» hafva bibelkvinnan Ho och vår största flicka i »Praktiska skolan» efter bästa förmåga biträdt.

Bibelkvinnan Ho har äfven under det gångna året underhållits af fru Berg, och sedan det kinesiska nyåret har fru Kuei också varit anställd som bibelkvinna, och hafva de, så långt vi kunna se, utfört ett godt arbete bland kvinnorna.

Åt den medicinska verksamheten har ej den tid kunnat ägnas, som man skulle önskat, men vi ha dock gjort, hvad vi kunnat, för att hjälpa sjuka och lidande. Antalet patienter har under året varit 1,424. 10 personer, som tagit opium, hafva räddats till lifvet. Sammandrag af räkenskaperna för denna verksamhet äro:

Debet.

Saldo från år 1905	kr.	8,50
Från hufvudkassan	»	180,00
Inträdesafgifter	»	74,77
	Summa kr.	263,27

Kredit.

Inköp af medicin	kr.	234,65
» » förbandsartiklar	»	5,32
Diverse utgifter	»	17,00
Saldo till 1907	»	6,30
	Summa kr.	263,27

Inom församlingen har det på det hela taget varit ett godt förhållande. Intresset för vårt gemensamma arbete växer mer och mer bland våra troende. Af sina jordiska ägodelar hafva de offrat på Herrens altare en efter förhållandena icke ringa summa. Kapellhyran i Shangpaho och Hsiapaho har äfven i år betalats af församlingen.

Dopklasser hafva hållits för både män och kvinnor. Under året hafva 17 personer och 2 barn döpts, en, som blifvit döpt som barn, har upptagits till fullt medlemskap i församlingen, 2 hafva utslutits, en utflyttat och 2 äldre dött, hvadan församlingsmedlemmarnas antal vid årets slut är 115 äldre och 8 barn.

Under året hafva tvänne kolportörer — en underhållen af Brittiska och Utländska och en af Skottska Bibelsällskapet — varit anställda inom distriktet och hafva vi tillsammans med dessa under året fått sälja 12 biblar, 70 Nya Testamenten, 11,908 delar af bibeln och öfver 11,000 traktater. Det utsäde, som härigenom utsätts bland folket, skall helt visst bära frukt, ty Guds ord skall, enligt hans löften, icke återkomma fåfängt.

De svenska arbetarne, som under året arbetat på Huangchowstationen, hafva varit: systrarna Anna Berg och Hilma Börjeson, syskonen Tännkvist till den 2 mars, då de lämnade oss för att resa hem till Sverige, broder Fagerholm under mars månad, syskonen Kullgren från den 5 april till Kinakonferensen, broder Fagerholm från Kinakonferensen till årets slut samt undertecknad. Då styrelsens bref med underrättelse om, att Kullgrens skulle vara stationerade i Huangchow, kom, flyttade broder Kullgren från Macheng till Huangchow i december månad. Fru Kullgren har, sedan de kommo från Ichang, arbetat i Huangchow. Att det icke varit till fromma för verksamheten att på detta sätt komma och gå, förstås lätt, men man har intet kunnat göra därät.

Det under föregående år påbörjade byggnadsarbetet på lokaler till »Praktiska skolan» avslutades i mars månad. I slutet af april månad köpte fru Berg en tomt och skänkte den till missionen för att på denna bygga söndagskapell. I juni månad började vi att planera och lägga grund till detta kapell. Den 9 dec. hade vi den stora glädjen att få inviga detsamma. Det är ett stort och treffligt kapell. Samtidigt hafva vi byggt ett gästrum för kvinnor och ett medicinrum. Fru Berg har af egna medel bekostat icke blott tomten utan också mer än hälften af omkostnaderna för detta kapells uppförande. Må Gud rikligen ersätta henne för allt!

Ja, Gud har under det gångna året varit god mot oss. Han har låtit oss vara skonade från svårare sjukdomar och uppehållit oss till både kropp och själ. På det hela taget har det också varit lugnt och stilla, så att vi fått arbeta ostörda. De moln, som i början af sommaren syntes sammandragas, skingrades, och det blef efter ett par månader åter lugn i sinnena. Det nya Kina har börjat röra på sig. En ny civilisation håller på att införas i landet. Om denna skall blifva materialistisk eller kristlig, beror i väsentlig mån på den kristna församlingen i de civiliserade länderna. Låtom oss icke tröttna utan med ännu mera allvar och bön arbeta för kinesernas räddning och frälsning!

Årsrapport från »Praktiska skolan för flickor» i
Huangchow år 1906.

Af *Anna Berg* och *Hilma Börjesson*.

»Stora äro Herrens verk, värda att
begrundas af alla dem, som hafva
sin lust i dem.» Ps. 111: 2.

Många gånger sakna vi ord, då det gäller att
prisa och upphöja vår dyre Mästares namn för und-

fången nåd. Särskildt är detta händelsen, då vi besinna, huru faderligt han under det gångna året vårdat sig om oss uti »Praktiska skolan för flickor» här i Huangchow. Ingen dag har gått till ända, under hvilken vi ej på mångfaldiga sätt fått erfara hans trofasta ledning och underbara hjälp.

Redan detta, att vi i början af april fingo inflytta uti egen lokal, som något mer än en månad förut blifvit i den treenige Gudens namn invigd att fylla ett länge känt behof, är en nåd, som vi icke här i tiden kunna fullt tacka honom för. Under mars månad var skolan inrymd uti boningshuset för systrar, men tyvärr kunde vi icke där för det trånga utrymmets skull ordna undervisningen så, som vi önskade. Med stor glädje och tacksamhet till Gud skyndade vi därför att flytta in i den nya lokalen, så snart tillfälle därtill gafs.

Under vårterminen, som afslöts den 30 juni, voro eleverna 9 till antalet, delade i 2 klasser. Under juli och augusti hade vi ferier. Den 5:te september öppnade vi åter skolan, och den har sedan under Guds hägn och skydd fortgått till årets slut. Som vi i alla skolor gifva barnen en månads ferier vid det kinesiska nyåret, kan höstterminen icke afslutas förrän den 30 januari 1907, ty deras nyår infaller först i februari innevarande år.

Under höstterminen hafva eleverna varit 13, delade i 3 klasser. Enligt föregående kinakonferens' beslut skall hvarje läsår taga sin början i september och årsexamen hållas vid vårterminens slut.

Öfningsämnena hafva hittills varit: Kristendom, innanläsning, välskrifning, rätt- och uppsatskrifning, räkning, geografi, naturkunnighet, kinesisk historia, sång, gymnastik och handarbete.

Fyra af de större flickorna hafva fått öfva sig i att undervisa, hvarjämte alla eleverna hafva i tur och ordning fått deltaga i hvarjehanda husliga sysslor inom skolan.

Vår kinesiska medhjälparinna, Ho-shin-yin, har med trohet och nit sökt tränga in uti de ämnen, hon haft på sin lott att undervisa uti, och sålunda varit oss till stor hjälp och uppmuntran. För att ännu mera skickliggöra henne för sitt kall hafva vi beredt henne tillfälle att studera omkring 9 timmar i veckan för vår språklärare och hafva äfven själfva, i den mån vi kunnat, sökt väcka hennes anlag och rikta hennes kunskaper.

Fyra af flickorna äro egentligen från hedniska hem, men ingen må tro, att de därför äro mindre intresserade att höra om Jesus. Med den innerligaste andakt knäppa de sina små händer, då vi bedja till honom, och ingen af dem går någonsin upp i sin bädd på kvällen, förrän hon böjt sina knän i bön till sin bäste vän.

Tacken med oss Herren för nåden att få leda dessa flickor fram till honom uti unga år.

Uti och under allt har Guds nåd varit väldig öfver oss. Under såväl de dagliga morgon- och aftonbönerna som uti söndagsskolan och i kristendomsundervisningen har Herrens Ande varit förnimbart nära. Stor blef därför vår bestörtning, när vi vid jultiden underrättades om, att en af flickorna mistat litet ullgarn, som ingen ville erkänna sig hafva tagit. Den misstänkta nekade ifrigast af dem alla. Vi stodo rådvilla, men ej rädlösa; ty Jesus har lofvat att höra bön. Vi förenade oss alla om att bedja Gud uppenbara den skyldiga, och så stor vardt hans makt öfver den 11-åriga flickan, att hon inom några dagar öppet bekände både denna synd och ett par andra felsteg, som ingen människa anade, att hon begått. Det blef ett jubel utan like i kamratkretsen, då hon under djupa snyftningar bad både Gud och sina lärarinnor och kamrater om förlåtelse. Af Herren är detta skedt.

I början af juni blef U-min-chuin från Ichang (16 år gammal) döpt och Rao-kuei-tsi, likaledes från Ichang, jämte Ting-tsuei-ho från Tanfung (båda 15

år), hvilka såsom små mottagit dopet, under bön än ytterligare förenade med Kristi församling och berättigade till Herrens Heliga nattvard. Som vi vid flera tillfällen hos dessa flickor spårat sådan frukt, som Anden tillhör, och sådana lifsyttningar, som endast lefvande grenar kunna framvisa, kände vi det som en stor förmån att få sluta dem i församlingens sköte.

Helga dem i sanning, ditt ord är sanning.
Joh. 17: 17.

3. Missionen i Kinesiska Turkestan.

A. Muhammedanska stationen i Kasehgar.

Föreståndare: *L. E. Högberg.*

Tiden är nu inne att lämna en rapport öfver det flydda årets verksamhet. Under Herrens nådefulla beskydd har arbetet fortgått obehindradt.

Vecka efter vecka har vårt kapell fyllts med åhörare, som lyssnat till det predikade ordet. Anmärkas bör, att dessa uteslutande utgöras af muhammedaner. Under första delen af året hade vi äfven möten på onsdagsaftnarna, hvilka tyvärr af brist på arbetskrafter måst inställas.

Skolan har med undantag af två månader fortgått regelbundet under hela året. Barnantalet har varierat mellan 25 och 33. Flera af barnen äro begåfvade och läsa snällt. Somliga af dem ha genomgått vår abc-bok, de tre evangelierna, bibliska historien och något af landets litteratur. Undervisning har ock lämnats i skrifning, räkning, stickning och sömnad. Morgonbön i förbindelse med kristendomsundervisning har hållits med skolbarnen och aftonbön med våra på stationen varande barn och tjänare. Till detta direkta missionsarbete få vi ock räkna

morgonbön med bibelbetraktelse, som vi, då tiden medgifvit, haft med våra patienter. En ung man erhåller undervisning som förberedelse till dopet. Vi hoppas att i honom få »en rätt israelit, i hvilken intet svek är». Våra trenne på stationen upptagna barn arta sig väl, äro lydiga och snälla. Till följd af enskilda missionsvänners offervillighet ha vi satts i stånd att lindra den mest skriande nöden i vår omedelbara närhet, men hvad som härvid kan göras, försvinner oftast som droppen i hafvet.

Som Eva Raquettes svåra sjukdom (lunginflammation) inträffade samtidigt med Ellen Roséns afflyttning från Jarkend, måste min hustru resa öfver till Jarkend på nära halfannan månad. I slutet af april lämnade äfven Lovisa Engvall tillsammans med Anderssons Kaschgar för att resa hem, hvarför jag en tid stod ensam med allt arbete på stationen och bland de sjuka.

Den 15 oktober hade vi glädjen hälsa Hilda Nordqvist och Elsa Andersson välkomna till Kaschgar. Den förra stannade här, den senare reste till sin bestämmelseort, Jarkend. Denna förstärkning i arbetskrafter var mycket välkommen. Ehuru språket lägger hinder i vägen för dem för att kunna delta i det direkta missionsarbetet, var dock den hjälp, som erhöles i medicinska afdelningen, ovärderlig.

Förutom ofvan skildrade ha vi såsom på hvarje annan station en massa skrif- och expeditionsgöromål, inventeringar och räkenskaper, ritningar och kostnadsförslag, reparationer och diverse andra göromål. Såsom medföljande rapport för läkareverksamheten visar, har en ansenlig del af tid och krafter tagits i anspråk af densamma. Verksamheten har, så synes det mig, bringats fram till en punkt, som vi ej utan förstärkning i arbetskrafter kunna öfverstiga.

Vidare ha vi för vår konferens framlagt förslag om ett tillbygge på stationen af rum för de upptagna barnen samt skol- och slöjdsal. Våra »foster-

barn» måste nu bo i vår vedbod och skolan inrymmas i kapellet. För hvarje möte ha vi att utbyta skolbänkarna mot andra, eljes skulle ej hälften af folket få rum. Detta är både tidsödande och olämpligt.

Skola vi få framgång i vårt arbete, måste vi lägga an på att vinna det unga släktet. Skolverksamheten är därför en gren af missionsarbetet, som särskildt bör omhuldas. Men härvid behöfvas icke endast lärarekrafter utan äfven läroböcker och lämpligt skolmaterial. F. n. ha vi förutom de fyra evangelierna, som användas såsom läseböcker, endast en abc-bok och en biblisk historia på kaschgarska språket.

Här är ej platsen att ingå på en beskrifning af det oförnuftiga och opraktiska i härvarande muhammedanska skolväsende. Tusentals män förnöta sin tid med inlärandet af koran, det arabiska språket, dess grammatik samt något persiska, men inga andra ämnen, som göra dem dugliga för det praktiska lifvet. I dessa skolor lära de sig ej ens att skrifva. Illa har jag fattat ställningen, om vi ej skulle kunna samla en klass af kaschgarsk ungdom, ifall vi hade en lärare, som kunde undervisa i ett par lefvande språk, räkning samt bokföring eller dylikt. På så sätt torde ungdomen bringas under missionens och evangeliis inflytande.

Allt detta gör, att vi förnya vår begäran om missionsarbetares utsändande, på det att vi må sättas i stånd att gå framåt — framåt i Herrens namn.

Läkaremissionen i Kaschgar.

Af *L. E. Högberg.*

Denna gren af arbetet har helt naturligt tagit större delen af min tid och mina krafter i anspråk.

Under årets första kvartal arbetade Lovisa Engvall bland de sjuka, och från den 20 oktober har Hilda Nordqvist deltagit med i sjukvården. Tillfällig hjälp har lämnats af syskonen på kinesstationen.

Det största antalet af patienterna äro behandlade för sår- och hudsjukdomar. Deras antal uppgår till 872. Många af dessa patienter äro mycket vanställda, då de komma till oss. Vi hafva med framgång behandlat sår, som uppgifvits ha besvärat patienten i en tjugu år. De härefter mest förekommande sjukdomarna äro frossa och feber af mera obestämd art. Deras antal uppgår till 408. Dessa synas vara de lättaste fallen att behandla och tillika de tacksammaste, ty frossan är här allmän men af godartad natur, hvarför den i de flesta fall försvinner för en lämplig kvantitet kinin. Kaschgarena äro sparsamma, och ofta dela de den gifna dosen, afsedd för en patient, till tre à fyra med den påföljd, att frossan ger vika för några veckor för att sedan återkomma. I allmänhet är det de fattigaste, som mest lida af denna sjukdom, hvarför vi årligen utlämna en stor del kinin gratis. — Ögonsjukdomar äro äfven mycket vanliga. Vi ha ej haft mindre än 174 patienter att behandla, af hvilka 24 varit starrblinda. Nio starroperationer ha utförts med god utgång. Af grön starr ha vi haft 23 patienter. I de flesta fall har intet kunnat göras åt dem. De syfilitiska patienternas antal har uppgått till 160. Sjukdomar i matsmältningsorganen äro mycket allmänna (277 pat.), troligen beroende på den olämpliga, hårdsmälta föda de förtära. Däremot äro sjukdomar i luftrör och lungor jämförelsevis färre (160 pat.). Nervsjukdomarnas antal är äfven ringa (56 pat.). Af förlossningar och barnsängsjukdomar ha vi haft 5 — alla med lycklig utgång. En del benbrott (7), ledvrickningar (10) samt 3 amputationer af fingrar och tår.

Flera knifhuggna patienter ha behandlats, af hvilka fall tvänne varit mycket intressanta. En

ung man hade fått ett stort gapande sår i bröstet. Han fördes till oss, först då allt hopp syntes ute. Sedan en mängd af var uttömts, utstöttes och indrogs vid andningen nästan lika mycket luft genom såret som genom munnen. Efter några veckors behandling utskrefs han frisk. — 61 tandutdragningar ha förekommit.

Patienterna äro af mycket olika nationalitet: kaschgarer, kineser, hinduer, judar och europeer. Naturligtvis äro de äfven af olika samhällsställning: från den högste härvarande kinesiske militärmandarinen och andra kinesiska tjänstemän ned till samhällets ringaste medlemmar. De komma äfven från mycket skilda orter; somliga från städer och byar, som ligga 3, 5, ja 18 dagsleder härifrån.

Antalet af under året behandlade patienter är 2,787 och mottagningarna 7,111. Det säger sig själf, att vi, med de få arbetskrafter, öfver hvilka vi förfogat, ej kunnat ägna de sjuka all den vård, de behöft. Många hade bort ligga under daglig behandling, men till följd af brist på sjukrum ha vi ej kunnat mottaga dem. Af samma orsaker nödgas vi på obestämd tid visa från oss flera starrpatienter, som vänta på att bli opererade.

B. Kinesiska stationen i Kasehgar.

Föreståndare: *Ad. Bohlin.*

Evangelium är en Guds kraft till frälsning för hvar och en, som tror.
Rom. 1: 16.

Ofta, då man ser det oerhörda mörker, som här är rådande, och dessa folks stora likgiltighet för allt andligt, blir man modfäld och försagd och står där undrande och frågande, om dessa människor

någonsin skola kunna väckas ur sin djupa sömn. Svaret på en sådan fråga är gifvet i ofvanstående bibelord. † Korset är det tecken, i hvilket vi skola segra. Ordet om Jesus Kristus, död för våra synder och uppstånden för vår rättfärdighet, äger ännu samma förnåga att omskapa människors hjärtan, om de blott omvända sig och tro. Och därför kunna vi se framtiden an med glädje, vetande, att Herren äfven här skall uttaga, fostra och helga en skara för sitt rike.

Verksamheten har i år fortgått på samma sätt som förut med predikan alla sön- och helgdagar samt vissa tider möten om kvällarna. Dessa möten ha ej alltid varit så talrikt besökta, som önskligt vore. Många komma en eller ett par gånger och sedan ser man ej till dem, men en liten skara af trogna åhörare har infunnit sig vid de flesta möten, som hållits. Den synliga frukten har ej heller uteblifvit, äfven om den ej är så stor. Två män ha, som det synes, omfattat frälsningen i Jesus Kristus och begärt dopet, men vi anse oss ej ännu kunna gå deras önskan till mötes utan vilja först gifva dem särskild undervisning. Det senare ställer sig dock ganska svårt, hvad den ene beträffar, ty han bor två dagsresor härifrån och kan följaktligen ej komma hit så ofta.

Inom den lilla gruppen af troende kineser är tillståndet, så långt vi kunna se, godt. Mycken svaghet och brist vidlåder dem visserligen, men man får ej fordra för mycket af dessa, som så nyligen lämnat hedendomens styggelser. Deras ställning är svår, väl till stor del beroende på, att de ännu äro så få. Forna vänner och kamrater håna och förlöjliga dem samt göra allt, hvad de kunna, för att förläda dem till synd och otro mot den Herre, som de vilja tro på och efterfölja.

Att de under sådana förhållanden blifvit bevarade, samt att deras andliga lif, trots allt detta, vunnit stadga och tillväxt, är en stor nåd.

Skolverksamheten, som mer och mer synes tillvinna sig kinesernas förtroende, har pågått under 11 månader af året. I de rent kinesiska ämnena har läraren Ü med stor trohet och duglighet undervisat. I kristendom och geografi har undervisning meddelats af oss. Antalet gossar har varit mellan 15 och 22. I allmänhet ha de besökt skolan flitigt, och några af dem gjort mycket stora framsteg. Många flera gossar skulle säkert besöka skolan, om missionen helt eller delvis ville underhålla dem, men vi ha ansett det vara bäst och för framtiden nyttigast att ej gifva dem en sådan vana.

Tvänne mycket fattiga och vanvårdade gossar ha vi under året måst upptaga. Enskilda personer och föreningar i hemlandet ha underhållit dem, så att vi ej behöft anlita den direkta missionskassan för det ändamålet. Båda äro ovanligt lydiga och snälla samt synbarligen mycket belättna med det hem, de tills vidare fått.

Några längre missionsresor ha vi ej under året kunnat företaga. I början af året tillät ej vår kassa det, och under sommaren var jag alldeles ensam och kunde således icke lämna stationen och arbetet. Under hösten hade jag tänkt att företaga en längre resa, men oförutsedda hinder omintetgjorde den planen.

Nya staden Kaschgar, den egentliga kinesstaden, ha vi alltsom oftast besökt, men då vi icke ännu ha någon lokal där, har allt, som vi kunnat uträtta, inskränkt sig till besök, samtal och bokspridning. En lifsfråga för kinesmissionen här är att snart vinna fast fot i den staden. Många skäl tala därför. Kineserna äro där talrika, läget utmärkt, endast något öfver en svensk mil härifrån. Folket är vänligt, hvilket icke var fallet för några år sedan. Till och med ryske konsuln här vågade icke då besöka den platsen utan stark militäreskort. Nu kunna vi utan minsta fara gå ut och in där, och folket till och med frågar, om vi icke snart skola bosätta oss där.

På stationen ha under året arbetat Alb. Anderson med fru till den 23 april, då de reste hem, Törnqvist hela året med undantag af tiden för resan till Taschkent, undertecknad hela året och sedan den 22 augusti fru Ellen Törnqvist.

Hälsotillståndet har i allmänhet varit godt. Krassliga ha vi ju alla någon gång varit, särskildt var jag ganska klen vid ett par tillfällen under den hetaste tiden i somras, dock ej sämre, än att jag hela tiden kunde sköta mina åligganden.

För all godhet, hjälp och vederkvickelse, som under året kommit oss till del, hembära vi Herren ett af hjärtat gående tack. Vi vilja äfven utbedja oss hans hjälp och ledning för kommande dagar. Må han välsigna det, som blifvit gjordt, och må han gifva oss mera af sin Ande, kärlek och kraft, så att vi, hänförda för och af det härliga mål, som föreligger, må kunna gå framåt och vinna stora segrar för hans rike.

C. Stationen Jarkend.

Föreståndare: *G. Raquette.*

»Strängen, som brustit, kan än gifva ljud.»

Våra sorgedagar ha varit många och långa, sedan vi började här i Turkestan. Och mången har trott och äfven velat öfvertyga mig om, att de aldrig skulle få någon ände. Dock har jag städse kämpat emot en sådan tanke, ty Gud är ju mäktig. Men sant är det, tyvärr alltför sant, att den muhammedanska världen är ett mycket hårdt arbetsfält för kristen mission. Muhammedanismen kväfver människornas *andliga* känsla och sinne, så att de med seende ögon icke se och med hörande öron

icke höra. En muhammedan kan väl vara religiös men aldrig andlig. Och ju längre de lämnas i detta tillstånd, desto djupare skola de sjunka. Ju längre en person, som varit på väg att kvävas eller drunkna, lämnas åt sig själf, desto omöjligare skall det blifva att återkalla honom till medvetande. Därför brukar man i sådana fall utan dröjsmål vidtaga energiska upplifningsåtgärder. O kristenhet, din muhammedanske broder håller på att dö under den islamitiska nattmarans kväfvande famntag! Hvarför har du så länge dröjt att skynda till hans räddning? Dina utposter i fjärran börja förnimma, hur en ny dag bräckes, och de se framtiden an med mer hopp och förtröstan än förut. Nattens mara skall fly, och vår döende broder skall räddas!

Det år, som flytt, har burit i sitt sköte icke blott möda och bekymmer utan äfven välsignelse och glädje. Därför vilja vi tacka Herren.

A. *Verksamheten i allmänhet.*

Liksom under föregående år ha möten hållits på stationen alla söndagar. Många besökande komma blott en eller två gånger och bli sedan borta, andra åter komma regelbundet hvarje söndag. Mest för dessa senares skull har jag söndag efter söndag pläгат föreläsa samma text en längre tid. Till dylika stående texter har jag valt sådana som Joh. 3: 1—8, Luk. 15: 1—10, Matt. 7: 13, 14, till hvilka jag sedan, utgående från en annan predikotext, i de flesta fall kunnat hänvisa. Syftmålet härmed har varit att inpräglä i de besökandes minne några vissa evangeliska tankar, som, äfven sedan det mesta af predikans detaljer glömts, skola kvarstå som ledande stjärnor, tills solen går upp i deras hjärtan. Nu sedan vi kunnat börja hålla mötena i den under året nybyggda predikolokalen, ha de blifvit mycket mer besökta än förr.

Dopskola har hållits 3 gånger i veckan under 4 månader af året. Den besöktes af 5 »sökare», af hvilka 2 mottogo dopet den 4 november. Mätte den gode herden själf bära dem på sina starka armar! Jag hoppas, att de skola hvar på sitt sätt blifva vittnen om ljuset och sanningen för sitt folk. Herren allena vare ära!

I början af året startade vi en arbetsskola för flickor. De fingo lära sig sticka strumpor, en hos detta folk så godt som okänd konst. Nu har af det lilla fröet börjat växa ut en planta i form af en ordentlig skola med undervisning i läsning, skrifning, räkning, geografi, sång etc. Skolan pågår sedan den 21 nov. med 5 läsdagar i veckan. Min hustru har skött undervisningen, biträdd af en infödd skollärare. Den senares tid har till det mesta upptagits af skrifning. Vi måste nämligen skrifva alla läroböcker för hand. Han har nu färdiga 10 exemplar af den första delen af den abc- och läsebok, som jag under min förra period utarbetade i Kaschgar. Men skolan är en så viktig gren af missionsarbetet, att ingen möda och inga kostnader äro för stora därför. Det är odlingsarbetet, som måste föregå sådden och skörden i stort.

Spridning af traktater och delar af Nya testamentet är likaså en betydelsefull sak i missionsarbetet. Det lilla förrådet af traktater — ett par hundra — är slut, och 110 delar af Nya Testamentet ha sålts i och omkring Jarkend, förutom ett 60-tal exemplar, som en molla mottagit i Kaschgar till försäljning, men hvilka sedan försåldes här af vår nydöpte broder, vår skollärare och en annan af dopskolans besökare. Utsädet är lifvets ord, och vi skola en dag skörda, om vi icke förtrötts.

Reparations- och byggnadsarbete har äfven under det förlidna året tagit min tid i anspråk. En del af de reparationer, hvartill medel voro anslagna 1905, hunnos ej med då utan ha utförts under förliden sommar. Nu ha vi så fint och bra här i

Jarkend, så vi ha t. o. m. trågolf i två rum. Den 29 nov. fingo vi inviga den nya prediko- och skol-lokalen. Ledsamt nog har den icke kunnat göras fullt färdig för det från början beräknade beloppet. Detta beror därpå, att staden Jarkend i våras härjades af en stor eldsvåda, hvilket gjorde, att allt byggnadsmaterial förliden sommar, då den förödda stadsdelen åter skulle byggas upp, steg högt öfver de vanliga priserna, som lagts till grund för kostnadsberäkningen. Lokalen är i alla fall, sådan den är, användbar tillsvidare. Det är blott en del putsningsarbete, som återstår, och detta hoppas jag, vi skola blifva satta i tillfälle att göra till våren.

I slutet af mars insjuknade min hustru i en häftig lunginflammation. De dagarna voro mörka och tunga, ty det syntes, som hade Gud ämnat taga henne bort. Som sänd från ofvan kom Törnqvist hit, då det var som sämst med henne, och bar med stort deltagande bekymren och mödorna med oss. Sedan de fått budskap om tillståndet till Kaschgar, var fru Högberg kärleksfull och uppoffrande nog att komma hit och hjälpa oss, tills min hustru blef något så när återställd, ty syster Ellen kunde ej längre uppskjuta sin afresa.

Hon lämnade Jarkend den 11 april. Mätte Gud välsigna vår kära syster och göra henne till välsignelse äfven i fortsättningen! Sedan fru Högberg den 11 maj äfven lämnat oss, voro vi ensamma med saknaden efter våra vänner och arbetet. Vi hade väntat att få ny hjälp hemifrån snart, men det dröjde ända till i början af november, då syster Elsa Andersson anlände. På sidan om språkstudierna har hon varit nog vänlig att taga hand om köks-göromålen, så att min hustru tills vidare skall mera odeladt kunna ägna sig åt skolan. Herren välsigne vår nya kamrat, och gifve han henne en lång och glädjeric arbetsdag i Central-Asien!

B. *Läkaremissionen.*

Sjukmottagning har i regel pågått alla söcken-dagar från kl. 8 f. m. till kl. 1 e. m. Under vinter-tiden har likväl mottagningen i de flesta fall börjat något senare, emedan sällan några patienter kommit så tidigt, och under sommaren åter, då patienterna börjat komma redan vid 5-tiden på morgonen, ha vi börjat före kl. 8 ibland. För öfrigt mottagas olycksfall och andra hastig hjälp påkallande sjuk-dömsfall hvilken tid på dygnet som helst. Jag har vid mottagningarna ansett mig böra införa en ny regel, som icke förut tillämpats här i Turkestan. Vi blefvo nämligen öfverlupna af en del nyfikna människor, som ingenting annat ville än se, hur många medicinburkar vi hade o. s. v. och så i för-bigående låta undersöka sig för att få veta, om de vore friska eller sjuka, eller om de möjligen skulle bli sjuka snart. Och så hände det ofta, att då någon rik person kom, trängde han sig in före de små barnen och de fattiga, äfven om dessa hade kommit långt förut. Allt det där har jag lyckats förekomma genom den anordningen, att en hvar, som söker mig i egenskap af läkare, först får i porten köpa en nummerad bricka för 4 öre. Och så få de komma in i tur och ordning. Blott om söndagarna ha inga inträdesafgifter tagits, utan de sjuka, som varit med på mötet, ha efteråt tagits emot afgiftsfritt.

Äfven i år har jag nödgats visa ifrån mig en del kirurgiska fall, därför att vi icke ha något sjuk-hus. I någon mån afhjälpes dock denna brist af ungdomsföreningens i Rörstrand frisäng, som står uppställd i medicinrummet. Den har under året börjat göra sin samarittjänst åt lidandets barn. De behandlade patienternas antal är 530. Af dessa ha de flesta återkommit flera eller färre gånger, så att mottagningarnas antal naturligtvis uppgått till denna siffra många gånger om. De mest förekom-

mande sjukdomarna ha varit hud- och könssjukdomar. Dessutom ha under detta år anmärkningsvärdt många fall af tuberkulos och spetälska varit att anteckna. En i Jarkend utomordentligt vanlig sjukdom är struma (halsknöl). Ehuru jag icke varit i tillfälle att samla siffror till stöd för en noggrann beräkning, vågar jag nästan påstå, att af Jarkends infödda befolkning 90 personer af 100 ha en större eller mindre halsknöl. Egendomligt är, att Marco Polo, som genomreste dessa trakter för omkring 700 år sedan, berättar, att denna sjukdom redan då var mycket vanlig i Jarkend.

I många fall får man som lön för mödan endast otack, men ofta visa patienterna också, en hvar på sitt sätt, att de äro glada och tacksamma för den hjälp, de erhållit. Från kinesisk sida har jag blifvit hedrad med en utmärkelse, som från deras synpunkt lär vara ganska aktningsvärd. Händelsen var, att en förnäm kinesisk fru länge hade legat sjuk, och man hade förgäfves sökt hjälp hos alla möjliga af landets läkare. Först då det var dem klart, att hon stod vid dödens port, kommo de hit. Det var ett rent kirurgiskt fall, och efter många om och men lyckades jag, därvid understödd af den sjuka själf, förmå dem att låta mig göra en operation. Människans själ har ju enligt deras åsikt sitt säte i magen, och att göra ett operativt ingrepp på en sådan plats kunde de inte tänka sig vara annat än liktydigt med att helt enkelt släppa ut denna odisputabelt mycket viktiga del af varelsen. Dessutom visste deras lärde intet fall i Kinas medicinska historia, där något sådant förekommit. När det var öfver och förbandet anlagts, hade de icke ord nog för sin förvåning öfver, att kvinnan ännu lefde. Och hvad bättre var, så blef hon inom kort frisk och kry. Så en vacker dag kom en procession tågande genom staden med ett stort sidenbanér, på hvilket händelsen var återgifven på kinesiska och turkiska, hvarvid jag förklarades vara den störste

läkare, som sedan urminnes tider funnits i det stora kinesiska riket. Till yttermera visso var detta bekräftadt med den store mandarinens stämpel. I spetsen gingo mandarinens trumpetare och trumslagare, utförande en mer ljudlig än harmonisk musik, och under afbrännande af fyrverkerier tågade hela ståten in på missionsstationen, där det vackra banéret under knäfall och andra ceremonier öfverlämnades till mig. Vid högtidliga tillfällen bruka vi hänga upp det öfver ingången.

Som ett slutord på årets sista dag vill jag tillägga, att året, som gått, har varit ett nådefullt Herrens år. Det stigande intresset där hemma har märkbart återverkat på arbetet här ute. Därför ett tack till alla de vänner, som med förböner och gåfvor jämte oss burit dagens tunga! På den stora skördens dag skola vi ock tillsammans jubla.

Statistisk öfversikt

öfver ställningen vid missionsstationerna i Centralkina den 1 januari 1907.

Stationer	Utsättningar		Antal missio- närer		Infödda medarbetare			Upptagna under år 1906				Afgångna under år 1906			Antal skolbarn		Behandlade sjuka	Inkomst af läkro- verksamheten	Församlingens gångvomedel						
	Man	Kvinnor	Kvinnor	Evangelister och med- hjällpare	Bibelkvinnor	Lärare och lärarinnor	Föräldrar vid äre- ts början	Döpta	Indytrade	Åter- upptagna	Döpt barn under året	berättigadt natvårds- vård	Summa	Döda	Utlästa	Summa				Under året döpta barn	Antal skolor	Gossar	Flickor		
Wuchang ...	4	2	2	6	1	4	144	13	1	—	—	—	14	6	2	8	150	1	4	57	45	—	—	247,15	
Ichang	6	2	2	7	1	2	210	33	—	—	—	—	34	2	3	11	233	2	2	28	34	—	—	166,00	
Shasi	5	2	2	7	1	2	71	53	4	—	—	—	57	3	1	6	122	5	2	24	27	—	—	199,21	
Macheng	2	2	—	2	—	1	22	—	—	—	—	—	—	—	—	—	22	—	—	—	—	—	—	—	
Huangchow ...	4	3	3	5	2	3	102	17	—	—	—	—	18	2	1	2	115	2	3	36	13	36	833	131,00	43,90
Summa	21	10	9	27	5	12	549	116	5	—	—	2	123	13	5	12	30	642	8	12	175	119	1,757	206,80	879,57

4. Missionen i Kaukasien.

Willh. Sarwe.

De behöfva icke gå bort; gifven
I dem att äta. Matt. 14: 16.

Vår frälsare var outtröttlig i att varkunna sig öfver de arma och elända. De behöfde *icke* gå bort. Hans lärjungar hade väl samma sinne, men de sågo på sina fem bröd och två fiskar, och det var för dem alldeles klart, att det icke förslog bland så många. Deras råd: »Skilj folket ifrån dig», syntes dem säkerligen mera enkelt och praktiskt. Men därpå svarar deras älskade Mästare: »*Gifven I dem att äta.*» Lärjungarne bringade sitt lilla förråd till Herren. Han såg upp mot himmelen och välsignade bröden och fiskarne. Alla blefvo mättade däraf, och lärjungarne fingo tolf korgar öfver. Om-sider lärde sig apostlarne att *i allt se upp till sin Gud* och *Frälsare*. Denna lärdom inskräppte de hos de första kristna. I helig nitälskan efterföljde dessa Kristi och apostlarnes exempel. Däri är att söka den oerhörda framgång, kristendomen hade under de första århundradena efter Kristus.

I vår tid har åter ett uppvaknande försports inom hela kristenheten. Det är måhända för sista gången — innan Kristus kommer i sin Faders härlighet, som vi upptagit kampen mot hedendom och otro. Sålänge vår tro är verksam i kärlek (Gal. 5: 6), skola vi blifva segrare.

Jag kom just på dessa tankar, när jag eftertänkte, huru verksamheten utvecklats inom Svenska Missionsförbundet. Våra älskade missionsvänner hålla ut år ifrån år, och behofven växa, växa allt mer och mer. Huru skulle det blifva, om vi icke såge upp mot himmelen och både Gud välsigna våra bröd och fiskar?

När jag jämte några andra bröder första gången (1882) reste ut, fingo vi många goda, praktiska för-

maningar af dåvarande styrelseledamöter. Därvid yttrade en af dem: »Somliga af eder ären förlovade. Men äfven uti det stycket måsten I vara beredda på försakelse. Dels äro missionsmedlen knappa, och dessutom kunna förhållandena dit I kommen vara sådana, att I såsom ogifta bättre kunnen tjäna Herrens sak.»

Men huru har det gått? Ingenting har fattats för någon af oss. Missionsvännerna äro ej fattigare nu än förr, missionärerna hafva i allmänhet lidit och försakat mindre, än de voro beredda på, och Svenska Missionsförbundet har mer än tolf korgar öfver.

Verksamheten i Kaukasien vidgar sig mer och mer. Synnerligast sista året hafva behofven på alla sätt gjort sig kännbara. Flera evangelister behöfdes för arbetet. Skolverksamheten är ett behof, som oemotståndligt tränger sig in på oss.

Broder Sohrab Sarkisjan har öppnat skola i Etschmiadzin. Den besökes hufvudsakligen af fattiga barn. De rikare hafva råd att fostra sina barn i sådana skolor, där de få lära sig att förakta Guds ord och sina föräldrars tro. Det var med stor ansträngning ofvannämnda skola öppnades förliden höst. Nu då den är i gång, ligger det oss om hjärtat, att den uppehåles. Nyttan af evangeliska skolor för de små barnen ligger i öppen dag. Vi anbefalla därför denna sak uti brödernas hågkomst.

Uti Baku hafva våra armeniska bröder med berömvärdt nit och uppoffring tagit det litterära arbetet om hand. Utom Patwakan Tarajantz intrössera sig bröderna A. Tarajantz, H. Melkumjantz och I. Tumanjantz därför.

Omkostnaderna för den armeniska tidningen Barilur, som redan utkommit ett år, hafva varit rätt stora. Men bröderna hafva icke förtröttats utan istället börjat utgifva Barilur — det glada budskapet — äfven på ryska. Efter sin återkomst från Sverige ingick broder Abraham M. Djehanjantz i

detta arbete. Efter hand är man påtänkt att utgifva traktater på tatariska, armeniska och ryska.

Den armeniska församlingen, som under de olyckor, som hemsökte Baku, nästan skingrades, har under året samlat sig åter. Inom denna krets liksom bland tyskarne och andra folk verkar nu Abr. M. Djehanjantz.

Bibelspridningen bland sjuka och fångar — särskildt i Tiflis — har äfven detta år pågått. Genom frivilliga bidrag hafva vi satts i tillfälle att dela ut testamentet på många olika språk. Härvid ligger dock mycken vikt vid att personligen tala med dem, som mottaga böckerna. Detta har dock icke lyckats, när det gällt fångarne. I denna sak har jag vändt mig till tvenne guvernörer men utan resultat.

Slutligen — strax före julen 1906 — samtalade jag med stadens polismästare om saken med den påföljd, att han åtog sig ansvaret att själf öfverlämna testamentena till läskunniga fångar. På julaftonen bringade jag honom för fångarne 400 ex. testamenten och delar därpå på ryska, polska, georgiska, judiska och tatariska.

Som skäl, hvarför det nekades mig tillträde till fångarne, anfördes deras upproriska sinnesstämning. Guvernören sade sig frukta för, att de personligen skulle förolämpa mig. Möjligen låg det någon sanning häri. Då jag var uppe hos polismästaren, lät denne förfråga sig om fångarnes förhållande. Det svarades, att man åter börjat hålla de sedvanliga gudstjänsterna i fångelset. Det hade alltså gått därhän, att man måst inställa dessa en tid.

Broder Margara Ter Asatoroff har mestadels uppehållit sig i Tiflis, där vi utom de armeniska mötena hållit sådana för tyskar, ryssar och jesider. Äfven georger och tatarer hafva besökt oss.

I arbetet bland jesiderna har äfven syriern Kascha Ibrahim varit behjälplig.

Våra ryska möten, hvilka besökts af allehanda

folk, hafva varit förenade med rätt mycket bekymmer. De hafva haft karaktären af samtalsmöten. Personer från skilda läger hafva deltagit däri. Det har ofta händt, att en och samma afton ortodoxe, lutheraner, baptister, molokaner, duchowni, tolstojaner och chlistoner uppträdt.

Bland frågor, som behandlats, må nämnas: Omvändelse till Gud, bibelns betydelse, de kristnas enhet, dop och nattvard, de kristnas förhållande till öfverheten, de tio buden, Fader vår etc. Meningen med dessa samtal har varit att mera allsidigt göra människorna bekanta med den Heliga skrift. Vi lefva här under sådana förhållanden, då det är alldeles nödvändigt att stilla sinnena inför *ordet*.

Evangelistverksamheten har fått tjäna till att tillgodose arbetet, särskildt å platser, där ingen stationerad predikant finnes. Broder Sohrab skrifver om iakttagelserna från sina resor i Eriwan- och Karsprovinserna: »I dessa trakter förspörjes ett uppvaknande. När man ger akt på förhållandena på detta stora evangeli fält, måste jag säga, att här behöfdes många evangelister, som kunde resa omkring — men hvarifrån taga dem. Vi bedja Gud, att han må sända ut trogna arbetare i sin skörd.»

Karsdistriktet har under året dessutom besökts af Asatoroff, Sarwe, Patwakan Tarajantz och I. Tumanjantz (från Askabad). Den sistnämnde hade vid sitt besök där i trakten förmånen att få tala uti en tatarisk moské. Han talar nämligen flytande arabiska, hvilket uti tatarernas ögon är någonting utomordentligt stort.

Staden Schuscha hade undertecknad glädjen att besöka först under december månad förlidet år. Värde dit hade under mera än ett års tid varit omöjliga att befara till följd af stridigheterna mellan tatarer och armenier. När jag reste fram där, tycktes dock allt åter vara stilla och godt. De kära bröderna voro så glada och tacksamma öfver besöket.

De hade genomgått många eldsprof den sista tiden, men de voro alla välbehållna och fröjdade sig öfver Herrens godhet. Eld och svärd hade härjat staden. Hundratals stora ruiner uti den bästa stadsdelen vittnade om förödelsen. Här hade nationalhatets demoner huserat. På andra ställen i landet ha politiska stridigheter och klasshat haft samma följder. Ve det land, hvarest den ene medborgaren står i harnesk mot den andra. *Det* är mycket svårare att uthärda än ett vanligt krig. Må Gud i sin godhet förskona vårt kära svenska folk därifrån! Hjälpe han äfven Ryssland ur detta hemska läge!

Bröderna i Transkaspien hafva besökts af mig och broder Patwakan Tarajantz. Det har därvid gladt oss att se, huru arbetet nu utvecklar sig i Askabad. Det är i synnerhet genom I. Tumanjantz arbetet utvecklat sig så, att de nu hafva regelbundna möten. Nämnde broder har i sitt hem öppnat en rätt stor sal därför.

I Merw var det något bättre mot förra gången jag var där. Vi höllo flera möten hos en handlare Ter Goukasoff, men där är ännu ingen som fortfarande kan hålla i med mötena.

Innan jag afslutar, måste jag med några ord omnämna missionen bland våra ryska bröder. Förliden vår besökte jag norra Kaukasien och reste omkring en längre tid i Koubanski-Stawropolski- och Tereksdistrikten. Det var ett stort, vidt fält för arbete. Vi befinna oss i visst afseende ännu i »öknen» härute i Ryssland. Synnerligast är det brist på evangelister och medel. De troende komma dock tillsammans, tala, sjunga och bedja efter den nåd Herren gifver.

Vår konferens i Astrachanka i november månad var besökt af delegater från flera provinser. Intresset för Guds sak är mycket stort, men våra krafter äro ännu svaga. Om arbetet får fortgå i enighet och gudsfruktan, kan det dock med tiden

blifva stort och kraftigt. Men ännu behöfver det stödjas såväl genom medel som personlig hjälp. Jag vill därför rekommendera denna verksamhetsgren uti våra missionsvänners åtanke.

Trofäst är Herren, som kallat oss till sina medarbetare i Vingården. När han bjuder: »*Gifven I dem att äta*», så skänker han ock sin himmelska välsignelse åt verket.

5. Missionen i Persien.

Af *Elin Sundvall*.

»Så är ock icke eder himmelske Faders vilja, att en enda af dessa små skall förtappas.» Matt. 18: 14.

Då jag tänkte berätta något om verksamheten här i Salmast, fick jag just detta trösterika språk såsom en fast grund. Herren gifve oss, sina vittnen, att hafva samma vilja ej blott i tanken utan i verksamheten. Då man blickar ut ibland folkskarorna, som äro skapade för himmelen, och ser hvilket mörker och nöd, som är rådande och som fördöljer det sanna ljuset, då ängslas man och frågar: När skall rättfärdighetens sol lysa äfven här. Människorna tyckas vara alldeles sorglösa för sin själ och sträfva blott för detta timliga, som så hastigt försvinner.

Då jag sist skref till årsberättelsen, hade jag att tala om barnhemmet. Nu är, såsom missionsvännerna veta, barnhemmet tillsvidare upplöst sedan juni månad förra året. Ett par af barnen blefvo emottagna på barnhemmet i Urmiah, som tyskarne hafva för syriska flickor. De andra barnen hade släktingar att komma till. Min önskan var, att barnhemmet skulle förflyttas till annan ort, men emedan jag hade löfte om hemresa, och ingen an-

nan fanns att öfvertaga hemmet, så beslöts, att barnhemmet i Salmast skulle nedläggas. Det är alltid smärtsamt att skiljas från hvarandra här i tåredalen, men Herren hjälper igenom alla bekymmer och styr allt till det bästa.

Våra möten ha på samma sätt som förut fortsatts här på hemmet, och äfven efter min flyttning skola mötena fortsätta såsom förut. Missionärerna i Tabris hafva hyrt bostaden, och deras syriske predikant skall flytta hit. Under året hafva vi haft besök af missionärer från Tabris: doktor Wright, mrs Van Hock, som bodde här på hemmet några veckor, samt mr Pettman. Min verksamhet, sedan barnhemmet upphört, har mest varit att besöka andra platser, armeniska, turkiska och kurdiska byar. Där har jag haft möten för kvinnor samt äfven hjälpt sjuka med medicin, där ingen läkarehjälp funnits. Så var det uti Kurdistan, i provinsen Sämna, där endast kurer äro bosatta. Ingen finnes, som verkar ibland dem. De hafva den muhammedanska läran samt äro röfvere till yrket. Det sade de själfva till oss. De äro ett starkt och frimodigt bergfolk och dricka aldrig vin eller starka drycker. De äro gästvänliga, och man är utan fruktan, då man blifvit deras gäst. De mottogo oss med handen på sitt öga, ett vanligt sätt ibland dem. De lefva mycket enkelt. Ej en möbel finnes i deras hem, intet fönster, blott gluggar för ljuset och röken att komma in och ut. Alla uti familjen äta tillsammans uti ett lerkärl, brödet brytes i skålen, och så hålles soppan därpå. Det hela ätes med fingrarne. Ladugård och boningsrum äro byggda tillsammans. Det hände på ställen, där jag gästade, att kreaturen måste gå igenom rummet för att komma in till sin plats. På ett ställe var en stor kalf bunden i samma rum strax intill min sofplats.

I tre veckor under november voro vi uti Kurdistan, jag, missionärernas kolportör samt min tjänarinna (båda armenier). Vi besökte 9 byar, gingo

från by till by till fots samt hade ett par åsnor eller en stut för vår packning. I Sämman finnas öfver 150 byar, sades det. I de byar, vi besökte, hade de ej haft besök af någon missionär förut. De voro mycket förvånade att se oss, och ute eller inne hade vi alltid fullt med nyfikna omkring oss. Då vi hade vår måltid, måste vi sätta en stock för dörren för att få ro en stund. Många fingo hjälp af mig för sina krämpor. De voro mycket tack-samma och buro till oss bränsle, bröd, smör, mjölk, ägg, höns etc. Stilla hörde de äfven på, då vi talade Guds ord till dem.

Mycket vore att berätta därifrån, men det blefve för långt, fruktar jag. Ett önskar jag dock få säga till eder, dyra missionsvänner: Glömmen ej dessa förvildade kurder! Bedjen för dem till missionens Herre och gören något för att äfven de måtte få del af det dyrbara evangelium till frälsning från synd och mörker. Det är Herrens Jesu vilja, att äfven dessa icke skola bli förtappade. Tiden är kort och ärendet skyndsamt. Lönen därför skall ej uteblifva.

Bedjen för mig och arbetet här på dessa mörka platser.

6. Missionen i Petersburg.

Af *J. A. Nyman.*

Tiden att insända bidraget för årsberättelsen är åter inne. Främst har jag då orsak att tacka Herren för hans nådiga beskydd och faderliga godhet mot oss under det förflutna året. »God är Herren, och hans nåd varar evinnerligen.»

Om verksamheten kan jag säga, att den fortgått på samma sätt som under det föregående året. Några större väckelser hafva ej försports, men Guds

ord har dock icke varit utan frukt. Några själar hafva äfven i år hos Herren sökt och funnit frid, och de på Jesus troende hafva blifvit bevarade. Särskildt under senare delen af året har jag haft glädje af våra finnar här. Vid årsskiftet höllos under tre veckors tid möten dagligen och mycket folk samlades till dessa. Flera öfver sina synder bekymrade hafva vi fått bedja med, och några nyomvända hafva under året inträdt i vår finska församling. Under seglationstiden öfvervoros våra finska möten äfven af 331 finsktalande sjömän.

Bland de svensktalande här är verksamheten nu ungefär på samma ståndpunkt som i fjol. De gamla vännerna stå kvar och äro trofasta, men någon tillökning har icke skett hvarken i församlingen eller bland åhörarna.

Missionär Törnblom, som arbetade under sommaren bland skandinaviska sjömän här, torde kunna redogöra för verksamheten bland dem.

Kronstadt har hela det förflutna året varit förklaradt i krigstillstånd, hvarför några möten där icke kunnat hållas. Den verksamaste af våra vänner därstädes, hvilken genom sin tjänst tvingades att medelbart medverka vid exekutionen af till döden dömda politiska brottslingar, kände detta så pinsamt, att han tog afsked och med sin familj flyttade öfver till hemlandet. Likaså hafva några öfriga vänner nödgats lämna orten, hvarför i vår verksamhet därstädes för närvarande råder stillestånd.

På landsbygden har verksamheten gjort framsteg och vunnit större stadga, trots särskilda svårigheter. Den politiska agitationen och inbördes striden fortgår i riket såsom förr och gör lifvet på alla områden osäkert — det religiösa icke undantaget. Hos en del af det luterska prästerskapet, inom hvilket sorgligt nog det finnes oomvända, anses vi och vår verksamhet vara af ondo, och därför böra vi af alla krafter motarbetas. Det verksamaste me-

del man kunnat använda emot oss har varit att angifva oss hos myndigheterna såsom de där bedrifva illegal verksamhet. Detta medel har alltid tillgräpits, då vi under de 26 år, missionsverksamheten fortgått här, försökt och det förunnats oss att utvidga arbetsfältet samt någon märkbar framgång vunnits. I februari månad förlidet år fingo vi senast erfara, hvad nu sagts. I en finsk by i Ingermanland anordnades då ett större möte, hvartill fem predikanter och mycket folk samlats. Kyrkoherden i socknen fick veta om mötet och anmälde skriftligen därom för polismyndigheterna, namngaf predikanterna och anhöll om deras fängslande. Myndigheterna trodde nu, att vi voro farliga personer, samt sände genast två detektiver och fem beväpnade soldater för att hindra mötet och fängsla ledarena. Det hela såg i början hemskt ut men slutade dock icke värre än att, sedan vi alla under två dagars tid stått under polisuppsikt och blifvit underkastade särskilda polisförhör, vi åter frigåfvos men tillsades att icke hålla möten, förrän kejsrerliga duman öppnas i april. Vi repade åter mod och pålyste nytt möte till juni månad. På detta möte, som icke stördes af polis, beslöts bilda »Ingermanlands missionsförening», till hvars ordförande underreknad valdes och till predikant evangelisten Abraham Terävä. Denna förening är, tänker jag, den minsta och svagaste missionsförening i världen, ty den räknar blott 81 medlemmar, alla medellösa och boende i 21 från hvarandra långt skilda byar. Föreningen har dock ett högt mål och ett vidstäckt verksamhetsfält — hela Ingermanland — framför sig. Brist på medel och personliga krafter har gjort, att vi ännu icke hunnit långt. Då min begäran om hjälp för Abraham Terävä för att sätta honom i tillfälle att besöka missionsskolan i Tammerfors af konferensen i fjol afslogs, åtog sig några personer i Finland att bispringa honom, hvarför han för närvarande genomgår kursen i nämnda skola.

Då jag, sedan Törnblom reste härifrån, är bunden såsom förr af verksamheten i St. Petersburg, hafva byarna icke besökts af någon annan än vår bibelkvinna, tills nyligen vår evangelist Henrik Püparinen begifvit sig ut på arbetsfältet. Till sommaren blir åter broder Terävä ledig och kan då helt ägna sig åt predikandet. Hade vi då medel, så att vi i fortsättningen kunde underhålla broder Püparinen, så skulle helt visst mer än förr kunna uträttas. Denna sak ligger särskildt på mitt hjärta, ty folket i Ingermanland hungrar efter Guds ord. Och ve oss, om vi ej gifva dem det nu, då en större frihet erbjudits, innan den modärna otron och gudsförnekelsen vinner insteg bland dem.

Vi vilja ej med tystnad förbigå den verksamhet, som pågår bland de unga i »Christian Endeavor»-föreningen. Intresset för denna har visat sig ganska lifligt, och veckomötena hafva varit väl besökta. Det är välsignelserikt att utså det lefvande ordets säde i de ungas hjärtan; frukterna skola förvisso ej uteblifva.

Medvetna om de brister, som häfta vid vårt arbete, se vi upp till Herren i tro och hopp, glada öfver att det förunnas oss att vara med i arbetet för själars frälsning och tacksamma öfver den välsignelse, han därunder låtit oss erfara, och bedja Gud om nåd och kraft att alltmer skickliggöras i hans tjänst. Allt hvad oss beskärts under de förflutna åren, är af nåd, och på denna bygga vi verksamheten i St. Petersburg äfven i fortsättningen.

7. Sjömansmissionen i Sunderland.

Föreståndare: *C. O. Orest.*

Mången gång har jag hört sägas, att ju äldre man blir, desto fortare går tiden, men sanningen

däraf har för min personliga del aldrig blifvit så verklig som just nu, då jag till min stora öfverraskning förnimmer, att ett år redan har gått, sedan jag sände en kort redogörelse för vår årsberättelse. Det ena året efter det andra flyr med en sådan försvinnande hastighet, att man med förundran frågar sig: Kan det vara möjligt, att det är så lång tid, sedan det och det skedde o. s. v. Detta gifver anledning till rätt allvarliga och själfpröfvande tankar. Då man vet, att man med hvarje dag blir äldre och närmar sig den stund, då man skall bryta upp för att skiljas hädan, så tränga sig osökt på en sådana frågor som dessa: Har du under årets lopp kommit närmare Gud? Har du blifvit mera kärleksfull, ödmjuk, själfuppoffrande och mera brinnande i anden för själars frälsning? Har ditt lif och din vandel, dina ord och handlingar lämnat sådana spår efter sig, att du ingenting behöfver ångra, då du skall göra räkenskap för det förflyttna? Du kan ju icke stå stilla, utan du måste gå antingen framåt eller tillbaka på det andliga området. Har du verkligen gått framåt? Man känner sig tillintetgjord vid besvarandet af dessa frågor. Man är färdig att ropa: Gud miskunda dig! Herre, du vet allting, du vet, att jag älskar dig. Helga, rena och fostra mig mer och mer för det verk, hvar till du har kallat mig.

Ofta kännes det nedslående, att man får se så få synliga frukter, då man arbetar bland sjömän. Dock har man det hoppet, att Herrens ord icke skall komma fåfängt tillbaka, utan att det skall bära frukt i sinom tid, i synnerhet om vi under bön till Gud frambära det med ett sannskyldigt hjärta i full trosvisshet. Kan man blott få dem tillsammans att höra Guds ord, så få vi sedan lämna resultatet i Herrens hand. — Antalet åhörare har varit ungefär detsamma som under föregående år eller 5,450. Det blir i medeltal 81 för hvarje söndag, sammanlagdt för- och eftermiddag, samt 24 för

hvarje tordagsafton. Det är att märka, att icke alla dessa varit sjömän utan äfven på platsen boende skandinaver, hvilka dock utgjort det mindre antalet.

De svenska fartyg, hvilka under året besökt Sunderland, hafva varit

Ångbåtar	260
Segelfartyg	40

Danska och norska tillsammans något öfver 300.

Läsrummet har varit besökt af 3,120 sjömän. 839 bref hafva af dem blifvit skrifna till vänner och anförvanter därhemma.

Våra böne- och uppbyggelsemöten för troende och sådana, som varit påverkade af Herrens ord, hafva vi fortsättningsvis haft i vårt hem hvarje tisdagsafton, då vi ofta fått känna Herrens närvaro på ett mera förnimbart sätt.

För vårt läsrum hafva vi erhållit följande tidningar, för hvilka vi å sjömannens vägnar vilja framföra ett hjärtligt tack:

Missionsförbundet,
 Skånes Missionssällskaps tidning,
 Göteborgs Veckotidning,
 Brefdufvan,
 Sjömansvännen från Fosterlandsstiftelsen,
 Sjömansvännen från Finland,
 Hemvännen från Finland,
 Svenska Sändebudet,
 Svenska Stridsropet,
 Svenska Morgonbladet,
 Göteborgs Handelstidning,
 Kristeligt Dagblad och
 Morgenbladet.

Alla dessa få vi gratis med undatag af att vi betala postportot för de 4 sistnämnda.

Till alla våra och sjömannens vänner, hvilka sändt pänningar och julgåfvor till sjömansfesterna, äro vi innerligt tacksamma. Jag vet ej, om vi

någon gång förut delat ut så många julklappar som i år.

Förutom den stora festen, som vi vanligtvis hafva i den gamla Seamens Hall annandag jul, hade vi i år flera mindre fester i kyrkan och lärummet. De voro anordnade för de besättningar, hvilka kommit efter jul och icke haft tillfälle att vara med på någon fest under helgen.

En stor hjälp och uppmuntran i arbetet har jag haft af våra studerande bröder, som bereda sig för missionskallet. Kand. G. Palmaer från London var här en vecka under påsken förlidet år. Missionär K. Nilsson, som nu redan framkommit till Kina, deltog kraftigt i verksamheten under de tre månader, han var här. Stud. Franzén glädde oss med ett besök under julen. Dessutom tjänstgjorde min gamle vän C. Hasselström från Liverpool ett par söndagar under sommaren, då jag var borta. Och Gud har välsignat alla dessa bröders vittnesbörd.

Våra finanser hafva i år ställt sig något anorlunda än förut. Inkomsterna, hvilka inbragts genom kollekter och subskriptioner, hafva något öfverstigit förra årets samt utgöra 1,383 kronor, däremot utgifterna hafva uppgått till 1,936 kronor, beroende därpå, att vi haft diverse reparationer samt inköpt nödiga husgerådsartiklar såsom bord och bänkar, kokkärl, téserviser m. m. för våra fester, hvilka saker vi alltid förut nödgats låna. Som vi hade 356 kronor i behållning från de föregående åren, blir vår kassabrist endast 197 kr., som vi med Guds hjälp hoppas få in under den närmaste framtiden. Såsom Herren hitintills har hulpt, skall han ock framdeles hjälpa! — Räkenskaperna, hvilka äro utgifna på engelska och vederbörligen granskade, komma att tillställas Svenska Missionsförbundets styrelse särskildt.

8. Skandinaviska West-End-missionen.

Föreståndare: C. J. Engvall.

Bröder, mitt hjärtas önskan och begär till Gud är för dem, att de må blifva frälsta. Rom. 10: 6.

Paulus framhöll vid flera tillfällen, att han af Kristus blifvit kallad till att särskildt vara hedningarnas apostel, och han fröjdades öfver att hafva fått det till sin lifsuppgift. Han glömde emellertid icke därför sitt eget folk, sina anförvanter efter köttet. Nej, tvärtom låg deras frälsning honom varmt om hjärtat, såsom ofvan anförda ord vittnar, hvarmed också hans lif i allt stämde öfverens. Hvert helst han kom; uppsökte han *först* dem. Så böra äfven vi, under det vi med ifver verka för judars, muhammedaners och hedningars frälsning, likasom Paulus brinna af nitälskan för vårt eget folks väl. Vi komma då ej att betrakta arbetet bland våra sjömän och öfriga landsmän i främmande land likgiltigt eller som en bisak, nej, vi skola tvärtom då *först* söka deras välfärd.

Missionsvännerna inom Svenska Missionsförbundet hafva också varit besjälade af detta sinne, och det kom dem att för 10 år sedan hörsamma det då för tredje gången från våra landsmän i London *till dem* kommande ropet: »Kom hit öfver och hjälp oss», i det de vid konferensen 1896 beslöto att sända mig hit för att upptaga missionsarbetet bland skandinaver här.

I 10 år har således arbetet nu fortgått. Blicka vi tillbaka på dessa 10 år, hafva vi stor orsak att glädjas och fröjdas. Svårigheter af flera slag hafva mött, svårigheter, som man ej ens kunde hafva en aning om, men Herren har hjälpt i allt. Nödvändiga medel hafva inlutit, ehuru det ej är litet, som behöfs. Jämföra vi ställningen nu och då vi för 10 år sedan begynte — o, hvilken skillnad i många

afseenden. Jag blef då ofta bemött vid mina besök på verkstäderna med hån och gyckel. Nu äro de alltid vänliga och tacka mig ofta, för att jag ej glömmer dem. När jag besökte våra bättre lottade landsmän för att få något bidrag, fick jag oftast ej se dem, och de gjorde alla möjliga invändningar, ja, sade bestämdt ifrån, att de ej ville gifva till sådant. Nu bemöta de mig mycket förekommande, bedja mig komma in i sina privata kontor, göra allehanda frågor om huru verksamheten går, säga sig hafva hört, att det är ett godt arbete, som utföres, att det är dem ett nöje att gifva o. s. v. Flera stycken höjde i år sina bidrag från £ 1.0.0 till £ 2.0.0.

Under första året var det blott några få troende, som besökte och togo del i vår mission, 6 familjer och en 5 eller 6 unga. Nu hafva vi jämförelsevis en stor skara unga. För 3 år sedan sammanslöto vännerna sig till en liten missionskrets, »Senapskornet». I denna hafva 93 personer varit inskrifna som medlemmar. Af dessa ha, så vidt man af deras egen bekännelse kan döma, öfver 30 lämnat sig åt Gud, sedan de kommo till London, och de äro ej de enda. De flesta äro unga och stanna i regel blott någon tid i London. Af Senapskornets 93 medlemmar hafva 50 redan rest härifrån. Vi hafva således en mycket växlande publik och vännkrets. Men det, att våra unga män, som fara ut för att förkofra sig i sina yrken, och våra unga kvinnor, som komma och söka plats, blott stanna något år, gör det ej mindre viktigt, att vi söka taga vara på dem, att de ej i denna stora stad med dess många frestelser må blifva ruinerade. Och Herren vare lof, vårt arbete har ej varit förgäfves.

Att de ej stanna här gör emellertid, att vi ej kunna vänta få någon stor och kraftig förening. Nej, det är att jämföra med sjömansmissionen. Vi sörja emellertid ej öfver, att våra unga vänner lämna oss och resa hem igen till fosterlandet i nordn.

Nej, vi tvärtom glädjas däröfver samt hoppas och bedja, att de må blifva till välsignelse i hemlandet.

Många äro ock de, som skrifvit och uttryckt sin tacksamhet för den hjälp, de fingo, och den trefnad, som bereddes dem här, men det är blott rum att anföra några få: »Hjärtligt tack för de dagar, jag hade nöjet att bo i missionshemmet. Det var angenäma dagar.» »Hjärtligt tack för all den vänlighet och trefnad, som bereddes mig i missionshemmet under min vistelse i London. Det var oförgätliga stunder, som sent skola glömmas.» »Kære Herr og fru Engvall. Hjertlig tak for all godt jeg modtog hos Eder under mit Ophold i London. Det er mig en Fryd at tænke paa de mange hyggelige Timmer jeg tilbrakte hos Eder. Jeg takker Gud, at Han førte mig sammen med Eder, og det er min Bøn, at dette Sted framdeles maa være et Tilflugtssted for all dem, som i Sandhed vil søge Samfund med Gud och hans Börn. Modtag min bedste Hilsen. Eders heng. S. P. J—n.»

Hvad verksamheten under det sista året angår, har den fortgått enligt samma plan som förut. Hvarje söndag kl. 5 e. m. hafva vi bönemöte, kl. 5.30 predikan och på torsdagar kl. 8.30 e. m. bibelläsning och bönemöte. Dessa, i synnerhet predikningarna, äro i regel väl besökta. På bibelläsningarna är det mera växlande, beroende på att våra handtverkare vissa tider på året hafva så brådtom, att få af dem kunna komma. På våren och hösten hade vi ett missionsmöte och en missionsvecka med evangeliska möten hvarje kväll. En söndags- och en lördagskväll i månaden hafva vi vittnesbörds-möten, hvilka varit särdeles välsignade. Vid dessa nu omnämnda uppbyggelsemöten har jag haft god hjälp af missionärerna J. I. Landsman och Elof Franzén, studeranden Georg Palmær, pastor J. Lindskog samt åtskilliga resande bröder från Skandinavien utom flera af vännerna här. Det är således ej få, som här efter den nåd, Gud gifvit, utsätt den goda

säden, och Gud har, lofvadt vare hans namn, väl-signat det, så att det burit frukt. Att mera skulle kunna gjorts för Herren och flera vunnits, om vi alltid varit brinnande i anden, inse vi alltför väl. Vi känna därför, på samma gång vi tacka och lofva Herren för den välsignelse, vi fått se, ett djupt be-hof af att bedja Herren göra oss mera andeupp-fyllda och trognare under det nya året.

En lördagskväll i månaden hafva vi ett s. k. månadssamkväm med omväxlande program, sång och musik, deklamation och föredrag samt kaffe. Under sista tiden hafva vi haft mest sång och musik. Tre mycket musikaliska systrar, fröknarna Petterson från Lindesberg, som vistats i London, hafva gladt och villigt tjänat oss med sina gåfvor. Dessutom hafva fröknarna Maja Kjöler och L. Peterson sjungit för oss, och pianisten herr A. Roth spelat. Dessa aftnar hafva varit välbesökta.

Under vintermånaderna oktober—april hafva vi på onsdagarna haft laternaförevisning, diskussion eller föredrag öfver olika ämnen såsom »Tvifvel», »Keswickkonferensen», »Väckelsen i Wales», »Kongo», »Kaschgar», »Patriotism och Kosmopolitanism» o. s. v. Vid dessa hafva utom ofvannämnda, pastorerna Brun-din, A. Bergh, H. Horneman, herr och fru Welin m. fl. hjälpt till.

Bland mera bemärkta möten under året vill jag nämna årsmötet, då vi hade besök af ärkebiskop J. A. Ekman, som höll högtidstalet; K. F. U. M:s 10:e årsfest, då vi genom prins Bernadotte erhö-lo ett lyckönskningstelegram från Förbundsstyrelsen i Sverige, samt julfesten annandag jul. Den sist-nämnda, som nu vanligen besökes af mellan 400 och 500 personer, hölls i Whitefields Congregational Church, emedan vår plats är för liten. Vid festen höllos korta tal, hvarjämte sång och musik före-kommo. Till förfriskning serverades kaffe och frukt. Den för nordbon så kära julgranen, som var äkta

svensk, saknades ej och väckte utan tvifvel till lif många minnen från barndoms hemmet i Norden.

I samband med vår mission finnes en liten krets, »Hednavärldens vänner», som har möte en gång i månaden för att väcka och underhålla intresset för hednamissionen. Då läses bref eller hålles föredrag om missionen samt bön. Vi äro rätt ofta i tillfälle att höra missionärer på väg ut till eller hem från sina missionsfält. I vinter har broder Elof Franzén, som skall till Kina, hållit några missionsföredrag om Hudson Taylor, Brödraförsamlingen och Madagaskar. Vi samla äfven medel för missionen, och då intresset alltid är större, om man har något visst mål, hafva vi i några år underhållit två infödda evangelister i Kongo.

K. F. U. M. och K. F. U. K. hafva båda fortsatt med sina respektive möten för unga kvinnor och unga män. Som jag i förra årsberättelsen omnämnde, hade K. F. U. M. just då blifvit rekonstruerad i december 1905 efter att en kort tid förut på grund af bristande intresse och medlemmar blifvit upplöst. Sedan dess ha många varit inskrifna, af hvilka dock en stor del redan lämnat London. K. F. U. M:s program har under sista året varit följande: Första söndagen i månaden kl. 7.15 e. m. månadmöte med korta tal, uppläsningar och deklamation, andra söndagen kl. 7.15 e. m. bibelsamtal, 2 onsdagskvällar diskussion eller föredrag, tisdagskvällar sällskapsafton med gemensam supé kl. 9 e. m. samt möte en lördagskväll. Som det finnes så många unga män, har föreningen ett stort arbetsfält, och det är glädjande att finna, att intresset stigit.

Läsrummet, som är öppet alla dagar från 3 till 10 e. m., har äfven i år varit rikligt försedt med tidningar genom tidningsredaktioners och enskilda personers välvilja.

Biblioteket har genom gåfvor blifvit betydligt förökadt, så att vi nu hafva omkring 500 band.

Utom många mindre gåfvor från flera vänner hemma i Sverige hafva vi fått mottaga ett par större bidrag från d:r Arvid Kellgren här i London och herr Harald Bildt, son till förre ministern här i London. Den senare sände oss böcker till ett värde af 350 kr. enligt löfte, som han gaf, då han var här.

Under sommarmånaderna, då de flesta veckomötena med undantag af bibelläsningarna på torsdagarna äro inställda, anordnas om lördags e. m. och »bankholldagar» utfärder till någon af de större parkerna i förstäderna. För dem, som få tillbringa hela veckan från tidigt om morgonen till sent på kvällen instängda på skräddarbordet eller vid hyffelbänken i en verkstad eller vid pulpeten på kontor i det rökiga London, är det skönt att få komma ut och röra på sig i den fria, härliga Guds natur. Dessa utfärder hafva därför varit omfattade med lifligt och allmänt intresse, och de bidraga i ej ringa mån till att hålla vännerna tillsammans. Likasom under förra året voro vi inbjudna ett par gånger till Dulwich af vännerna Kattenhop och till Skandinaviska Sjömanshemmet af vännerna Welins, hvilka alltjämt taga stort intresse i vår mission här.

En annan gren af missionsarbetet, som vi också vilja omnämna, är sjukbesök. Här i London finnas många sjukhus, i hvilka skandinaver allt emellanåt ligga, men det finnes ett, Greenwich sjukhus för sjömän, där det alltid finnes mellan 20 och 30 skandinaviska sjömän. Hvarje söndag samlas kl. 2 e. m. en del unga män och kvinnor i vår missionslokal, och efter ett kort bönemöte fördela de sig på de olika sjukhusen. Somliga söndagar kan det vara en 5 eller 6 sjukhus att besöka, andra kanske blott 2. Det är glädjande att finna, att det är rätt många, som taga del i detta kärleksarbete. De sjuka äro mycket glada och tacksamma öfver att få besök och att få tidningar och skrifter att läsa, de, som få ligga i månader borta från hem och vänner.

Under de sista åren har jag ej haft tid att be-

söka sjukhusen så mycket som förr, men på sjömanshemmet har jag som vanligt haft möte hvarje vecka.

Utgifterna för missionen här, lokal, skatter, kol och gas, tryckning m. m. hafva gått till £ 300, hvilket ju ej är litet, men allt är dyrt i London. Inkomsterna hafva varit £ 50 från Svenska Missionsförbundet, genom kollekt, försäljning samt uthyrning af rum £ 70. Sedan gifva ingenjör A. Welin och herr von Braun £ 30 hvardera, hvilket tillsammans gör £ 180, hvadan ytterligare £ 120 måste insamlas. I år har, trots stor offervillighet å mångens sida, en brist å £ 17 uppstått. Vi äro emellertid öfvertygade, att, då detta blir känt, vänner af arbetet här skola nu liksom förr skynda att fylla bristen. Till alla, som på ett eller annat sätt understödt och deltagit i arbetet, vilja vi uttala ett hjärtligt tack. Som vi ej utan eder hjälp kunna fortsätta denna behöfliga och välsignelserika verksamhet bland våra landsmän, hoppas vi, att I äfven under det nya året skolen på allt sätt understödja densamma.

Bröder, förtröttens icke att göra godt!

Stadgar för Svenska Missionsförbundet,

antagna vid ombudens sammanträde i Stockholm den 7
juni 1906.

Första kapitlet.

Svenska Missionsförbundets ändamål och ledning.

§ 1.

Svenska Missionsförbundets ändamål är att förena kristna missionsföreningar och församlingar i landet till gemensam verksamhet för såväl inre som yttre mission, äfvensom bereda en hvar tillfälle att genom personligt arbete, gåfvor, testamenten eller annorledes bidraga till evangelii spridning.

§ 2.

De kristna missionsföreningar eller församlingar, som vilja ingå såsom medlemmar i Missionsförbundet, göra därom anmälan till dess expedition, insände uppgift på antalet af sina medlemmar samt namnen på sin styrelses ordförande och församlingens föreståndare jämte dessas adresser; bifoge därtjämte ett exemplar af sina stadgar, där sådana äro antagna. Öfver gjord anmälan fattar Missionsförbundet beslut vid nästkommande konferens.

§ 3.

Ledningen af Missionsförbundets angelägenheter utöfvas af dess medlemmar genom befullmäktigade ombud, hvilka sammanträda en gång om året till konferens på tid och ort, som för hvar år af ombuden eller på deras uppdrag af i nästföljande § omnämnda styrelse bestämmas.

I sammanhang med konferensen anordnas af styrelsen ett allmänt missionsmöte.

§ 4.

Vid konferensen utse ombuden

1:o. En styrelse, bestående af tolf ledamöter och fyra suppleanter, hvilken äger att verkställa ombudens beslut samt

själf besluta i frågor, som under tiden mellan konferenserna uppstå och icke kunna till nästa konferens uppskjutas. Halva antalet ledamöter och suppleanter ställas under omval hvarannat år;

2:o. Två revisorer och två revisorssuppleanter;

3:o. Fyra ledamöter i skolstyrelsen och två suppleanter;

4:o. Distriktsföreståndare.

Styrelsens ordinarie ledamöter väljas med slutna sedlar. Öfriga val kunna, om konferensen så beslutar, ske med öppen omröstning.

De nyvalda styrelseledamöterna och suppleanterna tillträda sin befattning, så snart valet är förrättadt.

Uppstår förfall för någon af revisorerna eller deras suppleanter, äger revisionen att komplettera sig själf.

§ 5.

Sedan val af styrelse är förrättadt, bestämmer konferensen genom omröstning med slutna sedlar, hvilken af styrelsens medlemmar, som skall vara dess ordförande.

Styrelsen väljer inom sig vice ordförande och utser sekreterare, kassör, två kassakontrollanter samt nödiga kontorsbiträden. Sekreterare och kassör utses på obestämd tid med sex månaders uppsägning.

Styrelsen utser vidare ett missionsutskott af sju, såvidt möjligt i Stockholm eller i dess närhet boende, ledamöter, hvilket äger att sköta de löpande ärendena samt de angelägenheter, som till detsamma af styrelsen hänskjutas.

För att beslut skall kunna fattas, böra vid styrelsens sammanträden minst 8 och vid missionsutskottets sammanträden minst 4 ledamöter vara närvarande och i frågans afgörande deltaga.

§ 6.

Mom. 1. Ordföranden eller, i händelse af förfall för honom, vice ordföranden äger att själf eller genom lagligen befullmäktigadt ombud hos samtliga öfver- och underdomstolar, exkutionssäten och öfriga myndigheter anhängiggöra, utföra och bevaka talan för Svenska Missionsförbundet, hvarjämte å Svenska Missionsförbundet ågångna stämningar eller domstolars och myndigheters beslut, som skola detsamma meddelas, må med bindande verkan för Svenska Missionsförbundet delgifvas ordföranden eller, i händelse af förfall för honom, vice ordföranden.

Mom. 2. Ordföranden eller, i händelse af förfall för honom, vice ordföranden äger ock att, med kontrasignation af sekreteraren, teckna Svenska Missionsförbundets namn å alla handlingar, som röra Svenska Missionsförbundets pen-

ningetransaktioner eller andra angelägenheter, dock att skuldförbindelser i Svenska Missionsförbundets namn icke må utfärdas utan på grund af styrelsens beslut i hvarje särskildt fall.

§ 7.

Styrelsen mottager och förvaltar genom sin kassör alla medel, som till Missionsförbundet insamlas, samt ansvarar gemensamt inför konferensen för alla sina beslut såväl angående medlens förvaltning och användning som rörande alla öfriga åtgärder, hvilka af densamma vidtagas.

Missionsförbundets räkenskaper avslutas för kalenderår.

§ 8.

Styrelsen afgifver till revisorerna årligen före den 15 april fullständig redogörelse för Missionsförbundets verksamhet, inkomster och utgifter samt ställning vid årets slut. Denna redogörelse äfvensom revisionsberättelsen, hvilken bör af revisorerna tillställas styrelsen minst en månad före konferensen, skall, jämte från Missionsförbundets arbetare ingångna rapporter, tryckas och utsändas genom Expeditionen till församlingarna och föreningarna minst 14 dagar före konferensen.

§ 9.

Hvarje missionsförening eller församling, som tillhör Sv. Missionsförbundet, äger att till konferensen sända ett ombud för att i öfverläggningarna och besluten angående Missionsförbundets angelägenheter deltaga. Uppgå en missionsförenings medlemmar till ett antal af tvåhundra, äger den rätt att sända två ombud, uppgå de till femhundra eller därutöver, äger den rätt att sända tre ombud.

Ansgari- och länsföreningar äga rätt att sända tre ombud.

Valbar till ombud är endast den, som själf är medlem af en församling eller förening, som tillhör Svenska Missionsförbundet.

Vid konferensens förhandlingar äga styrelsens medlemmar rätt att deltaga i öfverläggningarna och besluten, dock icke i besluten om ansvarsfrihet.

Utan att vara valda till ombud tillkommer rätt att deltaga i konferensens öfverläggningar men ej i besluten följande personer:

- a) distriktsföreståndarne,
- b) hemmavarande missionärer, när yttre missionens angelägenheter afhandlas,
- c) Missionsskolans lärare, när sådana angelägenheter afhandlas, som röra Missionsskolan.

§ 10.

Alla ärenden vid konferensen afgöras genom enkel röstpluralitet, och äger hvarje ombud en röst. Falla lika många röster på ömse sidor, skall ny omröstning ske; varder ändock samma resultat, anses saken hafva förfallit och kan icke förr än vid nästa konferens upptagas.

Ingen må sin rösträtt på annan öfverlåta.

§ 11.

Hvarje församling eller förening insände årligen genom distriktsföreståndaren före den 1 april till Svenska Missionsförbundets Expedition uppgift angående medlemmarnas antal, föreståndarens och ordförandens samt predikantens eller predikanternas tydliga namn och adresser m. m., hvilka genast tryckas i en matrikel, som i ett exemplar tillställes hvar och en af här ofvan nämnda personer. Exemplar böra ock finnas att tillgå på expeditionen för de församlingsmedlemmar, som rekvirera sådana. Denna matrikel må särskildt tjäna som ett offentligt intyg om, hvilka personer, som det är, matrikeluafser, äro anställda som predikanter inom de föreningar och församlingar, som hafva anslutit sig till Sv. Missionsförbundet.

All förändring under året med föreståndare, ordförande och predikanter, sedan matrikeln är upprättad, bör ofördröjligen meddelas Svenska Missionsförbundets sekreterare.

§ 12.

Anmäles hos styrelsen klagomål mot någon missionsförening eller församling, som tillhör Missionsförbundet, och kan förefintligt missförhållande icke genom styrelsens åtgärd utjämnas, så hänskjutas dessa klagomål af styrelsen till konferensen, som beslutar om de åtgärder, som med anledning däraf böra vidtagas.

Andra kapitlet.

Svenska Missionsförbundets organisation.

§ 13.

Svenska Missionsförbundets föreningar och församlingar indelas i vissa distrikt. Antalet och omfattningen af dessa distrikt bestämmes af konferensen. Denna distriktsindelning skall ej göra något intrång på de gamla Ansgariiföreningarna eller de större missionsföreningarna.

§ 14.

Mom. 1. För hvarje distrikt väljer Svenska Missionsförbundets konferens, sedan styrelsen och vid konferensen närvarande ombud från distriktet afgifvit förslag, en distriktsföreståndare. Konferensen är dock ej bunden af förslaget.

Mom. 2. Distriktsföreståndarna väljas för en period af fem år. Perioden räknas från och med den 1 okt. näst efter valet. Skulle förhållandena kräfva, att distriktsföreståndare under perioden omflyttas, eller att någon af dem från sin befattning skiljes, må konferensen på förslag af styrelsen eller af vid konferensen närvarande ombud från vederbörande distrikt därom besluta.

Mom. 3. Om distriktsföreståndare af en eller annan anledning under perioden afgår eller omflyttas, så väljes hans efterträdare för tiden intill periodens slut.

Mom. 4. Anser distriktsföreståndare, att han efter periodens utgång icke kan mottaga eventuellt återval, bör han sådant hos styrelsen anmäla minst sex månader före periodens utgång.

§ 15.

Distriktsföreståndarna skola på kallelse af Sv. Missionsförbundets styrelse tillsammans med denna sammanträda minst en gång om året, helst i samband med konferensen, för att öfverlägga om församlings- och predikantfrågor.

§ 16.

Distriktsföreståndarens verksamhet skall bestå i:

att medelst Guds ords predikan uppbygga församlingarna, därvid han bör låta sig angeläget vara att besöka alla församlingar samt i främsta rummet tillse sådana församlingar, som sakna egen predikant,

att bistå med upplysningar och råd vid förefallande behof, såsom vid anställande af predikanter samt förmedling af dessas omflyttning, då sådant anses behöfligt, m. m.,

att anordna möten, vid hvilka predikanter, föreståndare och ombud från församlingarna skola sammankomma för att rådgöra om gemensamma angelägenheter,

att, när så påkallas, vara behjälplig med ordnandet af ungdoms- och söndagsskolverksamheten,

att i mån af tid och krafter ägna omsorg och arbete åt mörka och i andligt hänseende vanlottade trakter inom distriktet.

§ 17.

Församlingarna och föreningarna böra icke tillfälligtvis låta predikanter verka hos sig, hvilka äro okända eller ej hafva godt rykte om sig.

Tredje kapitlet.

Om ändring af stadgarna.

§ 18.

Missionsförening eller församling, tillhörande Missionsförbundet, som önskar förändring af dessa stadgar, inlämne sist 3 månader före konferensen till styrelsen sitt förslag, hvilket minst två månader före konferensen genom cirkulär meddelas Missionsförbundets öfriga medlemmar. Styrelsen lämne vid konferensen sitt utlåtande öfver förslaget.

Föreslår styrelsen själf sådan ändring, skall äfven dess förslag på samma sätt och inom lika tid tillkännagifvas.

Stadga för Svenska Missionsförbundets Missionsskola.

I. Skolans ändamål och organisation.

§ 1.

Missionsskolan har till uppgift att genom undervisning och praktisk handledning utbilda troende män, som äga nödig begåfning, för evangelisk verksamhet i hemlandet och i hednawärlden.

§ 2.

1. Kursen är treårig och fördelad på tre årsklasser.
2. Blifvande missionärer i Kongo vistas vid skolan ytterligare ett år för språkstudier.
3. I missionsklassen kunna äfven kvinnor intagas.

II. Läro- och öfningsämnen.

§ 3.

1. Läroämnena äro: Kristendom, modersmålet, kyrkohistoria, missions- och religionshistoria, svensk historia, allmän historia, geografi, naturkunighet, räkning och engelska samt för elever, som utbildas för mission i Kongo, franska och kifioti.

2. Öfningsämnena äro: Predikoöfningar, öfning i att hålla bibel- och söndagsskola samt i att leda förhandlingar och utföra en sekreterares äligganden, välskrifning, sång och orgelspelning.

III. Lärotider.

§ 4.

1. Läsåret, som är fördeladt i två terminer, börjar den 1 september eller, om helgdag då infaller, påföljande söcken- dag och pågår till och med maj samt avslutas med offentlig examen.

2. Ledighet från studierna lämnas eleverna en månad under julen och en vecka under påsken samt från och med lördagen före till och med tisdagen efter pingst.

3. Likaså må en och annan lofdag — högst 4 — af föreståndaren lämnas eleverna under läsåret.

§ 5.

1. Undervisningstimmarna skola i första klassen vara minst 25 och i andra och tredje klasserna minst 27 i veckan utom lektionerna i sång och orgelspelning.

2. Vid läsårets början uppsättes af föreståndaren och öfriga lärare en läsordning, som underställes skolstyrelsens pröfning.

IV. Intagning i skolan.

§ 6.

För att vinna inträde i Missionsskolan fordras af den sökande, att han till föreståndaren före den 1 juni insänder ansökan därom, hvilken skall vara åtföljd af:

1. en kort och samvetsgrann af honom själf skriven redogörelse för hans andliga lifs uppkomst och utveckling;

2. intyg från en kristen församling, en missionsförening eller, där detta ej kan ske, af minst två kända personer,

att den sökande är känd såsom en sann kristen,

att han har utöfvat någon tids predikoverksamhet och därunder ådagalagt, att han äger förutsättningar för att kunna utbildas till en duglig predikant eller missionär;

3. bestyrkt afskrift af betyg, som visar, att han genomgått fullständig folkskolekurs eller, om sådant ej äges eller ej kan anskaffas,

intyg af kompetent person, att han äger motsvarande kunskaper;

4. en förbindelse af en kristen församling, missionsförening eller enskild, godkänd person, att den ansvarar för hans underhåll vid skolan;

5. åldersbetyg från pastor i den församling, där han är kyrkskrifven, äfvensom läkarebetyg.

§ 7.

1. Intagning af elev i skolan må ej ske å annan tid än vid läsårets början, såvidt icke *särskilda* omständigheter föranleda därtill.

2. I regel intages ingen sökande, som är under 19 år.

3. Önskar sökande vinna inträde i högre klass, måste han genom tentamen styrka sig äga nödiga kunskaper därför.

V. Elevs afgang från skolan.

§ 8.

1. Åt de elever, som genomgått fullständig kurs, tilldelas afgangsbetyg, innehållande vitsord öfver deras insikter och färdigheter i läro- och öfningsämnena, deras allmänna flit och uppförande.

2. Samtliga vitsord skola införas i en särskild betygsbok, som förvaras i skolan.

§ 9.

Såsom vitsord användas:

i läroämnen samt sång och musik: Berömlig, Med utmärkt beröm godkänd, Med beröm godkänd, Icke utan beröm godkänd, Godkänd och Icke godkänd;

i predikogåfvor: Mycket goda, Goda, Tämliigen goda, Mindre goda;

i handstil: Väl vårdad, Vårdad, Mindre vårdad;

för flit: Mycket god, God, Mindre god;

för uppförande: Mycket godt, Godt, Mindre godt.

VI. Bestämmelser rörande eleverna.

§ 10.

1. Elev vise föreståndare och lärare den aktning, som de såsom lärjungar äro skyldiga dem, samt mottage utan gensvarighet deras föreskrifter och förmaningar;

2. vinnlägga sig om att genom flit och uppmärksamhet tillgodogöra sig de kunskaper, som skolan satt till sitt mål att bibringa dem;

3. ställa sig skolans ordning till noggrann efterrettelse och värde omsorgsfullt dess tillhörigheter; sker genom elevs förvällande skada därå, ersättes den af den skyldige;

4. beflita sig om att umgås med kamraterna på ett broderligt sätt och att undvika allt, som kan tyda på högmod och fåfänga;

5. iakttaga ett vårdadt umgängessätt både inom och utom skolan samt punktlighet och ordentlighet;

6. vare inne på sitt rum efter kl. 10 e. m. Behöfver han vara borta efter den tiden, begäre han föreståndarens tillåtelse; har han af en eller annan orsak icke hunnit hem till nämnda tid, meddele han föreståndaren det nästföljande dag.

§ 11.

Elev må vara angelägen att ej afbryta sina studier vid skolan utan, såvidt ej oöfverstigliga hinder möta, genomgå fullständig kurs.

§ 12.

1. Elev åtnjuter fri undervisning och fri bostad med bränsle och skurning.

2. Vid sin ankomst till skolan vare han försedd med sängkläder, tydligt märkta lakan och örngått samt handdukar. Madrasser erhållas på skolan.

§ 13.

Behöfver elev för någon sin angelägenhet ledighet från undervisningen, begäre han sådan af föreståndaren.

§ 14.

Befinnes någon elev efter pröfning i lärarekollegiet med afseende på gifvor eller sinnelag vara olämplig för predikantkallet, skall det af föreståndaren anmälas för skolstyrelsens ordförande, som i förening med styrelsens öfriga medlemmar undersöker saken och fattar beslut i densamma.

VII. Elevernas predikoverksamhet under läsåret.

§ 15.

1. Under ferierna må eleverna, så långt kallelser ingå och de själfva kunna och vilja, utsändas till olika platser i landet för att predika evangelium.

2. Under pågående termin må ock på söndagar för samma ändamål elever, som därtill äro villiga, af föreståndaren utsändas till de platser, hvarifrån anhållan därom ingått.

3. Elev må ej under pågående termin hålla offentliga föredrag utan att hafva inhämtat föreståndarens bifall.

VIII. Föreståndare och öfriga lärare.

§ 16.

1. Vid Missionsskolan äro anställda en föreståndare och nödigt antal lärare, hvilka tillsättas af konferensen på sex månaders ömsesidig uppsägning.

2. För att kunna blifva antagen till föreståndare eller ordinarie lärare fordras:

- att vara sann kristen;
- att äga god förmåga att undervisa samt pedagogiskt handleda eleverna;
- att äga goda kunskaper i de ämnen, hvori han skall undervisa.

§ 17.

När tillsättandet af föreståndare eller lärare ifrågakommer, skall styrelsen för Svenska Missionsförbundet efter samråd med skolstyrelsen afgifva förslag till konferensen.

§ 18.

Lärarna tillhör det

- 1. att visa sina förmän aktning och hörsamhet i tjänsten;
- 2. att vara nitiska i sin tjänstgöring;
- 3. att vinnlägga sig om ett godt samarbete samt stödja hvarandras auktoritet inför eleverna och anseende inför allmänheten;
- 4. att umgås med eleverna på ett kristligt sätt och intressera sig för dem samt vinnlägga sig om att gifva dem den utbildning, som motsvarar deras blifvande verksamhet;
- 5. att ej genom för mycket hemarbete öfveranstänga dem eller komma dem att åsidosätta öfriga lärares ämnen.

§ 19.

Vill lärare framlägga något förslag rörande arbetet i skolan, göre han det hos föreståndaren, som sedan hänskjuter ärendet till skolstyrelsen.

§ 20.

Föreståndaren åligger det dessutom

- 1. att utöfva närmaste tillsynen öfver skolan, så att allt tillgår skickligt och ordentligt;
- 2. att följa undervisningen och därvid vaka öfver, att eleverna å den ena sidan ej må bli öfveranstängda och å den andra ej försumma sina studier;
- 3. att meddela skolstyrelsen äskade upplysningar och sådana i skolan gjorda iakttagelser, som böra komma till dess kännedom;
- 4. att åt de elever, som genomgått fullständig kurs, utfärda afgangsbetyg, som äfven skall vara undertecknadt af ordföranden i skolstyrelsen;
- 5. att, så vidt ske kan, ombesörja, att de afgående eleverna må få sig verksamhetsfält anvisade;

6. att föra inskrifnings- och betygsböcker samt journaler öfver elevernas skolgång;

7. att afgifva redogörelse för skolans gång under läsåret, hvilken skall intagas i Svenska Missionsförbundets årsberättelse.

IX. Undervisningen.

§ 21.

1. Läraren bör vid undervisningen hafva till ögonmärke icke allenast ökande af elevernas minneskunskaper utan äfven och i synnerhet deras utbildning till kristliga karaktärer och dugliga missionsarbetare.

2. För att nå detta mål bör han bedriva undervisningen så, att den blir praktisk, lättfattlig och intressant samt uppfordrar eleverna till att själfva tänka och reflektera öfver, hvad de studera, på det att de därigenom må erhålla den moraliska och intellektuella utveckling, som studierna äro ägnade att gifva dem.

§ 22.

Under pågående termin skall föreståndaren minst en gång sammankalla lärarna till rådplägning angående eleverna och deras utbildning m. m. Om sådant sammanträde skola skolstyrelsens ledamöter underrättas. Dessutom hålles kollegium, då föreståndaren finner sådant nödigt eller någon af de öfriga lärarna därom framställer begäran.

X. Skolstyrelsen.

§ 23.

Missionsskolan står under öfverinseende af en styrelse, som består af ordföranden i styrelsen för Svenska Missionsförbundet samt tre andra medlemmar jämte två suppleanter.

2. Nämnde ordförande är ock ordförande i skolstyrelsen, som inom sig utser vice ordförande.

3. Val af ledamöter och suppleanter verkställas årligen af konferensen.

4. Till ledamot af skolstyrelsen kan väljas endast sådan person, som är medlem af en församling, ansluten till Missionsförbundet.

§ 24.

Skolstyrelsen tillkommer det

1. att öfvervaka skolan och bistå med råd och upplysningar;

2. att tillsammans med lärarekollegium granska ansökningshandlingarna och besluta om elevers intagande i skolan;

3. att bestämma läroböcker, kurser och antal lärotimmar i de särskilda ämnena och fördela dem och undervisningstimmarna mellan lärarna; dock må ingen lärare åläggas att undervisa mer än högst 28 timmar i veckan;

4. att i samråd med styrelsen för Svenska Missionsförbundet eller missionsutskottet besluta om inköp af möbler, undervisningsmaterial, böcker m. m. för skolan samt låta verkställa beslutadt inköp;

5. att bestämma dag för termins början och slut;

6. att utse lämplig person att tjänstgöra till läsarets slut, därest föreståndare eller annan lärare under pågående läsår skulle lämna sin plats vid skolan eller tillsättande af extra lärare påkallas m. m.

Svenska Missionsförbundets Styrelse:

- *Lektor P. Waldenström, *Stockholm*, ordförande.
*Byggmästare N. J. Bengtson, Hamngatan 5 B,
Stockholm, vice ordförande.
*Grosshandlare G. Stockman, Dalagatan 1, *Stock-*
holm.
†*Predikant Joh. P. Johansson, Kungsgatan 48, *Stock-*
holm.
†*Direktör A. G. Nilsson, Folkungagatan 36 A, *Stock-*
holm.
†*Skollärare J. B. Gauffin, *Uppsala*.
*Grosshandl. M. Törnqvist, *Norrköping*.
†Bokhandl. J. Hellgren, *Sundsvall*.
Rektor J. Lindholm, *Karlskoga*.
†Predikant J. Norberg, *Göteborg*.
Skollärare J. Nilsson, *Vinslöf*.
†Direktör U. Leander, *Karlskrona*.

Suppleanter:

- †Predikant J. Nyrén, Bellmansgatan 21, *Stockholm*.
Byggmästare A. Pettersson, Kaptensgatan 11, *Stock-*
holm.
†Pastor K. Palmberg, *Jönköping*.

Revisorer:

- Boktryckare A. Ahlström, *Gäfle*.
Kamrer C. Wilh. Rinman, Västmangagatan 28,
Stockholm.

* Ledamot af Missionsutskottet.

† I tur att afgå 1907.

Suppleanter:

Direktör G. Erixon, Västmannagatan 37, *Stockholm*.
Skräddaremästare N. J. A. Ekvall, Högbergsgatan 27,
Stockholm.

Svenska Missionsförbundets Expedition:

Drottninggatan 77, *Stockholm*.

Allm. telefon 46 34. Rikstelefon 85 25.

Sekreterare:

Missionär Vilh. Sjöholm, (Bostad: Dalagatan 52,
Stockholm).

Biträden:

Elin Eriksson.

Jakob E. Lundahl.
Berta Karlson.

Vaktmästare:

Harald Hellner.

Svenska Missionsförbundets Missionsskola:

Högbergsgatan 27, *Stockholm*.

Styrelse:

Lektor P. Waldenström, *Stockholm*.
Pred. Joh. P. Johansson, »
Skollärare J. B. Gauffin, *Uppsala*.

Suppleanter:

Predikant J. Nyrén, *Stockholm*.
Tandläkare P. Hedström, »

Lärare:

N. Vikander, förest.	Carl Bohlin, sånglärare.
J. F. Grufman.	Fru R. Walfridsson, extra- lärare.
J. Norborg.	
J. V. Håkanson.	

Svenska Missionsförbundets distriktsföreståndare:

F. Säfström, <i>Boden</i> .	Enoch Ohlsson, <i>Högerud</i> .
L. A. Holmström, <i>Umeå</i> .	Wilh. Walldén, <i>Jönköping</i> .
Aug. Johansson, <i>Sunds- vall</i> .	Aug. Hansson, <i>Göteborg</i> .
J. Erixon, <i>Gäfle</i> .	A. G. Lindquist, <i>Vim- merby</i> .
L. V. Nordqvist, <i>Uppsala</i> .	O. N. Thomson, <i>Kristian- stad</i> .
C. F. Nyström, <i>Västerås</i> .	
E. Ungerth, <i>Örebro</i> .	

Svenska Missionsförbundets resepredikanter:

A. Bergfors, <i>Umeå</i> .	Oscar Nilsson, <i>Piteå</i> .
K. J. Gustafsson, <i>Växiö</i> .	*C. W. Gillén, <i>Värml. Björneborg</i> .
Robert Hübinette, Not- träsk, <i>Boden</i> .	

Svenska Missionsförbundets reseombud för yttre missionen:

Missionär Theodor Andersson, <i>Nora</i> .
Missionär K. J. Pettersson, <i>Flen</i> .

* Aflönas ej af Missionsförbundet.

Svenska Missionsförbundets missionsarbetare:

I Lappland:

And. Lindström, <i>Lycksele.</i>		J. Öman, <i>Gunnarn.</i>
M. Gerdlund, <i>Gunnarn.</i>		E. A. Landin, <i>Åsele.</i>

I England:

C. O. Orest* med familj, 2 Belle vue Crescent, *South Sunderland*, England.

C. J. Engvall med familj, Fitzroy street 38, *London, W.*

I Ryssland:

J. A. Nyman med familj, WasiliOstroff, 7:de Linjen 4 kv. 16, *S:t Petersburg.*

I Kaukasien:

E. John Larsson och Wilh. Sarwe med familjer, Elisabetinskaja 108, *Tiflis*, Kaukasien.

Infödda missionärer:

Abraham Djehanjanz		Gregor Geworgjanz
Margara Ter Asaturianz		Sohrab Sarkissian
Patwakan Tarajanjz		

Samma adress som föregående

I Persien:

Elin Sundvall, Salmast, *Häftevan*, Persien. (Vistas f. n. i hemlandet).

Fru Anna Mässror, Hässänabad, Crossway of Hadje Schejkh Hadi, *Teheran*, Persien.

* Sjömansmissionär.

I Kongo:

Londe station:

Ernst Storm, förest.	}	Adress: S. M. S., <i>Matadi</i> , Etat Indép. du Congo. <i>Afrique C.</i>
Fru Ester Storm.		
C. W. Gran.		
Fru Elisabet Gran.		

Infödda medhjälpare:

*Masampu Yosefi	}	Mavungu Yamesi Mananga Samueli
Matundu Eluidi		
Mavamba Filipo		

Mukibungu station:

August Jansson, förest.	}	Adress: S. M. S., <i>Tumba</i> , Etat Indép. du Congo. <i>Afrique C.</i>
Fru Hanna Jansson.		
Edvard Karlman.		
Fru Lina Karlman.		
Carl Palmqvist.		

Infödda medhjälpare:

Kilola Esaya	}	Makola Dani Mawakosi Samueli Nzau Abedengo Nlomba Selubabeli Malangidila Davidi
Kubukubu Elaya		
Nzieto Abeli		
Kinsende Samueli		
Lukoki Simona		

Kibunzi station:

S. A. Flodén, förest.	}	Adress: Se föreg.
T. Ceder.		
Anna Baur.		
Hildur Lindecrantz.		
Kristina Nilsson.		

* Några af här uppräknade medhjälpare äro f. n. icke i arbetet. Men som de troligen inom kort åter upptaga det-samma, ha vi dock medtagit deras namn.

Infödda medhjälpare:

Bikiende Yosefi	Mpaku Sven
Mbongo Olofi	Mpomp Mateosi
Komunwa Pauli	Mpwelele Mose
Lukwai Filipino	Nswela Andela
Neiku Elaya	Nkambulu Elisa
Lusala Petolo	Nzau Simona
Lutete Yoane	Nyalu Mose
Mbikulu Tito	Ntuta Zakalia
Mayalu Stefanu	Nsakala Yakobi
Mbembo Samueli	Mtusala Nswaki.
Matundu Mateosi	

Infödda medhjälpare vid Diadia:

Binguali Stefanu	Mayiza Simona
Diela Noa	Nsakala Kaifa
Diansaba Kalebi	Ngoma Yakobi
Kivambala Yoane	Ndevele Pauli
Kiananwa Abeli	Maziandu Zakalia
Lutangu Aloni	Mavambu Filipino
Lambu Tomasi	Sukisa Mose
Mambangala Semi	

Kinkenge station:

C. N. Börrisson, förest.	} Adress: Se föreg.
Fru Elin Börrisson.	
J. E. Cederblom.	
P. Markus.	
Elin Eriksson.	
Maria Persson.	
Ida Larsson.	

Infödda medhjälpare:

Meso Malakosi	Nzwele Mateosi
Malanda Isaki	Zoma Yoane
Nkombo Pauli	

Nganda station:

Martin Vestling, förest.	} Adress: Se föreg.
Emil Ekström.	
Hulda Andersson.	
Hulda Jonsson.	
Alma Johansson.	

Infödda medhjälpare:

Mavusi Esaya	Kavuna Simona
Ndenga Yakobi	Petelo Nciama
Bukambulu Enoki	Lumbu Samisoni
Alemi Mfinkani	Mahema Sakalia
Mindoki Ngideo	Mabasa Batolomeo
Minludi Yosefi	Nsumbu Yuda
Mindembi Stefano	Nkanza Silvanu
Mwila Malakosi	Nswaminina Abeli
Lazalo Makwanzi	Yoko Petolo
Mahambu Ngideoni	

Kingoyi station:

Anders Walder, förest.	} Adress: Se föreg.
Fru Signe Walder.	
Josef Ekstam.	
C. J. Lindström.	
Josefina Nilsson.	

Infödda medhjälpare:

Mwanda Yosefi
Bilongo (hjälpplärare)

Hemmaparande kongomissionärer:

Fru Sofia Berthold.	G. N. Nykvist.
Elisabet Fält.	Hildegard Nilsson.
J. Hammar med fru.	Hanna Persson.
G. A. Jakobsson.	P. A. Westlind med fru.
K. E. Lamán med fru.	Axel Wennerström.
C. W. Lembke med fru.	P. O. Wirén med fru (på hemresa).
Johanna Lundin.	
Fru Matilda Markus.	

I Kina:*Stationen i Wuchang:*

S. M. Fredén, förest.	} Adress: S. M. S., Wu- chang, China.
Fru Anna Fredén.	
Alfred Fagerholm.	
Anna Jönsson.	

Infödda medhjälpare:

Evang. Li-Pin-san	Medhjälp. Li Tsing-suei
Läraren i evangelistskolan	Skollär. Ko Luen-wang
Chen-Chong-kwei	Bibelkv. Wang (d. ä.)
Medhjälp. Chen Shen-ting	Lärarinnan Wang U-kwang
» Tsung Ying-hsien	» Li-Lien-in
» Wang Ü-chen	

Stationen i Ichang:

K. W. Engdahl, förest.	} Adress: S. M. S., <i>Ichang</i> , China.
Fru Greta Engdahl.	
K. A. Fernström.	
Fru Anna Fernström.	

Infödda medhjälpare:

Evang. Chen Chow-kin	Medhjälp. Pen
Medhjälp. Uang Ru-kan	» Ü
» Heo Chi-ho	Skollär. Ren Tsi-pin
» Ch'en In-hsien	Lärarinnan Chen
» Hu Ti-an	Bibelkv. Fru Pen

Stationen i Shasi:

B. E. Rydén, förest.	} Adress: S. M. S., <i>Shasi</i> , China.
Fru Augusta Rydén.	
A. P. Tjellström.	
Fru Anna Tjellström.	

Infödda medhjälpare:

Evang. Shih-Chuen Yü	Manligt bitr. vid sjukvården,
Medhjälp. Su-Tsz-yuen	Yang
» Shih-Kwang-lieh	Kvinnligt » » »
» Song-Hsi-zhung	Uin
» Täng-yu-hi	Bibelkv. Fru Ho
Lärarinnan Lo-Sin-kwei	

Stationen i Huangchow:

G. Tonnér, föreståndare.	} Adress: S. M. S., <i>Huang-</i> <i>chow</i> , China.
N. Kullgren.	
Fru Paulina Kullgren.	
Fru Anna Berg.	
Hilma Börjeson.	
Karl Nilsson.	

Infödda medhjälpare:

Evang. Shih-Tsi-kai	Medhjälp. Chang Ih-san
Medhjälp. Sü-Inh-ngan	» Ting-Ing-san
Skollär. Uang-Sin-li	Lärarynnan Ho-Sing-ing
» Uang-Ts'ien-kin	Bibelkv. Ho-Ts'eng-sü
Medhjälp. Hsiong-Pao sin	» Kwei nai-nai

Stationen i Macheng:

Fr. Wennborg, förest.	} Adress: S. M. S., <i>Ma-</i> <i>cheng</i> (via Huangchow), China.
D. R. Wahlqvist.	
Fru Judit Wahlqvist.	

Infödda medhjälpare:

Evang. Shih-Iao an
» Cheo
Skollär. Shih-Kuen-san

Hemmarande kinamissionärer:

S. Tännkvist.	J. Sköld (på hemresa).
Fru Anna Tännkvist.	Fru Eva Sköld.
Elfrida Isaksson.	

I Kinesiska Turkestan:

*Muhammedanska stationen i
Kaschgar:*

L. E. Högberg, förest.	} Ryska adressen är: Ryska Generalkonsulatet, Kaschgar, <i>Osch</i> , Turke- stan.
Fru Sigrid Högberg.	
Hilda Nordqvist.	

Kinesiska stationen i Kaschgar:

Adolf Bohlin, förest.	} Indiska adressen är: The British Consulate, Kashgar. Via Pundjab & <i>Gilgit</i> , India.
John Törnqvist.	
Fru Ellen Törnqvist.	

Stationen i Jarkend:

Gösta Raquette, förest.
Fru Eva Raquette.
Elsa Andersson.

I hemlandet:

Albert Andersson med fru.
Lovisa Engvall.

**Svenska Missionsförbundets hvilohem,
Rättvik.**

Föreståndare: C. Bonnevier, *Rättvik.*

Styrelsens redogörelse

för Svenska Missionsförbundets inkomster och utgifter
år 1906.

Vid årets början hade Missionsförbundet följande

Tillgångar :

Kassabehållning	2,435: 34	
I bank innestående.....	65,275: 97	
Fordringar af missionär	3,808: 02	
» » div. personer.....	25,540: —	
» » för Missionst. sångbok	9,359: 43	
» » » söndagsskolsångb.....	25: —	
» » » tidn. Missionsförb.	1,859: 62	
Lager af sångboken	8,899: 70	
» » » söndagsskolsångboken	1,830: 70	
» » » » klassböcker.....	91: 77	
» » » div. trycksaker.....	860: 21	
» » » biblar	675: —	
» » » tryckpapper	925: 12	
Inventarier på Expeditionen	3,923: 75	
» » » Missionsskolan.....	1,614: 60	
Egendom i Kina, fastigh. och invent.	73,231: 80	
» » » Turkestan.....	6,184: 87	
» » » Tiflis	53: 74	
» » » Petersburg	63: 65	
» » » Kongo, varulager	46,687: 45	
» » » » inventarier.....	9,968: 65	
» » » » sju stationer	22,588: 60	285,902: 99
		<hr/>
		Kronor 285,902: 99

Skulder :

Till tryckeri	2,250: 29	
» bokbindare	712: 35	
Missionärers tillgodohafvande	20,456: 12	
» sjukfond	3,357: 68	
Fonden till ett hem för missionärers barn.....	8,231: 23	
Fonden för ålderstigna predikanter ...	66,513: 54	
Missionsskolans byggnadsfond.....	20: —	
Lifräntefonden	12,361: 88	
Inbet. prenum.-afgifter för 1906.....	1,313: 60	
Behållning å söndagsskolb. hednamiss.	9,707: 45	
» » ungdomens »	23,370: 57	
» » gåfvom. utan uppg. ändamål	114,376: 76	
Kifiotisångboken	793: 80	263,465: 27
Kapital Konto		22,437: 72
		<hr/>
	Kronor	285,902: 99

Under året har Missionsförbundet haft följande

Inkomster:**Missionsmedel.**

Gåfvomedel till inländska missionen...	4,359: 72	
» » utländska » ...	96,156: 77	
» » sjömans » ...	1,953: 31	
» » West End » ...	1,556: 29	
» » missionen i Lappland	5,669: 53	
» » » » Petersburg	135: 20	
» » » » Kaukasien	2,415: 58	
» » » » Kaschgar	1,652: 68	
» » » » Kongo	56,336: 93	
» » » » Kina	20,157: 06	
» » Armeniska barnhemmet	901: 22	
» » söndagssk.-b. hednam.	10,562: 17	
» » ungdomens »	12,107: 23	
» utan uppg. ändamål	121,995: 85	
» till Missionsskolan.....	5: 18	
» » ett hem för mission. barn	100: —	
» » Missionssk. byggnadsf.	54,034: 16	
» » Hvilohemmet i Rättvik	13,679: 93	
» » ålderstigna predikanter	3,746: 13	407,524: 94
		<hr/>
	Transport kr.	407,524: 94

Andra inkomster.

	Transport kr.	407,524: 94	
Behållning å sångboken	22,705: 17		
» » festskriften	215: 27		
» » julkalendern	35: 85		
» » bibelskolan	11: 48		
» » söndagsskolsångboken ...	163: 54		
» » » text- o. klassb.	510: 32		
Räntor	5,997: 90		
Kifotisångboken	87: —		
Vinst å tidn. Missionsförbundet	3,138: 80	32,865: 33	
			Kronor 440,390: 27

Utgifter:

Inre missionen.

För Missionsskolan:

löner	14,027: 85	
hyror	4,912: 50	
belysning och bränsle		
m. m.	2,469: 20	
inventarier	118: 50	21,528: 05

För distriktsföreståndareverksamheten:

löner till 12 distriktsföre-		
ståndare	22,800: —	
reseomkostnader	1,027: 73	23,827: 73

För resepredikantverksamheten:

löner till 6 resepred. ...	7,650: —	
bidrag till verksamheten		
i Bohuslän och Dal...	950: —	
bidrag till verksamheten		
på Öland	300: —	
bidrag till verksamheten		
i Kronobergs län	600: —	
bidrag till verksamheten		
i Skellefteå	700: —	
bidrag till verksamheten		
i N. V. Ångermanland	250: —	
bidrag till verksamheten		
i Blekinge	400: —	
bidrag till verksamheten		
i Joekmoek	500: —	

Transport kr. 11,350: — 45,355: 78

Transport kr.	11,350:—	45,355: 78
bidrag till verksamheten i Halland.....	800:—	
bidrag till verksamheten i Jämtland	500:—	
bidrag till verksamheten i Kalmar län	300:—	
reseomkostnader	641: 30	13,591: 30
<i>För söndagsskolverksamheten:</i>		
enligt redovisning		6,075:—
<i>För missionen i Lappland:</i>		
löner till 3 predikanter...	2,000:—	
» » evangelister ...	2,700:—	4,700:—
<i>För fastigheten i Kiruna.....</i>		
» missionsskolebyggnaden ...	41,070: 08	
» fastigheten Gärdelund (hvilohemmet).....	14,802: 45	
» invent. till d:o	1,187: 85	
» » » expeditionen	680: 90	69,037: 38 138,759: 46

Yttre missionen.

För missionen i Kongo:

löner.....	37,240: 72	
evangelister, skolor m. m.	26,928:—	
missionärens ut- o. hem- resor.....	6,573: 15	
missionärer under utbild- ning	3,147: 95	
missionärens utrustning..	809:—	
missionärens änkor och barn	2,550:—	
ökning af varulagret.....	8,515: 05	85,763: 87

För missionen i Kina:

löner.....	21,360: 07	
missionärens utbildning..	2,451: 55	
» utrustning..	554: 50	
» ut- o. hem- resor	5,976: 38	
evangelister o. verksamh.	28,685: 07	
missionärens barn	800:—	
nybyggnader i Macheng	4,563: 88	64,391: 45

Transport kr. 150,155: 32 138,759: 46

Transport kr. 150,155: 32 138,759: 46

För söndagsskolbarnens hednamission:

löner till 3 kinamissionärer.....	4,005: 12	
löner till 4 kongomissionärer.....	5,355: 14	9,360: 26

För ungdomens hednamission:

löner till 2 missionärer i Kongo en del af året	1,256: 03	
lön till 1 missionär i Kina.....	1,456: 40	
löner till 2 missionärer i Kaschgar.....	2,070: —	
lön till 1 missionär i Lappland.....	916: 66	5,699: 09

För missionen i Petersburg:

löner till missionärer o. bibelkvinna.....	3,109: 18	
hyror och div. omkostn.	1,199: 19	4,308: 37

För missionen i Kaukasien:

lön till missionärer	2,895: —	
» » infödda lärare...	8,505: 84	
hyror, resekostnader och nödlidande	2,740: 60	14,141: 44

För missionen i Persien:

lön till fru Anna Mässror	779: 98	
---------------------------------	---------	--

För Armeniska barnhemmet 576: 80

För missionen i Kaschgar:

löner.....	9,355: 12	
missionärers utbildning..	692: 20	
» utrustning..	889: —	
» hem- o. utresor.....	3,049: 16	
verksamheten.....	4,320: 07	
byggnader o. inventarier	485: 35	
missionärers barn.....	600: —	19,390: 90

Transport kr. 204,412: 16 138,759: 46

Transport kr. 204,412: 16 198,759: 46

För sjömansmissionen i Sunderland:

lön.....	3,583: 55	
hyror m. m.	1,733: 30	5,316: 85

För sjömansmissionen i Kotka:

anslag.....		1,087: —
-------------	--	----------

För West-End-missionen:

lön.....	2,918: 82	
hyror m. m.	983: 68	
respengar	281: 20	4,183: 70

För hemmavarande missionärer..... 19,014: 13 234,013: 84

Omkostnader.*Aflöningar:*

ordföranden	3,200: —	
sekreteraren	3,500: —	
kassören	1,350: —	
två skrifbiträden	2,716: 63	
vaktmästaren	1,100: —	
extra biträden	553: 52	12,420: 15

Expeditionen:

hyra	2,000: —	
städning	360: —	
lyse och bränsle	561: 80	
telefoner o. samtal, kon- tors- och kopieböcker, papper, pennor o. bläck m. m.	1,019: 11	
postporton	1,742: 24	
årsberättelsen och matri- keln	4,660: 35	
tryckpapper o. div. tryck	689: 50	
sparbössor	1,186: 71	
bevakning af testamenten	815: 94	
mötes- & resekostnader...	2,589: 91	
revisors- och kassakon- trollantarvode, kartrit- ning, brandförs. m. m.	2,186: 37	17,811: 93

Transport kr. 30,232: 08 372,773: 30

Transport kr. 30,232: 08 372,773: 30

Diverse utgifter.*Räntor:*

till fonden för ålderstigna predikanter	3,118: 11	
» fonden till ett hem för missionärers barn	330: 58	
» missionärers sjukfond..	130: 50	
» diverse personer.....	88: 39	3,667: 58
lifräntor till diverse personer	500: —	
För hvilohemmet i Rättvik		2,407: 34

Öfverföringar:

till understödsfonden	3,746: 13	
» ett hem för missionärers barn	100: —	3,846: 13

Afskrifningar:

på expeditionens invent..	392: 38	
» Missionsskolans » ...	161: 46	
» invent. i Kina.....	630: 23	
» fastigh. i »	7,323: 18	
» invent. i Petersburg ..	6: 37	
» » i Tiflis	5: 37	
» » i Kaschgar.....	541: 60	
» » i Jarkend	76: 89	9,137: 48
		49,790: 61

Kronor 422,563: 91

Inkomster utöfver utgifter

» 17,826: 36

Kronor 440,390: 27

Vid årets slut finnas följande

Tillgångar:

Kassabehållning	1,366: 80
I bank innestående.....	62,949: 50
Fordringar af missionärer.....	3,160: 49
» » div. personer	64,456: 94
Hvilohemmet i Rättvik	4,717: 71
Lager af sångböcker m. m.	33,871: 50
Inventarier på expeditionen.....	4,212: 27
» » hvilohemmet.....	1,187: 85
» » missionsskolan.....	1,571: 64
» i Petersburg.....	57: 28
» » Tiflis	48: 37

Transport kr. 177,600: 35

	Transport kr.	177,600: 35	
Fastighet och inventarier i Turkestan		6,051: 73	
» » » » Kina		70,472: 50	
» » » » Kongo		32,557: 25	
» Gärdelund, hvilohemmet		14,802: 45	
» Kiruna		11,296: 10	
» Missionsskolebyggnaden		41,070: 08	
Varulager i Kongo		55,202: 50	409,052: 96
			Kronor 409,052: 96

Skulder:

Till tryckeri	7,498: 13	
» bokbindare	8,788: 80	
Missionärers tillgodohafvande	21,417: 04	
Div. personers	133: 33	
Missionärers sjukfond	3,288: 18	
Fonden till ett hem för mission. barn	8,661: 81	
» för ålderstigna predikanter	68,312: 78	
Lifräntefonden	12,811: 88	
Inbet. prenum.-avgifter för 1907	1,379: 75	
Kifiotisångboken	880: 80	133,172: 50
Missionsskolans byggnadsfond	54,054: 16	
Behålln. å söndagsskolb. hednam.	10,909: 36	
» » ungdomens	29,778: 71	
» » utländska missionen	1,642: 49	
» » missionen i Lappland	969: 53	
» » gåfvom. utan uppg. ändam.	143,311: 90	
» » Armeniska barnhem	324: 42	240,990: 57
<i>Kapital Konto</i>		34,889: 89
		Kronor 409,052: 96

Fonden för ålderstigna predikanter

hvars behållning vid årets början utgjorde kr. 66,513: 54

har under året haft följande

Inkomster:

Kontanta gåfvomedel	3,746: 13	
Räntor	3,118: 11	6,864: 24
		Kronor 79,377: 78

Utgifter:

Understöd till ålderstigna pred.	5,065:—		
Behållning vid årets slut:			
på in-teckn. i Gäfle	25,000:00		
» » i Stockholm	38,000:00		
I bank in-nestående	5,312:78	68,312:78	73,377:78
			<hr/>
		Kronor	73,377:78

Missionärers sjukfond

utgjorde vid årets början	3,357:68		
har under året ökat med räntor	130:50		
			<hr/>
		Kronor	3,488:18

Utgifter:

Ut-bet. till sjuka missionärer	200:—		
Behållning vid årets slut	3,288:18	3,488:18	
		<hr/>	
		Kronor	3,488:18

Fonden till ett hem för missionärers barn

hvars behållning vid årets början ut-gjorde	8,231:23
---	----------

har under året haft följande

Inkomster:

Gåfvomedel	100:—		
Räntor	330:58	430:58	
		<hr/>	
		Kronor	8,661:81

Revisorernas utlåtande.

Ofvanstående af Styrelsen lämnade sifferuppgif-ter äro af oss genomgångna och granskade och därvid befunna till alla delar vara i öfverensstäm-melse med de förda räkenskaperna.

Svenska Missionsförbundets verksamhet har, som af ofvanstående redogörelse framgår, under år

1906 fortgått och utvecklats på ett synnerligen kraftigt och framgångsrikt sätt. Det ekonomiska resultatet visar betydande ökning af såväl inkomster som utgifter.

Stora inköp af värden och fastigheter hafva under året äfven ägt rum, såsom påbegynta utbetalningar för nya Missionssskolan kr. 41,070: 08, hvilohemmet i Rättvik 14,802: 45, fastigheten i Kiruna kr. 11,296: 10, jämte ökning af nybyggnader och varulager i Kina och Kongo m. m., hvilka värden, såsom synes, finnas upptagna bland tillgångarna vid årets slut.

Revisorerna hafva funnit Missionsförbundets kassa och värdehandlingar i bästa ordning och förvar. Styrelsens, missionsutskottets, skolstyrelsens och byggnadskommitténs protokoll vittna om ett träget och omsorgsfullt arbete, utfördt med nit och intresse för det viktiga arbetet i Herrens vingård.

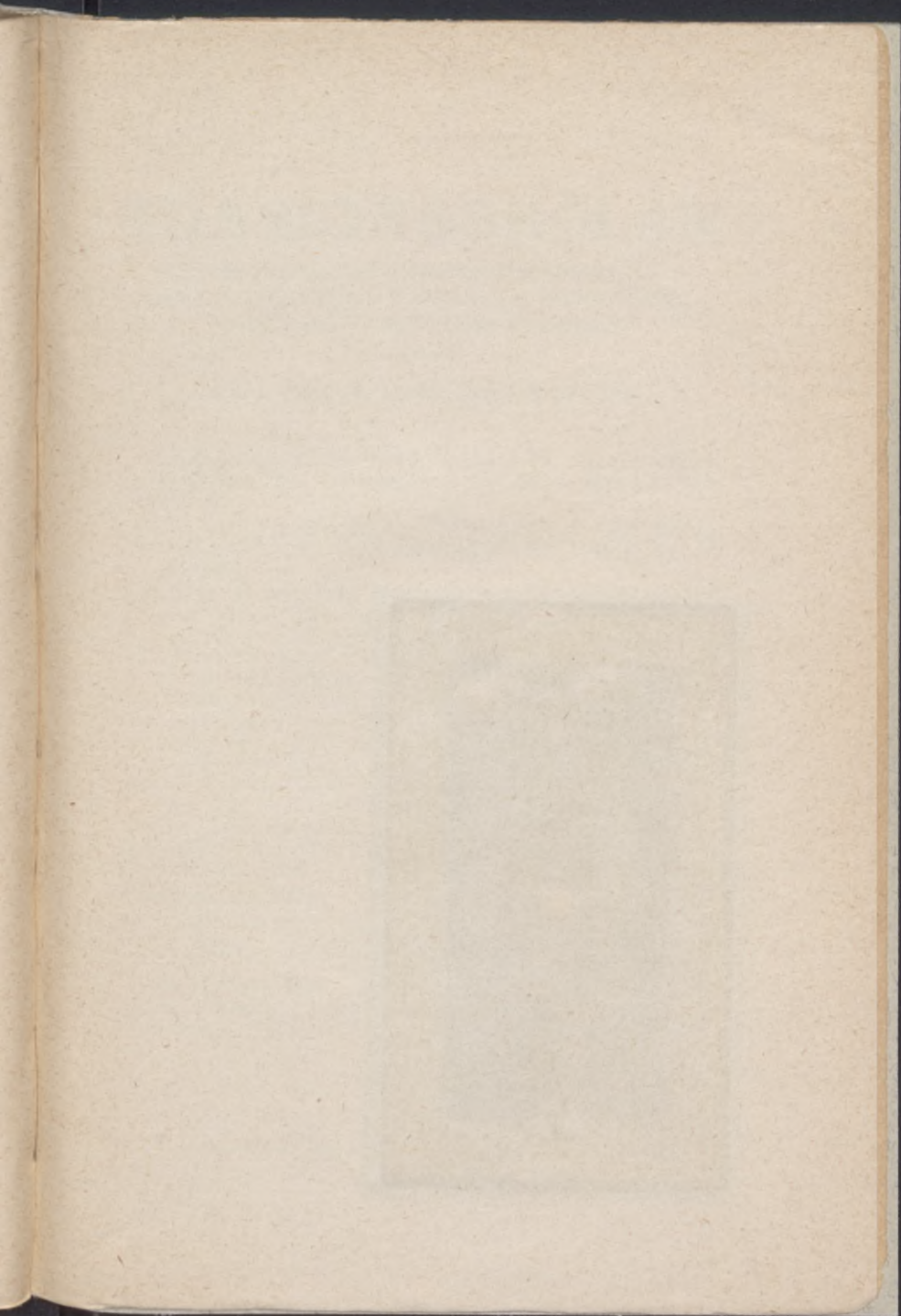
Då räkenskaperna äro med reda och omsorg förda, utgifterna försedda med behöriga verifikationer och ingen anledning till anmärkning förekommit, få revisorerna slutligen hemställa,

att konferensen med tacksamhet beviljar Styrelsen full ansvarsfrihet för 1906 års förvaltning.

Stockholm den 11 Maj 1907.

C. Wilh. Rinman.

G. Erixon.

6000011114

Göteborgs universitetsbibliotek

MISSIONSSKOLAN

SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS LÄROANSTALT
FÖR UTBILDANDE AF EVANGELII FÖRKUNNARE
I HEMLANDET OCH HEDNAVÄRDLEN.

Läsåret tager sin början den 1 September.

Ansökan om inträde skall insändas till skolans Rektor, N. Wikander, adr. Stockholm 4, före den 1 Juni och vara åtföljd af:

- 1:o) en kort och samvetsgrann, af den sökande själf skrifven redogörelse för hans omvändelse och andliga lifs utveckling;
- 2:o) intyg af en kristen församling, missionsförening eller, där sådant icke kan anskaffas, intyg af distriktsföreståndaren eller minst två troende, välkända personer,
 - a) att han är på Herren troende,
 - b) att han utöfvat någon tids predikoverksamhet, och
 - c) att han därunder visat sig äga predikogåfvor;
- 3:o) betyg, som visar, att den sökande genomgått folkskola (eller intyg af kompetent person, att han äger motsvarande kunskaper);
- 4:o) en förbindelse af någon kristen församling, missionsförening eller enskild, godkänd person, att den ansvarar för hans underhåll vid skolan;
- 5:o) åldersbetyg från pastor i den församling, där han är kyrkoskrifven.

Kursen är 3-årig.

I regel intages ej någon, som är under 19 år.

I ansökan må tydlig adress uppgifvas.

På Missionsskolan lämnas åt alla elever fri bostad och fri undervisning. Öfriga omkostnader, som eleverna själfva få bestrida, belöpa sig till omkring 200 kr. pr år.

NYTT I BOKVÄG

Just i dagarne ha på Svenska Missionsförbundets förlag utkommit följande

Illustrerade Missionsskrifter:

- 1. Några bilder från Svenska Missionsförbundets arbetsfält i Kongo**
af K. E. LAMAN. Pris 50 öre.
- 2. Mörka skuggors land**
eller något om Kina och dess folklif
af EVA SKÖLD. Pris 60 öre.
- 3. Ljusglimtar i mörkret**
eller några verklighetsbilder från Svenska Missionsförbundets arbetsfält i Kina
af EVA SKÖLD. Pris 50 öre.
- 4. Ett och annat från Kinesiska Turkestan**
af L. E. HÖGBERG. Pris 50 öre.

Ett ex. sändes fraktfritt mot beloppets insändande i fri- eller sparmärken. Vid köp af flera lämnas 25 % rabatt.

